

அவருக்குப் பிரியமான மூத்த புதல்வர்; முழுநிலவு போன்று மனோஹரமான முகம் உடையவர்; வில்லாளர்களில் முதன்மையானவர்; இராமன் என்ற பெயரால் சிறப்பிக்கப்படுபவர். (6)

தன்னுடைய சீலத்தையும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் சகலப் பிராணி வர்க்கங்களையும் தர்மத்தையும் காப்பாற்றுபவர்; எதிரிகளை வாட்டுபவர். (7)

அந்த வீரர் சத்தியம் தவறாத வயோதிகத் தந்தையின் சொல்லுக்கிணங்க, மனைவி-சகோதரனோடு கூட காட்டுக்குத் தவவேடத்துடன் அனுப்பப்பட்டார். (8)

அந்தப் பெருங்காட்டில் அவர் ஓடி ஓடி வேட்டையாடியபோது, தம் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய சூரர்களான அநேக ராட்சஸர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். (9)

ஜனஸ்தானத்தில் (பதினாலாயிரம்) ராட்சஸர்களும் கர-தூஷணர்களும் மாய்க்கப் பட்டதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட இராவணன், மாயையான மான் வடிவால் இராமனை வஞ்சித்து, சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான்.

இராமன், தூயவளான சீதையைத் தேடி அலைந்தபோது, சுகீவன் என்ற பெயர் கொண்ட வானரனைக் கானகத்தில் நண்பனாக அடைந்தார்.

பிறகு, எதிரிகளை வெற்றி கொள்பவரும், பலசாலியுமான இராமன் வாலியைக் கொன்று, வானர ராஜ்யத்தை சுகீவனுக்குக் கொடுத்தார்.

தம் இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான வானரர்கள் சுகீவனின் ஆணைப்படி எல்லாத் திசைகளிலும் தேவியைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் சம்பாதியின் சொற்படி, விசாலமான கண்களைக் கொண்ட இவர் பொருட்டு நூறு யோஜனை பரப்புள்ள சாகரத்தை வேகமாகத் தாண்டி இங்கே வந்தேன்.

இராமனால் சொல்லப்பட்ட பிரகாரம், அதே ரூபம்; அதே நிறம்; அதே பிரகாசம்; அதே உறுதி! ஆகா! அதே அவர் என்னால் பார்க்கப்பட்டார்!

இவ்வாறு கூறிவிட்டு வானரசிரேஷ்டரான அவர் சிறிது நேரம் பேச்சை நிறுத்தினார். (10-16)

சுருள் சுருளான நற்கூந்தலைக் கொண்ட ஜானகி, அதைக் கேட்டதும் மிகவும் வியப்படைந்து, பயந்து, பின்னலால் முறுக்கப்பட்டிருந்த முகத்தை நிமிர்த்தி, சிம்சுபா மரத்தைப் பார்த்தாள். (17)

வானரரின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட சீதை, எல்லாத் திசைகளையும் மூலைகளையும் கவனமாகப் பார்த்து, எப்போதும் இராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவளாதலால், மனத்துக்குள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். (18)

அவள், பக்கவாட்டிலும் மேலும் கீழும் கண்களை ஓடவிட்டுப் பார்த்தபோது, கற்பனை செய்த முடியாத அளவுக்குப் பேரறிவாளரும், வாயு மைந்தரும், வானர மன்னரின் அமைச்சரும் உதயசூரியனைப் போல் செவ்வொளி வீசுவருமான அனுமானைக் கண்டாள். (19)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம் .

சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (31)

த்₃வாத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:
ஸீதாஹநாமத்₃த்₃ர்ஸநம்

- தத: ஸாக₂நந்தரே லீநம் த்₃ருஷ்ட்வா சலிதமாநஸா ।
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரம் தம் வித்₃யுத்ஸங்க₄தபிங்க₃லம் ॥ 1
- ஸா த்₃த்₃ர்ஸ கபிம் தத்ர ப்ரஸ்ரிதம் ப்ரியவாதி₃நம் ।
பு₂ல்லாஸோகோத்கராப₄ஸம் தப்தசாமீகரேக்ஷணம் ॥ 2
- மைதி₂லீ சிந்தயாமாஸ விஸ்மயம் பரமம் க₃தா ।
அஹோ பீ₄மமித₃ம் ரூபம் வாநரஸ்ய து₃ராஸத₃ம் ॥ 3
- து₃ர்நிரீக்ஷயமிதி ஜ்ஞாத்வா புநரேவ முமோஹ ஸா ।
விலலாப ப்₄ருஸம் ஸீதா கருணம் ப₄யமோஹிதா ॥ 4
- ராம ராமேதி து₃:க₂ார்தா லக்ஷ்மணேதி ச ப₄ாமிநீ ।
ருரோத₃ ப₃ஹுத₄ா ஸீதா மந்த₃ம் மந்த₃ஸ்வரா ஸதீ ॥ 5
- ஸா தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ம் விநீதவது₃பஸ்தி₂தம் ।
மைதி₂லீ சிந்தயாமாஸ ஸ்வப்நோயமிதி ப₄ாமிநீ ॥ 6
- ஸா வீக்ஷமாணா ப்ருது₂பு₄க்₃நவக்த்ரம் ஸாக₃ாம்ருகேந்த்₃ரஸ்ய யதே₂க்தகாரம் ।
த்₃த்₃ர்ஸ பிங்க₃ாதி₄பதேரமாத்யம் வாதாத்மஜம் புத்₃தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ॥ 7
- ஸா தம் ஸமீக்ஷயைவ ப்₄ருஸம் விஸம்ஜ்ஞா க₃தாஸுகல்பேவ ப₃பூ₄வ ஸீதா ।
சிரேண ஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்₄ய பூ₄யோ விசிந்தயாமாஸ விஸாலநேத்ரா ॥ 8
- ஸ்வப்நே மயாஸம் விக்ருதோத்ய த்ருஷ்ட: ஸாக₂ாம்ருக: ஸாஸ்த்ரக₃ணைந்நிஷித்₃த₄: ।
ஸ்வஸ்த்யஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய தத₂ா பிதுர்மே ஜநகஸ்ய ராஜ்ஞ: ॥ 9
- ஸ்வப்நோபி நாயம் ந ஹி மேஸ்தி நித்₃ரா ஸோகேந து₃:கே₂ந ச பீடி₃தாயா: ।
ஸுக₂ம் ஹி மே நாஸ்தி யதோஸம்மி ஹீநா தேநேந்து₃பூர்ணப்ரதிமாநநேந ॥ 10
- ராமேதி ராமேதி ஸதை₃வ பு₃த்₃த்₄யா விசிந்த்ய வாசா ப்₃ருவதீ தமேவ ।
தஸ்யாநுரூபாம் ச கத₂ாம் தமர்த₂மேவம் ப்ரபஸ்யாமி தத₂ா ஸ்ருணோமி ॥ 11
- அஹம் ஹி தஸ்யாத்ய மநோப₄வேந ஸம்பீடி₃தா தத்₃க₃தஸர்வப₄ாவா ।
விசிந்தயந்தீ ஸததம் தமேவ ததை₂வ பஸ்யாமி தத₂ா ஸ்ருணோமி ॥ 12
- மநோரத₂: ஸ்யாதி₃தி சிந்தயாமி தத₂ாபி பு₃த்₃த்₄யா ச விதர்கயாமி ।
கிம் காரணம் தஸ்ய ஹி நாஸ்தி ரூபம் ஸுவ்யக்தரூபஸ்ச வத்₃த்யயம் மாம் ॥ 13
- நமோஸ்து வாசஸ்பதயே ஸவஜ்ரிணே ஸ்வயம்பு₄வே சைவ ஹுதாஸநாய ச ।
அநேந சோக்தம் யதி₃த₃ம் மமாக்₃ரதோ வநௌகஸா தச்ச தத₂ாஸ்து நாந்யத₂ா ॥ 14

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃வாத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (32) ॥

ஸர்க்கம் 32

சீதை அனுமானைக் காண்பது

கிளை இடுக்கில் மறைந்து கொண்டிருந்தவரும், வெண்மையான ஆடை அணிந்திருந்தவரும், மின்னற் கூட்டம் போல் மஞ்சள் நிறம் படைத்தவருமான அவரைக் கண்டு (சீதை) அதிர்ச்சி அடைந்தாள். (1)

அங்கே பாதுகாப்பாக (மறைந்து) இருந்தவரும், அன்பாகப் பேசுவரும், மலர்ந்த அசோகக் கொத்தின் பிரகாசத்தை உடையவரும், உருக்கிய தங்கம் போன்ற கண்களைக் கொண்டவருமான வானரத்தை அவள் கண்டாள். (2)

பேராச்சரியத்தை அடைந்த மைதிலி, 'ஆகா! ஒரு வானரத்துக்கு யாராலும் நெருங்க முடியாத, இவ்வளவு பயங்கரமான உருவமா? இது காணக்கூடாததாக (தீய நிமித்தமாக) இருக்கிறதே!' - என்று எண்ணி, மறுபடியும் ஆழமாகப் பார்த்து மயங்கினாள்; பயத்தால் மதிமயங்கி இரங்கத்தக்க நிலையில் மிகவும் புலம்பினாள், சீதை. (3,4)

துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த கற்புக்கரசியான சீதை, ராமா ராமா என்றும், லட்சுமணா என்றும் மெல்லிய குரலில் பலவகையாக அழுதாள். (5)

மிகவும் அடக்கத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கும் வானரசிரேஷ்டரைப் பார்த்து, 'இது என்ன, கனவா?' என்று அம்மங்கைநல்லாள் எண்ணினாள். (6)

பருத்து, (இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்டு) வளைந்த முகம்; வானர மன்னருடைய உத்திரவுப்படி நடப்பவர்; வானரத் தலைவரின் அமைச்சர்; வாய்குமாரர்; அறிவாளிகளுள் முதன்மையானவர் - ஆகிய அனுமானை அவள் பார்த்தாள். (7)

சீதை அவரைப் பார்த்துப் பார்த்து நினைவிழந்து, உயிரிழந்தவரைப் போலானாள். வெகுநேரம் கழித்து உணர்வு பெற்று, பெருங்கண்ணாளாகிய அவள் சிந்திக்கலானாள். (8)

'கனவில், விகாரமான முகமுடைய வானரம் என்னால் பார்க்கப்பட்டதே? - இது, எல்லா சாஸ்திரங்களாலும் காணத்தகாதது என்று விலக்கப்பட்டதல்லவா? இராமனுக்கும், லட்சுமணனுக்கும் அவ்வாறே என் தந்தை ஜனகருக்கும் மங்களம் உண்டாகட்டும். (இந்தக் கனவின் தீய பலன்கள் அவர்களைத் தாக்கக் கூடாது.)' (9)

பூர்ண சந்திரனைப் போல் ஒளிவீசும் திருமுகமுடைய அவர் இல்லாமல் எனக்கு சுகம் இல்லை; அதனால், இது கனவும் அல்ல. சோகத்தாலும், துக்கத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் எனக்கு உறக்கம் இல்லை. (10)

ராமா, ராமா என்று மனத்திற்குள் சிந்தித்துக் கொண்டு, வெளியே வார்த்தைகளாலும் அவர் பெயரையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே, அதற்குத் தக்கபடியான வரலாறுகளையும், உருவங்களையும் பார்க்கிறேன்; அவ்வாறே கேட்கவும் கேட்கிறேன். (11)

காமத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, அவரிடமே சிந்தனை சென்றவளாக, எப்போதும் அவரையே தியானித்துக் கொண்டிருப்பதால், இப்போது, நான் எதைக் கேட்கிறானோ அவ்வாறே காண்கிறேன். (12)

'இது மனத்தில் தோன்றும் வெறும் கற்பனை' என்று எண்ணுகிறேன்; அவ்வாறே புத்தியாலும் தீர்மானிக்கிறேன். ஆனால், கற்பனையில் உதிக்கும் பொருட்களுக்கு உருவம் கிடையாதே? இவனோ, தெளிவான உருவத்தோடு இருக்கிறான்; என் எதிரில் பேசுகிறான்! என்ன காரணம்? (13)

பிருகஸ்பதிக்கு நமஸ்காரம்; இந்திரனுக்கும் பிறும்மாவுக்கும் அக்னி தேவனுக்கும் நமஸ்காரம். என் முன்னால் இந்த வானரம் எது கூறியதோ, அது அப்படியே நடக்க வேண்டும்; வேறு மாதிரியாக ஆகிவிடக் கூடாது.' (அனுமாரின் வார்த்தைகள் சத்தியமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதால், வாக்குக்கு அதிபதியான பிருகஸ்பதிக்கும், அவருடைய சீடன் இந்திரனுக்கும், சரஸ்வதியின் கணவர் பிறும்மாவுக்கும், வாக்கின் அதிதேவதை அக்னிக்கும் நமஸ்காரம் கூறினார்.) (14)

ஆதிகாவ்யமான பூரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்திரண்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (32)

த்ரயஸ்த்ரிம்ஸஸர்க்கு:

ஹநாமத்ஜாநகீஸம்வாதே₃பக்ரம:

- ஸோ₅வதீர்ய த்₃ருமாத் தஸ்மாத்த்₃வித்₃ருமப்ரதிமாநந: ।
விநீதவேஷ: க்ருபண: ப்ரணிபத்யோபஸ்ருத்ய ச ॥ 1
- தாமப்₃ரவீந்மஹாதேஜா: ஹநாமாந் மாருதாத்மஜ: ।
ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ய ஸீதாம் மது₄ரயா கி₃ரா ॥ 2
- கா நு பத்₃மபலாஸாஷி க்லிஷ்டகௌஸேயவாஸிநி ।
த்₃ருமஸ்ய ஸாக₂ாமாலம்ப்₃ய திஷ்ட₂ஸி த்வமநிந்தி₃தே ॥ 3
- கிமர்த்₂ம் தவ நேத்ராப்₄யாம் வாரி ஸ்ரவதி ஸோகஜம் ।
புண்ட₃ரீகபலாஸாப்₄யாம் விப்ரகீர்ணமிவோத₃கம் ॥ 4
- ஸுராணாமஸுராணாம் வா நாக₃க₃ந்த₄ர்வரக்ஷஸாம் ।
யக்ஷாணாம் கிந்நராணாம் வா கா த்வம் ப₄வஸி ஸோப₄நே ॥ 5
- கா த்வம் ப₄வஸி ருத்₃ராணாம் மருதாம் வா வராநநே ।
வஸௌநாம் வா வராரோஹே தே₃வதா ப்ரதிப₄ஸி மே ॥ 6
- கிம் நு சந்த்₃ரமஸா ஹீநா பதிதா விபு₃த₄ாலயாத் ।
ரோஹிணீ ஜ்யோதிஷாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ா ஸ்ரேஷ்ட₂ா ஸர்வகு₃ணாந்விதா ॥ 7
- கா த்வம் ப₄வஸி கல்யாணி த்வமநிந்தி₃தலோசநே ।
கோபாத்₃வா யதி₃ வா மோஹாத்₃ ப₄ர்தாரமஸிதேக்ஷணே ॥ 8
- வஸிஷ்ட₂ம் கோபயித்வா த்வம் நாஸி கல்யாண்யருந்த₄தீ ।
கோ நு புத்ர: பிதா ப்₄ராதா ப₄ர்தா வா தே ஸுமத்₄யமே ॥ 9
- அஸ்மால்லோகாத்₃மும் லோகம் க₃தம் த்வமநுஸோசஸி ।
ரோத₃நாத₃திநிஸ்ஸ்வாஸாத்₃ பூ₄மிஸம்ஸ்பர்ஸநாத₃பி ॥ 10
- ந த்வாம் தே₃வீமஹம் மந்யே ராஜ்ஞ: ஸம்ஜ்ஞாவத₄ாரணாத் ।
வ்யஞ்ஜநாநி ச தே யாநி லக்ஷணாநி ச லக்ஷயே ॥ 11
- மஹிஷீ பூ₄மிபாலஸ்ய ராஜகந்யாஸி மே மதா ।
ராவணேந ஜநஸ்த₂ாநாத்₃ ப₃லாத்₃பஹ்ருதா யதி₃ ॥ 12
- ஸீதா த்வமஸி ப₄த்₃ரம் தே தந்மமாசக்ஷவ ப்ருச்ச₂த: ।
யத₂ா ஹி தவ வை தை₃ந்யம் ரூபம் சாப்யதிமாநுஷம் ॥ 13
- தபஸா சாந்விதோ வேஷ: த்வம் ராமமஹிஷீ த்₄ருவம் ।
ஸா தஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா ராமகீர்தநஹர்ஷிதா ॥ 14
- உவாச வாக்யம் வைதே₃ஹீ ஹநுமந்தம் த்₃ருமாஸ்ரிதம் ।
ப்ருதி₂வ்யாம் ராஜஸிம்ஹாநாம் முக்₂யஸ்ய விதி₃தாத்மந: ॥ 15

ஸர்க்கம் 33

அனுமானும் சீதையும் பேச ஆரம்பித்தல்

வாயு குமாரரும், பவழம் போல் சிவந்த முகமுடையவரும், மகா தேஜஸ்வியுமான அனுமான் அந்த மரத்திலிருந்து இறங்கி, விநயத்தோடும், (சீதையின் கஷ்டங்களை நேரில் பார்த்து விட்டதால்) நொந்த மனத்தோடும். அருகில் சென்று, நமஸ்கரித்து, தலைமேல் கைகூப்பிக் கொண்டு, இனிய குரலில் சீதையைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

(திரிஜடையின் கனவு விவரத்தைக் கேட்டுப் பயந்துபோன ராட்சஸிகள் அச்சத்தால் உறங்கிப் போன சமயத்தில் அனுமான் சீதையைச் சந்தித்துப் பேசினார்.) (1,2)

'தூயவரே! தாமரை இதழ் போன்ற கண்களும், கிழிந்து போன பட்டாடையும் உடுத்திக் கொண்டு மரக்கிளையைப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்கும் தாங்கள் யார்? (3)

இரண்டு தாமரை இலைகளிலிருந்து தண்ணீர் கொட்டுவதைப் போல, தங்கள் கண்களிலிருந்து துக்கத்தாலுண்டான நீர் ஏன் கொட்டுகிறது? (4)

மங்களமானவரே! தேவ-அசுர-நாக-கந்தர்வ-ராட்சஸ-யசு-கின்னர கணங்களில், தாங்கள் எந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்? (5)

அழகிய முகம் உடையவரே! தங்களைப் பார்த்தால் தேவதையைப் போல் தோன்றுகிறது. ருத்ர-மருத்-வசு கணங்களில், தாங்கள் எந்த கணத்தைச் சேர்ந்தவர்? (6)

எல்லா நல்ல குணங்களும் நிரம்பியவளும், தாரகைகளில் முதன்மையானவளுமான ரோஹிணி (தன் கணவரான) சந்திரன் இல்லாமல் விண்ணிலிருந்து விழுந்து விட்டாரா? (7)

குற்றமற்ற கண்களை உடையவரே! மங்களமானவரே! தாங்கள் யார்? கருங்கண்ணாளே! கோபத்தாலோ, அறியாமையாலோ, வசிஷ்டருக்குச் சினத்தை உண்டாக்கி, (அதனால் அவரால் சபிக்கப்பட்டு) இங்கே வந்து நிற்கும் அருந்ததியோ, தாங்கள்? மெல்லிடையாளே! தங்களுடைய புதல்வன்-தந்தை-சகோதரன்-கணவன் யாரோ ஒருவர் இந்த உலகத்திலிருந்து மேலுலகம் சென்று விட்டதைக் குறித்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா, என்ன?

தாங்கள் அழுவதாலும் நீண்ட பெருமூச்சு விடுவதாலும் பூமியில் கால்களை வைத்து நின்று கொண்டிருப்பதாலும், அரச லட்சணங்களோடு இருப்பதாலும் தாங்கள் தேவதை அல்ல - என்று நிச்சயிக்கிறேன்.

தங்களுடைய அவயங்களின் லட்சணங்களைக் கொண்டும் ரேகைகளைக் கொண்டும் தாங்கள் ஒரு மன்னனுடைய பட்டத்தரசியாகவோ, அரசகுமாரியாகவோ இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

நல்லவரே! ஜனஸ்தானத்திலிருந்து ராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதை தான் தாங்கள் என்றால், அதைப் பற்றிக் கேட்கிற என்னிடம் தெரிவியுங்கள்.

தங்களுடைய இரங்கத்தக்க நிலை; மனித ஜாதிக்கு மேம்பட்ட ரூப செளந்தர்யம்; தவத்தால் பிரகாசிக்கும் வடிவம் - இவைகளைப் பார்க்கும்போது தாங்கள் நிச்சயமாக இராமனுடைய பட்டத்தரசி தான்.'

அனுமாருடைய இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சீதை, இராமன் பெயரைக் கேட்டதால் சந்தோஷமடைந்து, மரத்தின் அருகே நிற்கும் அனுமானைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

'உலகிலுள்ள மாமன்னர்களில் தலையாயவரும், ஆத்மஞானம் பெற்றவரும், எதிரிப் படைகளைச் சிதறடிக்கச் செய்பவருமான தசரதருடைய நாட்டுப் பெண் நான்; விதேக மன்னர், மகாத்மா ஜனகருடைய புதல்வி. (8-16)

- ஸ்நுஷா த₃ஸரத₂ஸ்யாஹம் ஸத்ருஸைந்யப்ரமாதி₂ந: ।
து₃ஹிதா ஜநகஸ்யாஹம் வைதே₃ஹஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 16
- ஸீதா ச நாம நாம்நாஹம் ப₄ர்யா ராமஸ்ய தீ₄மத: ॥ 17
- ஸமா த்₃வாத₃ஸ தத்ராஹம் ராக₄வஸ்ய நிவேஸநே ।
பு₄ஞ்ஜாநா மாநுஷாந் பே₄காந் ஸர்வகாமஸம்ருத்₃தி₄நீ ॥ 18
- ததஸ்த்ரயோத₃ஸே வர்ஷே ராஜ்யே சேக்ஷவாகுநந்த₃நம் ।
அபி₄ஷேசயிதும் ராஜா ஸோபாத்₄யாய: ப்ரசக்ரமே ॥ 19
- தஸ்மிந் ஸம்ப₄ரியமானே து ராக₄வஸ்யாபி₄ஷேசநே ।
கைகேயீ நாம ப₄ர்தாரமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ 20
- ந பிபே₃யம் ந க₂ாதே₃யம் ப்ரத்யஹம் மம பே₄ஜநம் ।
ஏஷ மே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோ யத்₃யபி₄ஷிச்யதே ॥ 21
- யத்தது₃க்தம் த்வயா வாக்யம் ப்ரீத்யா ந்ருபதிஸத்தம ।
தச்சேந்ந விதத₂ம் கார்யம் வநம் க₃ச்ச₂து ராக₄வ: ॥ 22
- ஸ ராஜா ஸத்யவாக்₃தே₃வ்யா வரத₃நமநுஸ்மரந் ।
முமோஹ வசநம் ஸ்ருத்வா கைகேய்யா: க்ருரமப்ரியம் ॥ 23
- ததஸ்து ஸ்த₂விரோ ராஜா ஸத்யே த₄ர்மே வ்யவஸ்தி₂த: ।
ஜ்யேஷ்ட₂ம் யஸஸ்விநம் புத்ரம் ருத₃ந் ராஜ்யமயாசத ॥ 24
- ஸ பிதுர்வசநம் ஸ்ரீமாநபி₄ஷேகாத் பரம் ப்ரியம் ।
மநஸா பூர்வமாஸாத்₃ய வாசா ப்ரதி₃க்ருஹீதவாந் ॥ 25
- த₃த்₃யாந்ந ப்ரதி₃க்ருஹ்ணீயாந்ந ப்₃ருயாத் கிஞ்சித₃ப்ரியம் ।
அபி ஜீவிதஹேதோர்வா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ॥ 26
- ஸ விஹாயோத்தரீயாணி மஹார்ஹாணி மஹாயஸா: ।
விஸ்ருஜ்ய மநஸா ராஜ்யம் ஜநந்யை மாம் ஸமாதி₃ஸத் ॥ 27
- ஸாஹம் தஸ்யாக்₃ரதஸ்தூர்ணம் ப்ரஸ்தி₂தா வநசாரிணீ ।
ந ஹி மே தேந ஹீநாயா வாஸ: ஸ்வர்கே₃பி ரோசதே ॥ 28
- ப்ராகே₃வ து மஹாப₄ாக₃: ஸௌமித்ரிர்மித்ரநந்த₃ந: ।
பூர்வஜஸ்யாநுயாத்ரார்தே₂ த்₃ருமசீரரலங்க்ருத: ॥ 29
- தே வயம் ப₄ர்துராதே₃ஸம் ப₃ஹுமாந்ய த்₃ருட₄வ்ரதா: ।
ப்ரவிஷ்டா: ஸ்ம புராத்₃ருஷ்டம் வநம் க₃ம்பீ₄ரத₃ர்ஸநம் ॥ 30
- வஸதோ த₃ண்ட₃காரண்யே தஸ்யாஹமமிதௌஜஸ: ।
ரக்ஷஸாபஹ்ருதா ப₄ர்யா ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ 31

சீதை என்று பெயர்; பேரறிவாளரான இராமனுடைய பார்வைய. (17)

இராகவனுடைய அரண்மனையில் பன்னிரண்டு ஆண்டுக்காலம் எல்லாவிதமான மனித போகங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு எல்லா ஆசைகளும் நிறைவேறியவளாக இருந்தேன். (18)

பின்னர் பதின்மூன்றாவது ஆண்டில், ரகுநந்தனராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுவதற்கு மன்னரும் குருமார்களும் முடிவு செய்தார்கள். (19)

இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்கு ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, (பட்டத்தரசிகளுள் ஒருவரான) கைகேயி கணவரைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினாள் : (20)

'இராமனுக்குப் பட்டம் சூட்டப்பட்டால், நான் உணவைத் தொடமாட்டேன்; குடிக்க மாட்டேன்; இப்போதே என் வாழ்க்கைக்கு, ஒரு முடிவு ஏற்படும். (21)

மன்னரில் சிறந்தவரே! முன்னர் மிகவும் அன்புடன் என்னிடம் சொல்லப்பட்டது உண்மையாக வேண்டுமென்றால், ராமன் காட்டுக்குப் போகட்டும்.' (22)

கைகேயிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரன்களை நினைவு கொண்டு, குரூரமானதும் அன்பில்லாததுமான அவளுடைய சொற்களையும் கேட்டு, சத்தியம் தவறாத மன்னர் மதிகலங்கிப் போனார். (23)

பின்னர், முதிர்ந்தவரும் சத்திய-தர்மங்களில் உறுதியான பிடிப்பு உடையவருமான அரசர், புகழ்பெற்ற மூத்த குமாரனிடம், அழுது கொண்டே, அரசரிமையைக் கெஞ்சிக் கேட்டார். (24)

திருவளர் செல்வரான இராமன், தன்னுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக் காட்டிலும், தந்தையின் சொற்களைக் காப்பதே மேலானது என்று கருதினார். மனத்தால் தந்தையின் சொற்களை முன்னதாக ஏற்று, பின்னர் சொற்களாலும் அங்கீகரித்தார். (மனப்பூர்வமாகத் தந்தையின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டார்.) (25)

எவரிடமிருந்தும் எதையும் ஏற்கக் கூடாது; பிரியமில்லாதவைகளைப் பேசக் கூடாது; உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகக் கூட சத்தியம் தவறக் கூடாது - என்பது இராமனுடைய கொள்கை. (26)

மிகவும் கொண்டாடத்தக்க அவர், உடனே மேலாடைகளையும், விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களையும் துறந்து, மனத்தால் ராஜ்யத்தை விட்டு (விலகிச் சென்று) என்னைத் தன் தாயாரிடம் ஒப்படைத்தார். (27)

ஆனால், நானோ அவருக்கு முன்னதாக, மௌனமாகவே, காட்டுக்குப் போக ஆயத்தமாகி விட்டேன். அவர் இல்லாமல், ஸ்வர்கவாஸம் கூட எனக்குச் சுவைக்காது. (28)

மகாபாக்கியசாலியும், நண்பர்களை மகிழ்விப்பவரும் சுமித்திரையின் மைந்தருமான லட்சுமணர் மூத்த சகோதரருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காக எங்களுக்கு முன்னாலேயே மரவுரி அணிந்து கொண்டு நின்றார். (29)

நாங்கள் மன்னரின் கட்டளையை மதித்து, உறுதியாக சங்கல்பித்துக் கொண்டு, இதற்கு முன்னர் பார்த்தறியாத, கம்பீரமாகக் காட்சி தந்த காட்டுக்குள் புகுந்தோம். (30)

தண்டகாரணயத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, எல்லையற்ற பராக்கிரமமுடைய அவருடைய பத்னியான நான், தீய அரக்கனான இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டேன். (31)

த₃வெள மாஸௌ தேந மே காலோ ஜீவிதாநுக்₃ரஹ: க்ருத: ।
ஊர்த்₄வம் த்வாப்₄யாம் து மாஸாப்₄யாம் ததஸ்த்யக்ஷயாமி ஜீவிதம் ॥ 32

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரயத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (33) ॥

சதுஸ்த்ரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ராவணஸங்காநிவாரணம்

- தஸ்யாஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் ஹரியூத₂ப: ।
து₃:க₂ாத்₃து₃:க₂பி₄பூ₄தாயா: ஸாந்த்வமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 1
- அஹம் ராமஸ்ய ஸந்தே₃ஸாத்₃ தே₃வி தூ₃தஸ்தவாக₃த: ।
வைதே₃ஹி குஸலீ ராமஸ்த்வாம் ச கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ 2
- யோ ப்₃ராஹ்மமஸ்த்ரம் வேத₃ாம்ஸ்ச வேத₃ வேத₃வித₃ாம் வர: ।
ஸ த்வாம் த₃ாஸரதீ₂ ராமோ தே₃வி கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ 3
- லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாதேஜா ப₄ர்துஸ்தே₅நுசர: ப்ரிய: ।
க்ருதவாந் ஸோகஸந்தப்த: ஸிரஸா தே₅பி₄வாத₃நம் ॥ 4
- ஸா தயோ: குஸலம் தே₃வீ நிஸம்ய நரஸிம்ஹயோ: ।
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்கீ₃ ஹநுமந்தமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ 5
- கல்யாணீ ப₃த க₃ாதே₂யம் லௌகிகீ ப்ரதிப₄தி மா ।
ஏதி ஜீவந்தமாநந்தே₃ா நரம் வர்ஷஸதாத₃பி ॥ 6
- தயா ஸமாக₃தே தஸ்மிந் ப்ரீதிருத்பாதி₃தாத்₃பூ₄தா ।
பரஸ்பரேண சாலாபம் விஸ்வஸ்தௌ தௌ ப்ரசக்ரது: ॥ 7
- தஸ்யாஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் ஹரியூத₂ப: ।
ஸீதாயா: ஸோகதீ₃நாயா: ஸமீபமுபசக்ரமே ॥ 8
- யத₂ா யத₂ா ஸமீபம் ஸ ஹநுமாநுபஸர்பதி ।
தத₂ா தத₂ா ராவணம் ஸா தம் ஸீதா பரிஸங்கதே ॥ 9
- அஹோ தி₄க்₃து₃ஷ்க்ருதமித₃ம் கதி₂தம் ஹி யத₃ஸ்ய மே ।
ரூபாந்தரமுபாக₃ம்ய ஸ ஏவாயம் ஹி ராவண: ॥ 10
- தாமஸோகஸ்ய ஸாக₂ாம் ஸா விமுக்த்வா ஸோககர்ஸிதா ।
தஸ்யாமேவாநவத்₃யாங்கீ₃ த₄ரண்யாம் ஸமுபாவிஸத் ॥ 11
- ஹநுமாநபி து₃:க₂ார்தாம் தாம் த்₃ருஷ்ட்வா ப₄யமோஹிதாம் ।
அவந்த₃த மஹாப₃ாஹுஸ்ததஸ்தாம் ஜநகாத்மஜாம் ॥ 12
- ஸா சைநம் ப₄யவித்ரஸ்தா பூ₄யோ நைவாப்₄யுதை₃க்ஷத । 13

இன்னும் இரண்டு மாதகாலம் நான் உயிரோடு இருப்பதற்குக் கெடு வைத்திருக்கிறான், இராவணன். இரண்டு மாதங்கள் ஆனவுடன் உயிரைத் துறப்பேன்.' (32)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்துமூன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (33)

ஸர்க்கம் 34

'இராவணனோ?' என்ற ஐயத்தை நீக்கியது

வானர வீரரான அனுமான், துயரத்தின் மேல் துயரமாக வருந்தித் தவிக்கும் அவளுடைய உரையைக் கேட்டு, தானும் துயரம் கொண்டு, ஆறுதலாகப் பதில் சொல்லத் தொடங்கினார். (1)

'தேவி! நான் இராமனுடைய ஆணைப்படி தங்களிடம் தூதனாக வந்திருக்கிறேன். வைதேகி! ராமன் செளக்கியமாக இருக்கிறார். தங்கள் நலன் பற்றிக் கேட்கச் சொன்னார். (2)

பிரும்மாஸ்திரத்தையும், வேதங்களையும் அறிந்தவர்; வேதவித்துக்களில் முதன்மையானவர்; அந்த தசரதராமன் தங்கள் நலனை வேண்டுகிறார். (இராமன் போர்க்கலைப் பயிற்சியும், ஞானநூல் பயிற்சியும் பெற்றவர் - என்றபடி) (3)

மகாதேஜஸ்வியும் தங்கள் கணவரைப் பின்தொடர்பவரும், பிரியமானவரும் சோகத்தால் வாடியிருப்பவருமான லட்சுமணன், தலைவணங்கி தங்களுக்கு மரியாதை செய்தார்.' (4)

அவள் அவ்விரு மானுடச் சிங்கங்களின் சேஷமத்தைக் கேட்டு திருப்தியினால் உடலெங்கும் புல்லரிக்க, அனுமானைப் பார்த்துச் சொன்னாள்: (5)

'ஒருவன் உயிரோடு மட்டும் இருப்பானேயானால், நூறு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே அவன் ஆனந்தத்தை அடைவான் - என்ற பழமொழி, என் விஷயத்தில் உண்மையாகி யிருக்கிறது!' (6)

அவ்விருவருடைய அந்தச் சந்திப்பினால், பரஸ்பரம் வியக்கத்தக்க அளவு அன்பு உண்டாயிற்று; நம்பிக்கை கொண்ட அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உரையாடத் தொடங்கினார்கள். (7)

அவளுடைய அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட வானரவீரர் அனுமான், சோகத்தால் நொந்து போயிருக்கும் சீதையின் அருகே செல்லவாரம்பித்தார். (8)

அவர் தன் அருகில் வரவர, சீதை அவரை இராவணன் என்றே சந்தேகித்தாள். (9)

'அடக் கஷ்டமே! (முன்னர் துறவி வேஷத்தில் வந்த) அதே இராவணனல்லவா, வேறு உருவம் கொண்டு வந்திருக்கிறான்? என் மனத்தில் இருந்ததையெல்லாம் இவனிடம் சொல்லி, பெரிய தவறு செய்துவிட்டேனே?' (10)

சோகத்தின் பிடியில் சிக்கித் தவித்த அவள் அசோகமரத்தின் கிளையை விட்டுவிட்டு, உடல் அவயவங்களை மறைத்துக் கொண்டு, அங்கேயே தரையில் உட்கார்ந்து விட்டாள். (11)

அப்போது, அச்சத்தால் மனம் கலங்கி, துயரத்தில் உழலும் ஜனகமாரியை, தோள் வலிமையுடைய அனுமான் வணங்கினார். (12)

பயத்தால் நடுங்கிய அவள், இவரை மறுபடியும் ஏறிட்டுப் பார்க்கவேயில்லை. (13)

- தம் த்₃ருஷ்ட்வா வந்த₃மாநம் து ஸீதா ஸஸிநிப₄நநா ।
அப்₃ரவீத்தீ₃ர்க₄முச்ச₂வஸ்ய வாநரம் மது₄ரஸ்வரா ॥ 14
- மாயாம் ப்ரவிஷ்டோ மாயாவீ யதி₃ த்வம் ராவண: ஸ்வயம் ।
உத்பாத₃யஸி மே பூ₄ய: ஸந்தாபம் தந்ந ஸோப₄நம் ॥ 15
- ஸ்வம் பரித்யஜ்ய ரூபம் ய: பரிவ்ராஜகரூபத்₄ருத் ।
ஜநஸ்த₂ாநே மயா த்₃ருஷ்டஸ்த்வம் ஸ ஏவாஸி ராவண: ॥ 16
- உபவாஸக்ருஸாம் தீ₃நாம் காமரூப நிஸாசர ।
ஸந்தாபயஸி மாம் பூ₄ய: ஸந்தப்தாம் தந்ந ஸோப₄நம் ॥ 17
- அத₂வா நைததே₃வம் ஹி யந்மயா பரிஸங்கிதம் ।
மநஸோ ஹி மம ப்ரீதிருத்பந்நா தவ த்₃ர்ஸநாத் ॥
யதி₃ ராமஸ்ய தூ₃தஸ்த்வமாக₃தோ ப₄த்₃ரமஸ்து தே ॥ 18
- ப்ருச்ச₂ாமி த்வாம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ ப்ரியா ராமகத₂ா ஹி மே ।
கு₃ணாந் ராமஸ்ய கத₂ய ப்ரியஸ்ய மம வாநர ॥ 19
- சித்தம் ஹரஸி மே ஸௌம்ய நதீ₃க்ஷலம் யத₂ா ரய: ।
அஹோ ஸ்வப்நஸ்ய ஸுக₂தா யாஹமேவம் சிராஹ்ருதா ।
ப்ரேஷிதம் நாம பஸ்யாமி ராக₄வேண வநௌகஸம் ॥ 20
- ஸ்வப்நோபி யத்₃யஹம் வீரம் ராக₄வம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ।
பஸ்யேயம் நாவஸீதே₃யம் ஸ்வப்நோபி மம மத்ஸரீ ॥ 21
- நாஹம் ஸ்வப்நமிமம் மந்யே ஸ்வப்நே த்₃ருஷ்ட்வா ஹி வாநரம் ।
ந ஸக்யோப₄யுத₃ய: ப்ராப்தும் ப்ராப்தஸ்சாப₄யுத₃யோ மம ॥ 22
- கிம் நு ஸ்யாச்சித்தமோஹோ₂யம் ப₄வேத்₃ வாதக₃திஸ்த்வியம் ।
உந்மாத₃ஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதி₃யம் ம்ருக₃த்ருஷ்ணிகா ॥ 23
- அத₂வா நாயமுந்மாதே₃ா மோஹோ₂ப்யுந்மாத₃லக்ஷண: ।
ஸம்பு₃த்₄யே சாஹமாத்மாநமிமம் சாபி வநௌகஸம் ॥ 24
- இத்யேவம் ப₃ஹுத₄ா ஸீதா ஸம்ப்ரத₄ார்ய ப₃லாப₃லம் ।
ரக்ஷஸாம் காமரூபத்வாந்மேநே தம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ॥ 25
- ஏதாம் பு₃த்₃தி₄ம் தத₃ா க்ருத்வா ஸீதா ஸா தநுமத்₄யமா ।
ந ப்ரதிவ்யாஜஹாராத₂ வாநரம் ஜநகாத்மஜா ॥ 26
- ஸீதாயாஸ்சிந்திதம் பு₃த்₃த்₄வா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
ஸ்ரோத்ராங்குலைர்வசநைஸ்தத₃ா தாம் ஸம்ப்ரஹர்ஷயத் ॥ 27
- ஆதி₃த்ய இவ தேஜஸ்வீ லோககாந்த: ஸஸீ யத₂ா ।
ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தே₃வோ வைஸ்ரவணோ யத₂ா ॥
விக்ரமேணோபபந்நஸ்ச யத₂ா விஷ்ணுர்மஹாயஸா: ॥ 28

வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் அனுமானைப் பார்த்ததும், நிலவைப் போல் ஒளிவீசும் முகம் படைத்த சீதை, நீண்ட பெருமூச்சு விட்டு, இனிய குரலில் கூறினாள். (14)

‘மாயாவிடான இராவணன் தானே நீ? மாயையை ஏற்று (குரங்கு வடிவத்தில்) வந்து, எனக்குப் பெரும் துயரத்தை உண்டாக்குகிறாயே? - இது உனக்கு நல்லதல்ல. (15)

தன் சொந்த உருவத்தைத் துறந்து, துறவியின் வேடம் பூண்டு, ஜனஸ்தானத்தில் நான் பார்த்தேனே? - அதே இராவணன் தானே, நீ? (16)

விரும்பியபடி உருவம் எடுக்கக்கூடிய ராட்சஸனே! உபவாசத்தினால் மெலிந்து, நொந்து சோகத்தால் வெந்து கொண்டிருக்கும் என்னை மறுபடியும் துன்புறுத்துகிறாய். இது, உனக்கு அழகல்ல. (17)

அல்லது, நான் சந்தேகித்தபடி, இல்லையோ? (நீ இராவணன் அல்லனோ?) உன்னைப் பார்த்தவுடன் என் மனத்தில் மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. நீ இராமனுடைய தூதனாக இங்கு வந்திருந்தால், உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். (18)

வானரோத்தமனே! எனக்கு ராமகதை மிகவும் பிடிக்கும்; அதைக் கூறும்படி உன்னைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வானரமே! என்னுடைய பர்த்தா இராமனுடைய குணங்களைச் சொல்லு. (19)

பண்பாளனே! ஆற்றங்கரையை ஆற்று வெள்ளம் கரைப்பதைப் போல, நீ என் மனத்தைக் கவர்கிறாய்.

ஆகா! கனவு தான் எவ்வளவு சுகமாக இருக்கிறது! வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு, ராகவனால் அனுப்பப்பட்ட வானரத்தைப் பார்க்கிறேனே! (20)

சொப்பனத்திலாவது, வீரரான இராமனையும், லட்சுமணனையும் பார்ப்பேனேயானால், என் துக்கமெல்லாம் தீர்ந்து போகும். ஆனால், கனவு கூட எனக்கு எதிரியாக இருக்கிறதே? (21)

இது ஒரு கனவு என்று நான் நினைக்கவில்லை. கனவில் வானரத்தைப் பார்த்தால் நன்மையைப் பெறமுடியாது (என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.) ஆனால், எனக்கோ நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. (22)

இது கனவு அல்ல. எப்போதும் இராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால், அவர் அனுப்பிய தூதன் வந்து பேசியது போன்ற புத்தி மயக்கம்; துர்தேவதைகளின் கைவரிசையால் ஏற்பட்ட காட்சி; இராமனிடம் உள்ள அதிக ஆசையால் ஏற்பட்ட மனவிகாரம்; கானல் நீர் போல் உண்மையில் இல்லாதது. ஆனால், எனக்கு அப்படி ஏதும் நேரவில்லையே? என்னையும், இங்கே இதோ இருக்கும் வானரத்தையும் நான் தெளிவாகக் காண்கிறேனே?’ (23,24)

இவ்வாறு, தனது சிந்தனைகளில் பலம் மற்றும் பலமின்மை என்று வாதங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, ராட்சஸர்கள் தம் விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்கக் கூடியவர்கள் என்பதால், அவரை, இராவணன் என்றே சீதை கருதினாள். (25)

மெல்லிடையாளும் ஜனகன் புதல்வியுமான சீதை இவ்வாறு நிச்சயித்ததால், (அதனால்) வானரனுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. (26)

சீதையின் மனவோட்டத்தைத் தெரிந்து கொண்ட வாயுகுமாரர் அனுமான், செவிக்கினிய சொற்களால் அவள் மகிழ்வுறும்படி கூறினார். (27)

‘உலகத்தில் மகானுபாவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர், தேஜஸில் சூரியனைப் போன்றவர்; சந்திரனைப் போல் மக்களுக்கு ஆனந்தம் அளிப்பவர்; குபேர தேவனைப் போல், எல்லா மக்களுக்கும் தலைவனாக இருப்பவர்; ப்ராக்கிரமத்தில் விஷ்ணுவைப் போல் பெரும் புகழடைந்தவர். (28)

- ஸத்யவாதீ₃ மது₄ரவாக்₃தே₃வோ வாசஸ்பதிர்யத₂ா ।
 ரூபவாந் ஸுப₄க₃: ஸ்ரீமாந் கந்த₃ர்ப இவ மூர்திமாந் ॥ 29
- ஸ்த₂ாநக்ரோத₄: ப்ரஹர்தா ச ஸ்ரேஷ்டே₂ா லோகே மஹாரத₂: ।
 ப₃ாஹுச்ச₂ாயாமவஷ்டப்₃தே₄ா யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந: ॥ 30
- அபக்ருஷ்யாஸ்ரமபத₃ாந்-ம்ருக₃ரூபேண ராக₄வம் ।
 ஸூந்யே யேநாபநீதாஸி தஸ்ய த்₃ரக்ஷயஸி யத் ப₂லம் ॥ 31
- நசிராத்₃ ராவணம் ஸங்க்₂யே யோ வதி₄ஷ்யதி வீர்யவாந் ।
 ரோஷப்ரமுக்தைரிஷுபி₄ர்ஜ்வலத்₃பி₄ரிவ பாவகை: ॥ 32
- தேநாஹம் ப்ரேஷிதோ தூ₃தஸ்த்வத்ஸகாஸமிஹாக₃த: ।
 த்வத்₃வியோகே₃ந து₃:க₂ார்த்த: ஸ த்வாம் கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ 33
- லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாதேஜா: ஸுமித்ராநந்த₃வர்த₄ந: ।
 அபி₄வாத்₃ய மஹாப₃ாஹு: ஸ த்வாம் கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ 34
- ராமஸ்ய ச ஸக₂ா தே₃வி ஸுக்₃ரீவோ நாம வாநர: ।
 ராஜா வாநரமுக்₂யாநாம் ஸ த்வாம் கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ 35
- நித்யம் ஸ்மரதி தே ராம: ஸஸுக்₃ரீவ: ஸலக்ஷ்மண: ।
 தி₃ஷ்ட்யா ஜீவஸி வைதே₃ஹி ராக்ஷஸீவஸமாக₃தா ॥ 36
- நசிராத்₃ த்₃ரக்ஷயஸே ராமம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாப₃லம் ।
 மத்₄யே வாநரகோடிநாம் ஸுக்₃ரீவம் சாமிதௌஜஸம் ॥ 37
- அஹம் ஸுக்₃ரீவஸசிவோ ஹநுமாந்நாம வாநர: ।
 ப்ரவிஷ்டோ நக₃ரீம் லங்காம் லங்க₄யித்வா மஹோத₃தி₄ம் ॥ 38
- க்ருத்வா மூர்த்₄நி பத₃ந்யாஸம் ராவணஸ்ய து₃ராத்மந: ।
 த்வாம் த்₃ரஷ்டுமுபயாதோ஽ஹம் ஸமாஸ்ரித்ய பராக்ரமம் ॥ 39
- நாஹமஸ்மி தத₂ா தே₃வி யத₂ா மாமவக₃ச்ச₂ஸி ।
 விஸங்கா த்யஜ்யதாமேஷா ஸ்ரத்₃த₄த்ஸவ வத₃தோ மம ॥ 40

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுஸ்த்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (34) ॥

பஞ்சத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: விஸ்வாஸோத்பாத₃நம்

- தாம் து ராமகத₂ாம் ஸ்ருத்வா வைதே₃ஹீ வாநர்ஷப₄ாத் ।
 உவாச வசநம் ஸௌம்யமித₃ம் மது₄ரயா கி₃ரா ॥ 1
- க்வ தே ராமேண ஸம்ஸர்க்₃: கத₂ம் ஜாநாஸி லக்ஷ்மணம் ।
 வாநராணாம் நராணாம் ச கத₂மாஸீத் ஸமாக₃ம: ॥ 2

சத்தியம் பேசுபவர்; இனிமையான பேச்சு உடையவர்; அறிவில் பிருஹஸ்பதி போன்றவர்; வடிவழகர்; நற்பேறு பெற்றவர்; அனைத்துச் செல்வங்களும் கொண்டவர்; மன்மதனே உருவெடுத்து வந்தாற் போன்ற தோற்றமுடையவர். (29)

தேவைப்படும் இடத்தில் கோபம் கொள்பவர்; எதிரிகளைத் தாக்குபவர்; மக்களில் சிறந்தவர்; மகாரதர்; மகாத்மாவான அவருடைய தோள்நிழலில் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். (30)

மாயமான் வடிவில் (ஒரு ராட்சஸனை அனுப்பி) ஆசிரமத்திலிருந்து ராகவனை வெளியே போகச் செய்து, வேறு யாரும் துணைக்கு இல்லாத நேரத்தில் எவனால் அபகரிக்கப்பட்டார்களோ? - அவன் (அந்த வஞ்சகத்தின்) பயனை அடைவதைப் பார்க்கப் போகிறீர்கள். (31)

விரைவில், வீரியவானான அவர், (இராமன்) கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்புப் போல் கோபத் தோடு விடப்பட்ட பாணங்களால், யுத்தத்தில் இராவணனைக் கொல்லப் போகிறார். (32)

அவரால் அனுப்பப்பட்டுத் தூதனாகத் தங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். உங்கள் பிரிவினால் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவர், உங்கள் நலனைக் கேட்கச் சொன்னார். (33)

மகாதேஜஸ்வியும், பெருந்தோளரும் சுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவருமான லட்சுமணன் உங்களை வணங்குகிறார்; நலன் விசாரிக்கச் சொன்னார். (34)

தேவி! ராமனுடைய நண்பரும், வானரத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் அரசரும், சுகரீவன் என்ற பெயர் கொண்ட வானரரும், உங்களை நலன் விசாரிக்கச் சொன்னார். (35)

இராமனும், சுகரீவ-லட்சுமணர்களும் உங்களை எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வைதேகி, ராட்சஸிகளின் பிடியில் சிக்கியுள்ள நீங்கள் இன்னும் உயிரோடு இருப்பதே பெரும் பாக்கியம். (36)

சீக்கிரத்திலேயே, மகாபலம் பொருந்திய லட்சுமணனையும், எல்லையற்ற வீரம் படைத்த சுகரீவனையும் கோடிக்கணக்கான வானரர்களுக்கு நடுவே இராமனையும் இங்கே பார்க்கப் போகிறீர்கள். (37)

நான், சுகரீவனின் மந்திரி; அனுமான் என்று பெயர் கொண்ட வானரன். பெருங்கடலைத் தாண்டி வந்து இலங்கைப் பட்டணத்தில் நுழைந்தேன். (38)

தீயவனான இராவணனுடைய தலையில் காலை வைத்து, பராக்கிரமத்தை அடைந்து, உங்களைக் காண வந்திருக்கிறேன். (39)

நீங்கள் எவ்வாறு என்னை நினைக்கிறீர்களோ, நான் அவ்வாறு (இராவணன்) இல்லை. இந்த சந்தேகத்தை விட்டு விடுங்கள்; என் பேச்சில் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்.' (40)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (34)

ஸர்க்கம் 35

நம்பிக்கையை உண்டாக்குதல்

அனுமானிடமிருந்து அந்த இராம கதையைக் கேட்ட வைதேகி, இனிய குரலில் சமாதானமாகப் பின்வரும் சொற்களைக் கூறினாள். (1)

'இராமனுடன் உனக்கு எவ்வாறு சம்பந்தம் உண்டாயிற்று? லட்சுமணனை எவ்வாறு அறிவாய்? வானரர்களுக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையே எவ்வாறு சந்திப்பு ஏற்பட்டது? (2)

- யாநி ராமஸ்ய லிங்க₃ாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச வாநர ।
தாநி பூ₄ய: ஸமாசக்ஷவ ந மாம் ஸோக: ஸமாவிஸேத் ॥ 3
- கீத்₃ருஸம் தஸ்ய ஸம்ஸ்த₂ாநம் ரூபம் ராமஸ்ய கீத்₃ருஸம் ।
கத₂மூரு கத₂ம் ப₃ாஹூ லக்ஷ்மணஸ்ய ச ஸம்ஸ மே ॥ 4
- ஏவமுக்தஸ்து வைதே₃ஹ்யா ஹநுமாந் பவநாத்மஜ: ।
ததோ ராமம் யத₂ாதத்த்வமாக₂யாதுமுபசக்ரமே ॥ 5
- ஜாநந்தீ ப₃த தி₃ஷ்ட்யா மாம் வைதே₃ஹி பரிப்ருச்ச₂ஸி ।
ப₄ர்து: கமலபத்ராக்ஷி ஸம்ஸ்த₂ாநம் லக்ஷ்மணஸ்ய ச ॥ 6
- யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச யாநி வை ।
லக்ஷிதாநி விஸாலாக்ஷி வத₃த: ஸ்ருணு தாநி மே ॥ 7
- ராம: கமலபத்ராக்ஷ: ஸர்வஸத்த்வமநோஹர: ।
ரூபத₃ாக்ஷிண்யஸம்பந்ந: ப்ரஸூதோ ஜநகாத்மஜே ॥ 8
- தேஜஸாதி₃த்யஸங்காஸ: க்ஷமயா ப்ருதி₂வீஸம: ।
ப்ருஹஸ்பதிஸமோ பு₃த்த₄யா யஸஸா வாஸவோபம: ॥ 9
- ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா ।
ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய வ்ருத்தஸ்ய த₄ர்மஸ்ய ச பரந்தப: ॥ 10
- ராமோ ப₄ாமிநி லோகே₅ஸ்மிம்ஸ்சாதுர்வர்ணயஸ்ய ரக்ஷிதா ।
மர்யாத₃ாநாம் ச லோகஸ்ய கர்தா காரயிதா ச ஸ: ॥ 11
- அர்சிஷ்மாநர்சிதோ நித்யம் ப்₃ரஹ்மசர்யவ்ரதே ஸ்தி₂த: ।
ஸாதூ₄நாமுபகாரஜ்ஞ: ப்ரசாரஜ்ஞஸ்ச கர்மணாம் ॥ 12
- ராஜவித்₃யாவிநீதஸ்ச ப்₃ரஹ்மணாநாமுபாஸிதா ।
ஸ்ருதவாஞ்ஸீலஸம்பந்நோ விநீதஸ்ச பரந்தப: ॥ 13
- யஜுர்வேத₃விநீதஸ்ச வேத₃வித்₃பி₄: ஸுபூஜித: ।
த₄நுர்வேதே₃ ச வேதே₃ஷு வேத₃ாங்கே₃ஷு ச நிஷ்டி₂த: ॥ 14
- விபுலாம்ஸோ மஹாப₃ாஹு: கம்பு₃க்₃ரீவ: ஸுப₄ாநந: ।
கூ₃ட₄ஜத்ரு: ஸுதாம்ராசேஷா ராமோ தே₃வி ஜநை: ஸ்ருத: ॥ 15
- து₃ந்து₃பி₄ ஸ்வநநிர்கே₄ஷ: ஸ்நிக்த₄வர்ண: ப்ரதாபவாந் ।
ஸம: ஸமவிப₄க்தாங்கே₃ா வர்ணம் ஸ்யாமம் ஸமாஸ்ரித: ॥ 16
- த்ரிஸ்தி₂ரஸ்த்ரிப்ரலம்ப₃ஸ்ச த்ரிஸமஸ்த்ரிஷு சோந்நத: ।
த்ரிதாம்ரஸ்த்ரிஷு ச ஸ்நிக்தே₄ா க₃ம்பீ₄ரஸ்த்ரிஷு நித்யஸ: ॥ 17

இராம-லட்சுமணன்களுடைய உடல் அமைப்பினை இன்னும் விரிவாகக் கூறு. (அதைக் கேட்டாலே) என்னுடைய சோகம் தொலைந்து விடும். (3)

இராம-லட்சுமணன்களுடைய அவயவப் பொருத்தம் எப்படி? தோற்றம் எப்படிப்பட்டது? தொடை, புஜங்கள் எப்படிப்பட்டன என்பதை எனக்குக் கூறு. (4)

இவ்வாறு வைதேகி கூறியவுடன் அனுமான், இராமனை உள்ளது உள்ளபடியே விவரிக்கத் தொடங்கினார். (5)

'வைதேகி! அதிருஷ்டவசமாக நீங்கள் என்னைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு, இராம-லட்சுமணன்களுடைய அவயவங்களின் அமைப்பு, நிறம் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள். (6)

பெருங்கண்ணாளே! ராம-லட்சுமணன்களுடைய சின்னங்களில் (அங்க அமைப்புகளில்) நான் பார்த்தவைகளைக் கூறுகிறேன்; கேளுங்கள். (7)

இராமன் தாமரை இதழ் போன்ற கண்ணுடையவர்; எல்லாப் பிராணிகளையும் வசீகரிப்பவர்; சரீர லாவண்யம், ஆத்மகுணம் உள்ளவர். ஜனக குமாரியே! இவைகள், அவர் பிறக்கும்போதே உடன் வந்தவையாகும். (8)

பிரகாசத்தில் சூரியனுக்கு ஒப்பானவர்; பொறுமையில் பூமிதேவியைப் போன்றவர்; அறிவில், பிருஹஸ்பதிக்கு நிகரானவர்; புகழில் இந்திரனுடன் உவமிக்கத்தக்கவர். (9)

உயிர்ப் பிராணிகள் அனைத்தையும் காப்பாற்றுபவர்; தன்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் காப்பாற்றுபவர்; எதிரிகளை வாட்டும் அவர் தன்னுடைய சீலத்தையும், தர்மத்தையும் காப்பாற்றுபவர். (10)

அழகியே! இராமன், இவ்வுலகில் நான்கு வர்ணங்களையும் காப்பாற்றுபவர்; மனிதர்கள் அனுசரிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடுகளைச் செய்பவரும் செய்விக்கிறவரும் அவர் தான். (11)

ஒளி படைத்தவர்; எல்லோராலும் பூஜிக்கப்படுபவர்; புலன் கட்டுப்பாட்டில் உறுதியானவர்; சாதுக்களுக்கு உதவி தேவைப்படும் காலத்தை அறிந்தவர்; செய்யத்தக்கது-தகாதது என்று வகைப்படுத்தி கர்மாக்களைப் பற்றி விவகார ஞானம் உடையவர். (12)

ராஜ வித்தைகளையும் முழுமையாக அறிந்தவர்; பிராமணர்களை அன்போடு போற்றுகிறவர்; கேள்வி ஞானம் உடையவர்; சீலம் நிறைந்தவர்; அடக்கமானவர்; (என்றாலும்) எதிரிகளை மாய்ப்பவர். (13)

யஜுர் வேதத்தை நன்றாகக் கற்றவர்; வேதம் அறிந்தவர்களால் உயர்வாகப் பாராட்டப்படுபவர்; வில்வித்தையிலும் மற்ற வேத-வேதாங்கங்களிலும் புலமை உடையவர்.

(இதுவரை இராமனின் ஆத்ம குணங்களைக் கூறினார்; இனி, அவரது சரீர குணங்களை கூறப் போகிறார்.) (14)

விசாலமான தோள்; பருத்து நீண்டதான புஜம்; சங்குக் கழுத்து; மங்கள முகம்; சதைப் பற்றுள்ள கழுத்துப்புறம்; செம்மையான கண்கள்; தேவி! அவர் ஜனசமூகத்தில் இராமன் என்ற பெயரால் பிரபலமானவர். (15)

துந்துபியின் ஒலியைப் போன்று கம்பீரமான குரல்; மனங்கவரும் சியாமள வர்ணம்; பராக்கிரமம்; ஏற்றத் தாழ்வில்லாத உடலமைப்பு; பொருத்தமாக அமைந்திருந்த அங்கங்கள் - (இப்படிப்பட்டவர் இராமன் என்பது உலகம் முழுவதும் பிரசித்தம்.) (16)

மார்பு, மணிக்கட்டு, முஷ்டி - இவை மூன்றும் உறுதியானவை; புருவம், புஜங்கள், கைகள் - இவை மூன்று இரட்டைகளும் நீளமானவை; சிரசிலுள்ள கேசக்கற்றையின் நுனி, இரண்டு முழங்கால்கள் - இவை மூன்றும் ஏற்ற-இறக்கமில்லாமல் சமமானவை; தொப்புள், வயிறு, மார்பு - இவை மூன்றும் உயர்ந்துள்ளன; உள்ளங்கை, கடைக்கண், உள்ளங்கால் ஆகிய மூன்று இடங்களும் சிவந்துள்ளன. இரண்டு திருவடிகளின் ரேகைகள், தலையிலுள்ள கேசம் - ஆகிய மூன்றும் வழுவழுப்பாக உள்ளன; குரல், உடல்வலிமை, தொப்பூழ் ஆகிய மூன்றும் கம்பீரமானவை. (17)

- த்ரிவலீமாம்ஸ்தர்யவநதஸ்-சதுர்வ்யங்க₃ஸ்த்ரிஸீர்ஷவாந் ।
சதுஷ்கலஸ்சதுர்லேக₂ஸ்சதுஷ்கிஷ்குஸ்சது:ஸம: ॥ 18
- சதுர்த₃ஸஸமத்₃வந்த₃வஸ்-சதுர்த₃ம்ஷ்ட்ரஸ்சதுர்க₃தி: ।
மஹோஷ்ட₂ஹநுநாஸஸ்ச பஞ்சஸநிக்₃தே₄ஷ்டவம்ஸவாந் ॥ 19
- த₃ஸபத்₃மோ த₃ஸப்₃ருஹத் த்ரிபி₄ர்வ்யாப்தோ த்₃விஸுக்லவாந் ।
ஷடுந்நதோ நவதநுஸ்த்ரிபி₄ர்வ்யாப்தோதி ராக₄வ: ॥ 20
- ஸத்யத₄ர்மபர: ஸ்ரீமாந் ஸங்க்₃ரஹாநுக்₃ரஹே ரத: ।
தே₃ஸகாலவிப₄ாக்₃ஜ்ஞ: ஸர்வலோகப்ரியம்வத₃: ॥ 21
- ப்₄ராதா ச தஸ்ய த்₃வைமாத்ர: ஸௌமித்ரிபராஜித: ।
அநுராகே₃ண ரூபேண கு₃ணைஸ்சைவ தத₂ாவித₄: ॥ 22
- தாவுபெ₄ள நரஸார்தூ₃லௌ த்வத்₃த₃ர்ஸநஸமுத்ஸுகௌ ।
விசிந்வந்தௌ மஹீம் க்ருத்ஸநாமஸ்மாபி₄ரபி₄ஸங்க்₃தௌ ॥ 23
- த்வாமேவ மார்க்₃மானௌ தௌ விசரந்தௌ வஸுந்த₄ராம் ।
த்₃த₃ர்ஸதுர்ம்ருக்₃பதிம் பூர்வஜேநாவரோபிதம் ॥ 24
- ருஸ்யமுகஸ்ய ப்ருஷ்டே₂ து ப₃ஹுபாத₃பஸங்குலே ।
ப்₄ராதூர்ப₄யார்தமாஸீநம் ஸுக்₃ரீவம் ப்ரியத₃ர்ஸநம் ॥ 25
- வயம் து ஹிரிராஜம் தம் ஸுக்₃ரீவம் ஸத்யஸங்க்₃ரம் ।
பரிசர்யாஸ்மஹே ராஜ்யாத் பூர்வஜேநாவரோபிதம் ॥ 26
- ததஸ்தௌ சீரவஸநௌ த₄நு: ப்ரவரபாணிநௌ ।
ருஸ்யமுகஸ்ய ஸைலஸ்ய ரம்யம் தே₃ஸமுபாக்₃தௌ ॥ 27
- ஸ தௌ த்₃ருஷ்ட்வா நரவ்யாக்₄ரௌ த₄ந்விநௌ வாநரர்ஷப₄: ।
அவப்லுதோ கி₃ரேஸ்தஸ்ய ஸிக்₂ரம் ப₄யமோஹித: ॥ 28
- தத: ஸ ஸிக்₂ரே தஸ்மிந் வாநரேந்த்₃ரோ வ்யவஸ்தி₂த: ।
தயோ: ஸமீபம் மாமேவ ப்ரேஷ்யாமாஸ ஸத்வரம் ॥ 29
- தாவஹம் புருஷவ்யாக்₄ரௌ ஸுக்₃ரீவவசநாத் ப்ரபூ₄ ।
ரூபலக்ஷணஸம்பந்நௌ க்ருதாஞ்ஜலிருபஸ்தி₂த: ॥ 30

கழுத்து மற்றும் வயிறு ஆகிய இரு இடங்களில் மூன்று மடிப்புக்கள் உள்ளன; மார்பகம், மார்பகத்தின் நுனி, பாதரேகை ஆகிய மூன்றும் உள்ளடங்கியுள்ளன; கழுத்து, பாதங்கள், பின்னங்கால், முதுகு ஆகிய நான்கும் அளவாக உள்ளன; நெற்றியில் மூன்று மடிப்புக்கள்; நான்கு வேதங்களையும் அறிந்ததன் அடையாளமாகக் கட்டைவிரலில் நான்கு ரேகைகள் உள்ளன; பொதுவாக, மனிதர்கள் தம் கையால் மூன்றரை முழ உயரம் இருப்பார்கள்; ஆனால், இராமன் தன் கையால் நான்கு முழ உயரம்; புஜங்கள், முழங்கால்கள், தொடைகள், கன்னங்கள் ஆகிய நான்கு இடங்களும் சமமானவை. (18)

புருவங்கள், நாசித் துவாரங்கள், கண்கள், செவிகள், உதடுகள், மார்பகக் காம்புகள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், முழங்கால்கள், மூத்திரக் காய்கள், இடுப்பின் இரு பக்கங்கள், கைகள், கால்கள், முதுகின் கீழ்ப்பகுதியான பின்பாகங்கள் - ஆகிய பதினான்கு இடங்கள், ஏற்றத் தாழ்வில்லாமல் சமமாக உள்ளன. (இவை பதினான்கும் மன்னர்க்கு உரியனவாகக் கூறப்பட்டுள்ள சாமுத்திரிகா லட்சணங்கள்.) இரண்டு பல்வரிசைகளும் வலிமையாய், வழவழப்பாய், நான்கு கடைவாய்ப் பற்களுடன் உள்ளன. யானை-சிங்கம்-புலி-காளை போன்ற நடை; வேங்கை மலர், கொவ்வைக் கனிகள் போல் சிவந்து அழுத்தமான உதடுகள், சதைப் பற்றான கன்னங்கள், நிமிர்ந்த நாசி, தலைக்கேசம், கண்கள், பற்கள், தோல், உள்ளங்கால் முதலிய ஐந்தும் மிருதுவானவை; இரண்டு கைகளின் விரல்கள், இரண்டு தோள்கள், இரண்டு தொடைகள், இரண்டு கால்களின் ஆடுசதை முதலிய எட்டும் நீண்டிருப்பவை. (19)

முகம், வாய், கண்கள், நாக்கு, உதடுகள், உள்ளங்கால்கள், மார்பகங்கள், நகங்கள், கைகள், கால்கள் ஆகிய பத்தும் தாமரை மலர் போல் செந்நிறமானவை. மார்பு, உச்சந்தலை, நெற்றி, கழுத்து, புஜங்கள், தோள்கள், நாபி, இடது பின்பக்கம், செவிகள், கால்கள் ஆகிய பத்தும் கம்பீரமாகவும், விசாலமாகவும் உள்ளன; ஆற்றல்-புகழ்-செல்வம் ஆகிய மூன்றால் பெரும்புகழ் அடைந்தவர்; இரண்டில் வெண்மையானவர் - கண்களிலும், பற்களிலும் வெண்மை உடையவர். ஆறில் உயர்ந்துள்ளவர் - அக்குள், வயிறு, தோள்கள், மார்பு, மூக்கு, முகம் ஆகியன உயர்ந்துள்ளன; ஒன்பதில் நுட்பமானவர் - தலைக்கேசம், மீசை, நகம், உரோமம், தோல், கட்டை விரல்கள், புத்தி, பார்வை முதலியன சூட்சுமமாகவுள்ளன; மூன்றில் வியாபித்தவர் - முற்பகல், நண்பகல், பிற்பகல் ஆகிய மூன்று காலங்களுக்கும் உரிய தர்மார்த்த காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர். (20)

வாய்மையிலும், அறத்திலும் ஆழ்ந்த பிரியமுடையவர்; பொருளை ஈட்டுவதிலும், பிறருக்குக் கொடுப்பதிலும் ஆர்வமுடையவர்; தேச-காலங்களின் பகுப்பை நன்றாக அறிந்தவர்; எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளிடமும் அன்பான சொற்களையே பேசுகிறவர்; - இப்படிப்பட்டவர் ஸ்ரீராமன். (21)

சுமித்திரைக்குப் பிறந்து, கௌசல்யையால் வளர்க்கப்பட்ட லட்சுமணன், மற்றவர்களால் வெல்ல முடியாதவர்; அன்பிலும் அழகிலும் குணத்திலும் அவரே (இராமனே) போன்றவர். (22)

மகாவீரர்களான அவ்விருவரும் நாடு முழுவதும் உங்களைக் காண்பதில் ஆர்வமுடையவர்களாக, உங்களைத் தேடிக் கொண்டு சுற்றி வந்தபோது எங்களைச் சந்தித்தார்கள். (23)

உங்களுையே தேடிக் கொண்டு மண்ணுலகம் முழுவதும் திரிந்து கொண்டிருந்த அவ்விருவரும், தமையனாரால் துரத்தப்பட்டு ரிசியமூக பர்வதத்தின் பின்புறம் ஏராளமான மரங்கள் சூழ்ந்த இடத்தில், சகோதரனுக்குப் பயந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவரும் தோற்றப் பொலிவுடையவருமான வானர மன்னன் சக்ரீவனைக் கண்டார்கள். (24,25)

மூத்த சகோதரனால் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தியடிக்கப்பட்டவரும் சத்தியம் தவறாதவருமான வானர மன்னர் சக்ரீவனின் ஊழியர்கள் நாங்கள். (26)

மரவுரி அணிந்து, வலிமையான விற்களைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு அவ்விருவரும் ரிசியமூக மலையின் அழகான பகுதியை வந்தடைந்தார்கள். (27)

வானரத் தலைவரான சக்ரீவன், சிங்கம் போல் ஆற்றலுடையவர்களும், வில் தாங்கியவர்களுமான அவர்களைக் கண்டு, பயத்தால் மனம் கலங்கி மலையின் உச்சிக்குத் தாவினார். (28)

பின்னர், வானரத் தலைவர், அந்த மலைச்சிகரத்திலேயே இருந்து கொண்டு, விரைவாக அவர்களிடம் என்னையே அனுப்பி வைத்தார். (29)

அழகும், அங்க லட்சணங்களும் பொருந்திய அவ்விரு மகாவீரர்களை சக்ரீவனுடைய ஆணைப்படி, அஞ்சலி செய்தவாறே நான் சென்றடைந்தேன். (30)

- தெள பரிஜ்ஞாததத்த்வார்தெ₂ள மயா ப்ரீதிஸமந்விதெள ।
ப்ருஷ்ட₂மாரோப்ய தம் தே₃ஸம் ப்ராபிதெள புருஷர்ஷபெ₄ள ॥ 31
- நிவேதி₃தெள ச தத்தவேந ஸுக்₃ரீவாய மஹாத்மநே ।
தயோரந்யோந்ய ஸம்லாபாத்₃ப்₄ருஸம் ப்ரீதிரஜாயத ॥ 32
- தத்ர தெள ப்ரீதிஸம்பந்நெள ஹரீஸ்வரநரேஸ்வரெள ।
பரஸ்பரக்ருதாஸ்வாஸௌ கத₂யா பூர்வவ்ருத்தயா ॥ 33
- தம் தத: ஸாந்த்வயாமாஸ ஸுக்₃ரீவம் லக்ஷ்மணாக்₃ரஜ: ।
ஸ்த்ரீஹேதோர்வாலிநா ப்₄ராத்ரா நிரஸ்தமுருதேஜஸா ॥ 34
- ததஸ்த்வந்நாஸஜம் ஸோகம் ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
லக்ஷ்மணோ வாநரேந்த்₃ராய ஸுக்₃ரீவாய ந்யவேத₃யத் ॥ 35
- ஸ ஸ்ருத்வா வாநரேந்த்₃ரஸ்து லக்ஷ்மணேநேரிதம் வச: ।
தத₃ஸீந்நிஷ்ப்ரபே₄ஸ்த்யர்த₂ம் க்₃ரஹக்₃ரஸ்த இவாம்ஸுமாந் ॥ 36
- ததஸ்த்வத்₃க₃ாத்ரஸோபீ₄நி ரக்ஷஸா ஹரியமாணயா ।
யாந்யாப₄ரணஜாலாநி பாதிதாநி மஹீதலே ॥ 37
- தாநி ஸர்வாணி ராமாய ஆநீய ஹரியூத₂பா: ।
ஸம்ஹ்ருஷ்டா த்₃ர்ஸயாமாஸுர்க்₃திம் து ந விது₃ஸ்தவ ॥ 38
- தாநி ராமாய த்₃த்தாநி மயைவோபஹ்ருதாநி ச ।
ஸ்வநவந்த்யவகீர்ணாநி தஸ்மிந் விக்₃தசேதஸி ॥ 39
- தாந்யங்கே த்₃ர்ஸநீயாநி க்ருத்வா ப₃ஹுவித₄ம் தவ ।
தேந தே₃வப்ரகாஸேந தே₃வேந பரிதே₃விதம் ॥ 40
- பஸ்யதஸ்தாநி ருத₃தஸ்தாம்யதஸ்ச புந: புந: ।
ப்ராதீ₃பயந் த்₃ாஸரதே₂ஸ்தாநி ஸோகஹுதாஸநம் ॥ 41
- ஸயிதம் ச சிரம் தேந து₃:க₂ார்தேந மஹாத்மநா ।
மயாபி விவிதை₄ர்வாக்யை: க்ருச்ச₂ராது₃த்த₂ாபித: புந: ॥ 42
- தாநி த்₃ருஷ்ட்வா மஹார்ஹாணி த்₃ர்ஸயித்வா முஹுர்முஹு: ।
ராக₄வ: ஸஹஸௌமித்ரி: ஸுக்₃ரீவே ஸம்ந்யவேஸயத் ॥ 43
- ஸ தவாத்₃ர்ஸநாத்₃ார்யே ராக₄வ: பரிதப்யதே ।
மஹதா ஜ்வலதா நித்யமக்₃நிநேவாக்₃நிபர்வத: ॥ 44
- த்வத்க்ருதே தமநித்₃ரா ச ஸோகஸ்சிந்தா ச ராக₄வம் ।
தாபயந்தி மஹாத்மாநமக்₃ந்யக₃ாரமிவாக்₃நய: ॥ 45
- தவாத்₃ர்ஸநஸோகேந ராக₄வ: பரிசால்யதே ।
மஹதா பூ₄மிகம்பேந மஹாநிவ ஸிலோச்சய: ॥ 46

அவர்களிடம் பேசி, அவர்களுடைய நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டு எங்கள் எதிர்பார்ப்புகளைத் தெரிவித்து, திருப்தியடைந்த அவர்களை என் முதுகில் ஏற்றிக் கொண்டு, சுகீவன் இருக்குமிடத்துக்குக் கொண்டு வந்தேன். (31)

மகாத்மாவான சுகீவனிடம் அவர்கள் வருகை தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் பரஸ்பரம் பேசிக் கொண்டதும், மிகவும் அன்பு உண்டாயிற்று. (32)

அங்கே, வானரத் தலைவரும், மக்கட் தலைவரும், மகிழ்ச்சியடைந்து, முன்னர் நடந்த சம்பவங்களுக்கு ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறிக் கொண்டார்கள். (33)

பிறகு, மனைவி காரணமாக, தொடை வலிமையுடைய சகோதரன் வாலியினால் வெளியேற்றப்பட்ட சுகீவனை, லட்சுமணனின் தமையனார் சமாதானப்படுத்தினார். (34)

பின்னர், வீண் போகாத செயல்திறனுடைய இராமனுக்கு உங்களைக் காணாததால் ஏற்பட்டுள்ள சோகத்தைப் பற்றி வானரமன்னர் சுகீவனிடம் லட்சுமணன் எடுத்துரைத்தார். (35)

லட்சுமணனால் கூறப்பட்டதைக் கேட்ட வானரேந்திரன், கிரஹத்தால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியனைப் போல, மிகவும் ஒளியிழந்து போனார். (36)

பின்னர், ராட்சஸனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டபோது உங்கள் உடலிலிருந்து, பூமியில் கழற்றி எறியப்பட்ட அணிகலன்கள் அனைத்தையும், வானர வீரர்கள் கொண்டுவந்து, மகிழ்ச்சியுடன் இராமனுக்குக் காட்டினார்கள்; ஆனால் உங்களைப் பற்றிய வேறு விவரங்கள் எதுவும் தெரியவில்லை. (37,38)

நீங்கள் கழற்றி எறிந்தவுடன், அந்த அணிகலன்கள் ணங், ணங் என்று உரசிக் கொண்டு கீழே சிதறி விழுந்தன; அவைகளை நானே பொறுக்கிக் கொண்டு வந்தேன். (அவைகளைக் கண்டதும்) அவர் (இராமன்) மனஉறுதியை இழந்தார். (39)

தேவர்களைப் போல் பிரகாசிக்கும் அவர், உங்கள் அங்கங்களில் அந்த அணிகலன்கள் தெய்விக ஒளியுடன் விளங்கியதை நினைத்துப் பார்த்து பலவாறாகத் துக்கப்பட்டார். (40)

அவைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து அழுது கொண்டும், அனைத்துக் கொண்டும் இருந்த தாசரதியின் சோகாக்கனியை அவைகள் சுவாலைவிட்டு எரியச் செய்தன. (41)

துக்கத்தால் துன்பப்பட்ட அவர், வெகுநேரம் படுத்துக் கிடந்தார்; நானும், பலவாறாகக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டு எழுப்பி விட்டேன். (42)

விலையுயர்ந்த அவைகளை ராம-லட்சுமணர்கள் அடிக்கடி பார்த்து, சுகீவனிடம் காட்டி, அவரிடமே ஒப்படைத்தார்கள். (43)

நற்குலப் பெண்ணரசியே! உங்களைக் காணாததால், அக்னிமலையில் எப்போதும் கொழுந்து விட்டெரியும் பெருநெருப்பைப் போல ராகவன் பரிதவிக்கிறார்.

(மேருமலையின் சிகரங்களில் ஒன்றான மால்யவான் என்னும் மலைமுகட்டில் ஸம்வர்த்தகம் என்ற காலாக்கி எப்போதும் கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது புராண வரலாறு) (44)

அக்னிஹோத்ரசாலையில் எரியும் (கார்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்கி என்ற) மூன்று அக்னிகளைப் போல, உறக்கமின்மை, கவலை, துக்கம் ஆகிய மூன்றும் ராகவனைக் கொளுத்துகின்றன. (45)

பெரிய நிலநடுக்கத்தால் மலைமுகடுகள் நடுங்குவதைப் போல உங்களைக் காணாத சோகத்தால், இராகவன் நிலைதடுமாறுகிறார். (46)

- காநநாநி ஸுரம்யாணி நதீ: ப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
சரந்ந ரதிமாப்நோதி த்வாமபஸ்யந்-ந்ருபாத்மஜே ॥ 47
- ஸ த்வாம் மநுஜஸார்தூ₃ல: சுகிப்ரம் ப்ராபஸ்யதி ராக₄வ: ।
ஸமித்ரப₃ாந்த₄வம் ஹத்வா ராவணம் ஜநகாத்மஜே ॥ 48
- ஸஹிதௌ ராமஸுக்₃ரீவாவுப₄ாவகுருதாம் தத₃ா ।
ஸமயம் வாலிநம் ஹந்தும் தவ சாந்வேஷணம் ப்ரதி ॥ 49
- ததஸ்தாப₄யாம் குமாராப₄யாம் வீராப₄யாம் ஸ ஹரீஸ்வர: ।
கிஷ்கிந்த₄ாம் ஸமுபாக₃ம்ய வாலீ யுதி₄ நிபாதித: ॥ 50
- ததோ நிஹத்ய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே ।
ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்க₄ாநாம் ஸுக்₃ரீவமகரோத் பதிம் ॥ 51
- ராமஸுக்₃ரீவயோரைக்யம் தே₃வ்யேவம் ஸமஜாயத ।
ஹநூமந்தம் ச மாம் வித்₃தி₄ தயோர்தூ₃தமிஹாக₃தம் ॥ 52
- ஸ்வராஜ்யம் ப்ராப்ய ஸுக்₃ரீவ: ஸமாநீய ஹரீஸ்வராந் ।
த்வத₃ர்த₂ம் ப்ரேஷயாமாஸ தி₃ஸோ த₃ஸ மஹாப₃லாந் ॥ 53
- ஆதி₃ஷ்டா வாநரேந்த்₃ரேண ஸுக்₃ரீவேண மஹௌஜஸா ।
அத்₃ரிராஜப்ரதீகாஸா: ஸர்வத: ப்ரஸ்தி₂தா மஹீம் ॥ 54
- ததஸ்து மார்க₃மாணாஸ்தே ஸுக்₃ரீவவசநாநுக₃ா: ।
சரந்தி வஸுத₄ாம் க்ருத்ஸநாம் வயமந்யே ச வாநரா: ॥ 55
- அங்க₃தே₃ா நாம லக்ஷ்மீவாந் வாலிஸூநுர்மஹாப₃ல: ।
ப்ரஸ்தி₂த: கபிஸார்தூ₃லஸ்தரிப₄ாக₃ப₃லஸம்வ்ருத: ॥ 56
- தேஷாம் நோ விப்ரநஷ்டாநாம் விந்த₄யே பர்வதஸத்தமே ।
ப்₄ருஸம் ஸோகபரீதாநாமஹோராத்ரக₃ணா க₃தா: ॥ 57
- தே வயம் கார்யநைராஸ்யாத் காலஸ்யாதிக்ரமேண ச ।
ப₄யாச்ச கபிராஜஸ்ய ப்ராணாநஸ்த்யக்தும் வ்யவஸ்தி₂தா: ॥ 58
- விசித்ய வநது₃ர்க₃ாணி கி₃ரிப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
அநாஸாத்₃ய பத₃ம் தே₃வ்யா: ப்ராணாநஸ்த்யக்தும் வ்யவஸ்தி₂தா: ॥ 59
- ததஸ்தஸ்ய கி₃ரேர்மூர்த₄நி வயம் ப்ராயமுபாஸ்மஜே ।
த்₃ருஷ்ட்வா ப்ராயோபவிஷ்டாம்ஸ்ச ஸர்வாந் வாநரபுங்க₃வாந் ॥ 60
- ப்₄ருஸம் ஸோகார்ணவே மக்₃ந: பர்யதே₃வயத₃ங்க₃த₃: ।
தவ நாஸம் ச வைதே₃ஹி வாலிநஸ்ச தத₂ா வத₄ம் ॥ 61
- ப்ராயோபவேஸமஸ்மாகம் மரணம் ச ஜடாயுஷ: ।
தேஷாம் ந: ஸ்வாமிஸந்தே₃ஸாந்நிராஸாநாம் முமூர்ஷதாம் ॥ 62
- கார்யஹேதோரிவாயாத: ஸகுநிர்வீர்யவாந் மஹாந் ।
க்₃ருத்₄ரராஜஸ்ய ஸோத₃ர்ய: ஸம்பாதிர்நாம க்₃ருத்₄ரராட் ॥ 63

மன்னர் மகளே! அழகான காடுகளிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் மலையருவிப் பிரதேசங்களிலும் சுற்றித் திரிந்தும் உங்களைக் காணாததால், அவர் மகிழ்ச்சியை அடையவில்லை. (47)

ஜனகர் புதல்வியே! மனிதர்களில் சிங்கம் போன்ற ராகவன், உற்றார் உறவினரோடு இராவணனைக் கொன்று, விரைவில் உங்களை அடையப் போகிறார். (48)

வாலியைக் கொல்வது என்றும், உங்களைத் தேடுவது என்றும் இராம-சுக்ரீவர்கள் அந்தச் சந்திப்பின் போது தமக்குள் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். (49)

பின்னர், வீரர்களான அவ்விரு வாலிபர்களுடனும் சுக்ரீவன் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றார்; அங்கு யுத்தத்தில் வாலி வீழ்த்தப்பட்டார். (50)

சண்டையில், மிகுந்த ஆற்றலோடு, இராமன் வாலியைக் கொன்று, எல்லா வானர-கரடிக் கூட்டங்களுக்கும் சுக்ரீவனை அரசனாக்கினார். (51)

தேவி! இம்மாதிரி ராம-சுக்ரீவர்களிடையே நெருங்கிய உறவு ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய தூதனாக, அனுமானாகிய நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். (52)

சுக்ரீவன் தன்னுடைய ராஜ்ஜியத்தைப் பெற்றதும், வானரத் தலைவர்களைக் கூட்டி, உங்களைத் தேடும் பொருட்டு, மகாபலம் பொருந்தியவர்களைப் பத்து திசைக்கும் அனுப்பினார். (53)

பராக்கிரமசாலியான வானரமன்னர் சுக்ரீவனால் ஆணையிடப்பட்டு, மாமலைகள் போன்ற வானரர்கள் உலகமெங்கும் உங்களைத் தேடுவதற்காகப் புறப்பட்டார்கள். (54)

சுக்ரீவனின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நாங்களும் மற்ற வானரர்களும் உலகம் முழுவதும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம். (55)

வாலியின் மைந்தனும், மிக்க பலசாலியும் வெற்றிச்செல்வனும் வானரப் புலிபோன்றவனுமான அங்கதன் என்று பெயர் கொண்டவன். மூன்றிலொரு பங்கு சேனைகள் சூழப் புறப்பட்டான். (56)

விந்திய மலைச் சாரல்களில், பாதை தவறிப்போனதால் நாங்கள் சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, பல நாட்கள் கடந்துவிட்டன. (57)

வந்த காரியம் கைகூடாததாலும், விதிக்கப்பட்ட கெடு கடந்து விட்டதாலும், வானர மன்னரிடம் ஏற்பட்ட பயத்தாலும் நாங்கள் உயிரை விட நிச்சயித்தோம். (58)

அடர்ந்த காடுகளிலும், மலையருவிப் பிரதேசங்களிலும் தேடியும் கூட, தேவியின் (தங்களுடைய) இருப்பிடத்தை அறிய முடியாததால், உயிரை விட்டுவிடுவதென நிச்சயித்தோம். (59)

அந்த மலையின் உச்சியில் நாங்கள் கிழக்குப் பார்த்து உட்கார்ந்து உண்ணாநோன்பிருந்து உயிரைத் தியாகம் செய்ய ஆயத்தமானோம். எல்லா வானரர்களும் பிராயோபவேசம் செய்ய முடிவு செய்து விட்டதைப் பார்த்து, அங்கதன் சோகக் கடலில் மூழ்கினார். (60-62)

வைதேகி! நீங்கள் காணாமல் போனது, வாலியின் வதம், எங்களுடைய பிராயோபவேசத் தீர்மானம், (தங்களைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில்) ஜடாயுவின் மரணம், எங்கள் தலைவரின் கட்டளையை உரிய காலத்தில் நிறைவேற்றாமல் அவரிடம் திரும்பிச் செல்ல அஞ்சி உயிரை விடும் நிச்சயத்தோடு நாங்கள் இருப்பது-இவைகளைப் பற்றியும் அங்கதன் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார். (60-62)

அப்போது எங்கள் காரியம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காகவே போல, கழுகு மன்னனுடைய சகோதரர், வயோதிகர், வீரம் உடையவர், சம்பாதி என்று பெயர் கொண்ட கழுகரசன் அங்கு வந்தார். (63)

- ஸ்ருத்வா ப்₄ராத்ருவத₄ம் கோபாதி₃த₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ।
யவீயாந் கேந மே ப்₄ராதா ஹத: க்வ ச நிபாதித: ॥
ஏதத₃ாக்₂யாதுமிச்ச₂ாமி ப₄வத்₃பி₄ர்வாநரோத்தமா: ॥ 64
- அங்க₃தே₃ாகத₂யத்தஸ்ய ஜநஸ்த₂ாநே மஹத்₃வத₄ம் ।
ரக்ஷஸா பீ₄மருபேண த்வாமுத்₃தி₃ஸ்ய யத₂ாதத₂ம் ॥ 65
- ஜடாயுஷோ வத₄ம் ஸ்ருத்வா து₃:கி₂த: ஸோ₅ருணாத்மஜ: ।
த்வாமாஹ ஸ வராரோஹே வஸந்தீம் ராவணாலயே ॥ 66
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸம்பாதே: ப்ரீதிவர்த₄நம் ।
அங்க₃த₃ப்ரமுக₂ா: ஸர்வே தத: ஸம்ப்ரஸ்தி₂தா வயம் ॥ 67
- விந்த₄யாது₃த்த₂ாய ஸம்ப்ராப்தா: ஸாக₃ரஸ்யாந்தமுத்தரம் ॥
த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹா ஹ்ருஷ்டாஸ்துஷ்டா: ப்லவங்க₃மா: ॥ 68
- அங்க₃தப்ரமுக₂ா: ஸர்வே வேலோபாந்தமுபஸ்தி₂தா: ।
சிந்தாம் ஜக்₃மு: புநர்பீ₄தாஸ்த்வத்₃த₃ர்ஸநஸமுத்ஸுகா: ॥ 69
- அத₂ாஹம் ஹரிஸைந்யஸ்ய ஸாக₃ரம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸீத₃த: ।
வ்யவதூ₄ய ப₄யம் தீவ்ரம் யோஜநாநாம் ஸதம் ப்லுத: ॥ 70
- லங்கா சாபி மயா ராத்ரௌ ப்ரவிஷ்டா ரக்ஷஸாகுலா ॥ 71
- ராவணஸ்ச மயா த்₃ருஷ்டஸ்த்வம் ச ஸோகபரிப்லுதா ।
ஏதத்தே ஸர்வமாக்₂யாதம் யத₂ாவ்ருத்தமநிந்தி₃தே ॥ 72
- அபி₄ப₄ஷஸ்வ மாம் தே₃வி தூ₃தோ த₃ாஸரதே₂ரஹம் ।
தம் மாம் ராமக்ருதோத்₃யோக₃ம் த்வந்நிமித்தமிஹாக₃தம் ॥ 73
- ஸுக்₃ரீவஸசிவம் தே₃வி பு₃த்₄யஸ்வ பவநாத்மஜம் ।
குஸலீ தவ காகுத்ஸ்த₂: ஸர்வஸஸ்த்ரப்₄ருதாம் வர: ॥ 74
- கு₃ரோராராத₄நே யுக்தோ லக்ஷ்மணஸ்ச ஸுலக்ஷண: ।
தஸ்ய வீர்யவதோ தே₃வி ப₄ர்துஸ்தவ ஹிதே ரத: ॥ 75
- அஹமேகஸ்து ஸம்ப்ராப்த: ஸுக்₃ரீவவசநாதி₃ஹ ।
மயேயமஸஹாயேந சரதா காமருபிணா ॥ 76
- தக்ஷிணா தி₃க₃நுக்ராந்தா த்வந்மார்க₃விசயைக்ஷிணா ।
தி₃ஷ்ட்யா₅ஹம் ஹரிஸைந்யாநாம் த்வந்நாஸமநுஸோசதாம் ॥ 77
- அபநேஷ்யாமி ஸந்தாபம் தவாதி₄க₃மஸம்ஸநாத் ।
தி₃ஷ்ட்யா ஹி மம ந வ்யர்த₂ம் தே₃வி ஸாக₃ரலங்க₄நம் ॥ 78
- ப்ராப்ஸ்யாம்யஹமித₃ம் தி₃ஷ்ட்யா த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதம் யஸ: ।
ராக₄வஸ்ச மஹாவீர்ய: க்ஷிப்ரம் த்வாமபி₄பத்ஸ்யதே ॥ 79

சகோதரன் கொலை செய்யப்பட்டதைக் கேட்டு, கோபத்தோடு இவ்வாறு கூறினார்: 'என்னுடைய இளைய சகோதரன் யாரால் கொல்லப்பட்டான்? எந்த இடத்தில் வீழ்த்தப்பட்டான்? வானரோத்தமர்களே! இதைப் பற்றி விவரமாக உங்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (64)

ஜனஸ்தானத்தில், உங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக (ஜடாயு) பரோபகாரமான செயலில் ஈடுபட்டபோது, பயங்கரமான ராட்சஸனால் மரணம் ஏற்பட்டது என்பதை நடந்தவாறே அவருக்கு அங்கதன் எடுத்துரைத்தார். (65)

ஜடாயுவின் வதத்தைக் கேட்டதும், அருணனின் புதல்வரான அவர் மிகவும் வருந்தினார். பெண்ணரசியே! நீங்கள் இராவணன் மாளிகையில் இருப்பதாகவும் அவர் தெரிவித்தார். (66)

சம்பாதிமிருந்து, எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும், அங்கதன் முதலிய நாங்கள் எல்லோரும் புறப்பட்டோம். விந்திய மலையிலிருந்து கிளம்பி, கடலின் வடகரையை அடைந்தோம். (67)

உங்களைக் காணும் பேரார்வத்துடன், மனம் மகிழ்ந்து சந்தோஷித்த அங்கதன் முதலான வானர்கள் எல்லாரும் சமுத்திரக் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

உங்களைக் காண்பதில் பெரும் உற்சாகம் கொண்டிருந்தாலும், பயத்தால் மறுபடியும் கவலை அடைந்தார்கள். (68,69)

சமுத்திரத்தைக் கண்டு கவலைக்குள்ளாகிய வானரப்படையின் அச்சத்தைப் போக்குவதற்காக நூறு யோஜனை பரப்புள்ள கடலைத் தாண்டினேன்; (70)

ராட்சஸர்கள் நிரம்பிய இலங்கையிலும் இரவு வேளையில் நான் புகுந்தேன். (71)

தூயவரே! இராவணனையும், சோகம் ததும்பும் உங்களையும் நான் பார்த்துவிட்டேன்! இவ்வாறு நடந்ததை நடந்தபடியே நான் தங்களுக்கு விவரித்துள்ளேன். (72)

தேவி! நான் தசரதராமனின் தூதன்; எனவே உங்கள் நிமித்தமான இராமனுடைய நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காக இங்கே வந்திருக்கும் எனக்குப் பதில் கூறுங்கள். (73)

தேவி! நான் சுகீவனின் அமைச்சன்; வாயுகுமாரன் - என்பதை நம்புங்கள். ஆயுதமேந்துபவர்களுள் தலைசிறந்தவரான உங்கள் காகுத்தர் நலமாக இருக்கிறார்.

தேவி! தமையனின் சேவையில் ஈடுபட்டவரும், எல்லா லட்சணங்களும் பொருந்தியவருமான லட்சுமணனும் அப்படியே. (சௌக்கியமாக இருக்கிறார்.) (74,75)

நான், வேறு ஒரு துணையுமில்லாமல் ஒருவனாகவே, சுகீவனுடைய உத்திரவுப்படி இவ்விடத்தை அடைந்தேன்.

நினைத்தபடி உருவம் எடுக்கக்கூடிய நான், நீங்கள் இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆவல் கொண்டு, தெற்குத் திசையில் தேடினேன்.

அதிருஷ்டவசமாக உங்களைச் சந்தித்ததைக் கூறி, தங்கள் இழப்பைக் குறித்து மிகவும் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வானர சைன்யங்களின் மனக்கவலையைப் போக்குவேன். நான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டியது, நல்லகாலமாக வீண் போகவில்லை. (76-78)

பெறும்பேறு காரணமாக, இந்த இடத்துக்கு வந்து (எல்லோருக்கும் முன்பாக) உங்களைத் தரிசிக்கும் பாக்கியமும் புகழும் பெற்றேன்! மகாவீரரான இராமன் உற்றார் உறவினரோடு ராட்சஸ மன்னன் இராவணனைக் கொன்று விரைவில் உங்களை அழைத்துச் செல்வார்.

- ஸமித்ரப₃ாந்த₄வம் ஹத்வா ராவணம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ।
மால்யவாந்நாம வைதே₃ஹி கி₃ரீணாமுத்தமோ கி₃ரி: ॥ 80
- ததோ க₃ச்ச₂தி கே₃ாகர்ணம் பர்வதம் கேஸரீ ஹரி: ।
ஸ ச தே₃வர்ஷிபி₄ர்தி₃ஷ்ட: பிதா மம மஹாகபி: ॥ 81
- தீர்தே₂ நதீ₃பதே: புண்யே ஸம்ப₃ஸாத₃நமுத்₃த₄ரத் ।
தஸ்யாஹம் ஹரிண: சேஷத்ரே ஜாதோ வாதேந மைதி₂லி ॥ 82
- ஹநுமாநிதி விக்₂யாதோ லோகே ஸ்வேநைவ கர்மணா ।
விஸ்வாஸார்த₂ம் து வைதே₃ஹி ப₄ர்துருக்தா மயா கு₃ணா: ॥ 83
- அசிராத்₃ராக₄வோ தே₃வி த்வாமிதோ நயிதாநகே₄ ।
ஏவம் விஸ்வாஸிதா ஸீதா ஹேதுபி₄: ஸோககர்ஸிதா ।
உபபந்நைரபி₄ஜ்ஞாநைர்தூ₃தம் தமவக₃ச்ச₂தி ॥ 84
- அதுலம் ச க₃தா ஹர்ஷம் ப்ரஹர்ஷேண ச ஜாநகீ ॥
நேத்ராப்₄யாம் வக்ரபக்ஷமப்₄யாம் முமோசாநந்த₃ஜம் ஜலம் ॥ 85
- சாரு தத்₃வத₃நம் தஸ்யாஸ்தாம்ரஸுக்லாயதேக்ஷணம் ।
அஸோப₄த விஸாலாக்ஷயா ராஹுமுக்த இவோடு₃ராட் ॥ 86
- ஹநுமந்தம் கபிம் வ்யக்தம் மந்யதே நாந்யதே₂தி ஸா ।
அதே₂ாவாச ஹநுமாநஸ்தாமுத்தரம் ப்ரியத₃ர்ஸநாம் ॥ 87
- ஏதத்தே ஸர்வமாக்₂யாதம் ஸமாஸ்வஸிஹி மைதி₂லி ।
கிம் கரோமி கத₂ம் வா தே ரோசதே ப்ரதியாம்யஹம் ॥ 88
- ஹதே₃ஸுரே ஸம்யதி ஸம்ப₃ஸாத₃நே கபிப்ரவீரேண மஹர்ஷிசோத₃நாத் ।
ததோ₃ஸ்மி வாயுப்ரப₄வோ ஹி மைதி₂லி ப்ரப₄ாவதஸ்தத்ப்ரதிமஸ்ச வாநர: ॥ 89

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (35) ॥

ஷட்த்ரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

அங்கு₃லீயகப்ரத₃ாநம்

- பூ₄ய ஏவ மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
அப்₃ரவீத் ப்ரஸ்ரிதம் வாக்க்யம் ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத் ॥ 1
- வாநரோஹம் மஹாப₄ாகே₃ தூ₃தோ ராமஸ்ய தீ₄மத: ।
ராமநாமாங்கிதம் சே₃தம் பஸ்ய தே₃வ்யங்கு₃லீயகம் ॥ 2
- ப்ரத்யயார்த₂ம் தவாநீதம் தேந த₃த்தம் மஹாத்மநா ।
ஸமாஸ்வஸிஹி ப₄த்₃ரம் தே க்ஷீணது₃:க₂ப₂லா ஹ்யஸி ॥ 3

(இனிவரும் மூன்று சுலோகங்களில் அனுமான் தன் பிறப்பு பற்றிய உண்மைகளைத் தெரிவிக்கிறார்.)

வைதேகி, மலைகளுள் உத்தமமான மலை, மால்யவான் என்று பெயர். அங்கே கேஸரி என்ற வானரர் இருந்தார். தேவரிஷிகளால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட என் தந்தை கோகர்ணம் என்ற கடற்கரையை ஒட்டிய சேஷத்திரத்திற்குச் சென்று (தேவரிஷிகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்து வந்த) சம்பசாதனைக் கொன்றார்.

அப்போது, மைதிலி! அவருடைய மனைவியிடம் வாயுவுக்குப் பிறந்தேன். (79-82)

என்னுடைய ஆற்றலை வெளிக்காட்டும் ஒரு செயலினால், எனக்கு அனுமான் (நீண்ட தாடைகளை உடையவர்) என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. வைதேகி! உங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக, உங்கள் நாயகரின் குணங்கள் என்னால் கூறப்பட்டன. (83)

தூயவரே! தேவி! நிச்சயமாக விரைவிலேயே ராமன் உங்களை இங்கிருந்து அழைத்துச் செல்வார்.'

சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த சீதை, இவ்வாறு நம்பிக்கையூட்டப்பட்டதும் அநேக பிற காரணங்களையும் சரியான அடையாளங்களைக் கொண்டும், அவர் இராமதூதன் என்று நம்பிக்கை கொண்டார். (84)

அளவில்லாத பெரு மகிழ்ச்சியடைந்த ஜானகி வளைந்த புருவங்களையுடைய இரு கண்களாலும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார். (85)

அப்போது, அவருடைய செவ்வரி படர்ந்த வெண்மையான விசாலமான கண்கள், ராகுவிடமிருந்து விடுபட்ட சந்திரனைப் போல் அழகாகப் பிரகாசித்தன. (86)

முடிவில், அந்த வானரன் அனுமான் என்றும், வேறு மாதிரியானவர் (சந்தேகத்துக்குரியவர்) அல்லர் என்றும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டாள். மதிப்பான தோற்றமுடைய அவளைப் பார்த்து அனுமான் மேலும் சொன்னார்: (87)

இப்படி எல்லா விஷயமும் என்னால் கூறப்பட்டது. மைதிலி, ஆறுதல் அடையுங்கள். உங்களுக்கு எம்மாதிரியான பணி செய்ய வேண்டும்? உங்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது? நான் திரும்பிப் போகவேண்டும் அல்லவா? (ராமனுக்கு நற்செய்தி தெரிவிக்க வேண்டும்.) (88)

மைதிலி! மகரிஷிகளின் கட்டளைப்படி சம்பசாதனை என்ற அசுரனைக் கால்வதற்காக வானரத் தலைவரான கேஸரி சென்றிருந்த சமயத்தில், (அவருடைய மனைவியிடத்தில்,) வாயு தேவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவன் நான்; பராக்கிரமத்திலும் அவரைப் போன்றவன்; வானரன்.' (89)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (35)

ஸர்க்கம் 36

கணையாழியைக் கொடுத்தல்

மகாதேஜஸ்வியும் வாயுபகவானின் குமாரனுமான அனுமான், சீதைக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்காக வணக்கத்துடன் மேலும் சில விஷயங்களைக் கூறினார். (1)

'பெரும்பேறு பெற்றவரே! வானரனான நான், அறிவிற சிறந்த இராமபிரானின் தூதன். இராமனின் திருப்பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கணையாழியைப் பாருங்கள். (2)

தங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக, பெருமனம் படைத்த அவரால் கொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆறுதல் அடையுங்கள். உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். தங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் குறையத் தொடங்கி விட்டன'. (3)

- க்₃ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா ப₄ர்து: கரவிபூ₄ஷணம் ।
ப₄ர்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தம் ஜாநகீ முதி₃தாப₄வத் ॥ 4
- சாரு தத்₃வத₃நம் தஸ்யாஸ்தாம்ரஸுக்லாயதேக்ஷணம் ।
ப₃பூ₄வ ஹர்ஷோத₃க்₃ரம் ச ராஹுமுக்த இவோடு₃ராட் ॥ 5
- தத: ஸா ஹ்ரீமதீ ப₃ாலா பர்த்ருஸந்தே₃ஸஹர்ஷிதா ।
பரிதுஷ்டா ப்ரியம் க்ருத்வா ப்ரஸஸம்ஸ மஹாகபிம் ॥ 6
- விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த₂ஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம ।
யேநேத₃ம் ராக்ஷஸபத₃ம் த்வயைகேந ப்ரத₄ர்ஷிதம் ॥ 7
- ஸதயோஜநவிஸ்தீர்ண: ஸாக₃ரோ மகராலய: ।
விக்ரமஸ்லாக₄நீயேந க்ரமதா கே₃ாஷ்பதீ₃க்ருத: ॥ 8
- ந ஹி த்வாம் ப்ராக்ருதம் மந்யே வாநரம் வாநரர்ஷப₄ ।
யஸ்ய தே நாஸ்தி ஸந்த்ராஸோ ராவணாந்நாபி ஸம்ப்₄ரம: ॥ 9
- அர்ஹஸே ச கபிஸ்ரேஷ்ட₂ மயா ஸமபி₄ப₄ாஷிதும் ।
யத்₃யஸி ப்ரேக்ஷிதஸ்தேந ராமேண விதி₃தாத்மநா ॥ 10
- ப்ரேஷயிஷ்யதி து₃ர்த₄ர்ஷோ ராமோ ந ஹ்யபரீக்ஷிதம் ।
பராக்ரமமவிஜ்ஞாய மத்ஸகாஸம் விஸேஷத: ॥ 11
- தி₃ஷ்ட்யா ஸ குஸலீ ராமோ த₄ர்மாத்மா ஸத்யஸங்க₃ர: ।
லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாதேஜா: ஸுமித்ராநந்த₃வர்த₄ந: ॥ 12
- குஸலீ யதி₃ காகுத்ஸ்த₂: கிம் ந ஸாக₃ரமேக₂லாம் ।
மஹீம் த₃ஹதி கோபேந யுக₃ாந்தாக்₃நிரிவோத்தி₂த: ॥ 13
- அத₂வா ஸக்திமந்தௌ தெள ஸுராணாமபி நிக்₃ரஹே ।
மமைவ து ந து₃:க₂ாநாமஸ்தி மந்யே விபர்யய: ॥ 14
- கச்சிந்ந வ்யதி₂தோ ராம: கச்சிந்ந பரிதப்யதே ।
உத்தராணி ச கார்யாணி குருதே புருஷோத்தம: ॥ 15
- கச்சிந்ந தீ₃ந: ஸம்ப்₄ராந்த: கார்யேஷு ச ந முஹ்யதி ।
கச்சித் புருஷகார்யாணி குருதே ந்ருபதே: ஸுத: ॥ 16
- த்₃விவித₄ம் த்ரிவிதே₄பாயமுபாயமபி ஸேவதே ।
விஜிகீ₃ஷு: ஸுஹ்ருத் கச்சிந்மித்ரேஷு ச பரந்தப: ॥ 17
- கச்சிந்மித்ராணி லப₄தே மித்ரைஸ்சாப்யபி₄க₃ம்யதே ।
கச்சித் கல்யாணமித்ரஸ்ச மித்ரைஸ்சாபி புரஸ்க்ருத: ॥ 18

கணவருடைய கையை அலங்கரித்த அதனைப் பெற்று, உற்றுப் பார்த்து, கணவரையே அடைந்து விட்டதைப் போல சீதை அகமகிழ்ந்தாள். (4)

செவ்வரி படர்ந்த வெண்மையான, விரிந்த கண்களைக் கொண்ட அவளுடைய அழகிய முகம், மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால், ராகுவிடமிருந்து விடுபட்ட சந்திரன்போல் ஆயிற்று. (இயல்பான சோபையுடன் விளங்கியது.) (5)

('இவரைப் போய் சந்தேகித்தோமே?' - என்று) சற்றே வெட்கமடைந்தவளும், கணவரைப் பற்றிய நற்செய்தியால் மகிழ்ச்சி அடைந்தவளும், வானரவீரனின் செயலால் மன நிறைவடைந்தவளுமான அவள், பிரியத்தோடு அவரைப் புகழ்ந்தாள். (6)

'வானரோத்தமனே! நீ, தைரியம் மிக்கவன்; செயல் திறன் உடையவன்; அறிவாற்றல் உடையவன். நீ ஒருவனாகவே வந்து, இந்த ராட்சஸத் தலைநகரை வெற்றிகொண்டு விட்டாய்! (7)

முதலைகள் (போன்ற பயங்கரமான நீர்வாழ் பிராணி) நிறைந்ததும், நூறு யோசனை அகலமுள்ளதுமான பெருங்கடல், புகழ்த்தக்க தைரியம் கொண்ட உன்னால், பசுவின் குளம்படி அளவே போல் (ஒரு விரற்கடை அளவுக்குக் குறுகியதாக) ஆக்கப்பட்டு விட்டது. (8)

வானரவீரனே! நான் உன்னை (குரங்கு இயல்புடைய) சாதாரண வானரமாக எண்ணவில்லை. மகா பராக்கிரமசாலியான ராவணனிடம் உனக்கு அச்சமும் இல்லை; கலக்கமும் இல்லையே! (9)

எல்லாம் அறிந்தவரான ஸ்ரீராமனால் அனுப்பப்பட்டவனாயிருந்தால், வானரோத்தமனே! நீ என்னுடன் பேசத் தக்கவன். (நான் என்னுடன் பேசுவதில் தவறு ஏதுமில்லை.) (10)

பிறரால் நெருங்க முடியாத ஆற்றலுடைய ஸ்ரீராமன், ஒருவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பற்றி முழுமையாக ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளாமல் அனுப்பியிருக்கமாட்டார் - குறிப்பாக, என்னிடம். (11)

தர்மாத்மாவும் சத்தியபிரதிக்கை உடையவருமான ஸ்ரீராமன், அதிருஷ்டவசமாக நலமுடன் இருக்கிறார். (-என்பதை உன்னிடமிருந்து அறிந்துகொண்டேன்.) சுமித்திரைக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பவரும் மகாதேஜஸ்வியுமான லட்சுமணரும் (நலமாக இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.) இதைக் கேட்டு எனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. (12)

காகுத்தன் நலமாக இருக்கிறார்; சரி. அப்படியானால் கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகத்தை, யுக முடிவில் தோன்றும் அக்னியைப் போல் ஏன் கொளுத்தாமல் இருக்கிறார்? (13)

தேவர்களையும் அடக்க வல்லவர்கள், அவ்விருவரும். (அதனால், ராட்சஸர்களிடம் உள்ள பயத்தால் வாளா இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை.) அதனால், என்னுடைய துன்பங்களுக்கு முடிவு காலம் இன்னும் வரவில்லை என்று கருதுகிறேன். (14)

இராகவன் கவலைப்படாமல் இருக்கிறாரா? பரிதவிக்காமல் இருக்கிறாரா? (கவலை, தவிப்பினால் உடல் இளைத்துவிடுமே?) மேலே நடைபெற வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முனைந்துள்ளாரா? (15)

தைரியம் இழக்காமல் இருக்கிறாரா? தடுமாறாமல் இருக்கிறாரா? செயல்களில் மயக்கமடையாமல் இருக்கிறாரா? சக்ரவர்த்தித் திருமகனான அவர், மனித முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளாரா? (16)

எதிரிகளை வாட்டும் ஆற்றலுடைய அவர், நல்லிதயம் கொண்ட நண்பர்களை மகிழ்ச்சி யோடு வைத்துக் கொள்வதற்காக சாம-தானம் என்ற இரு உபாயங்களையும், எதிரிகளை வெற்றி கொள்வதற்காக தான-பேத-தண்டம் என்ற மூன்று உபாயங்களையும் அனுசரிக்கிறாரா? (17)

மேன்மேலும் (புதிதாக) சிநேகிதர்களை அடைகிறாரா? நண்பர்களுக்கு வெகுமானம் செய்கிறாரா? அப்படி மரியாதை செய்யப்பட்ட சிநேகிதர்கள் தேடி வந்து பார்க்கிறார்களா? (18)

- கச்சித₃பாஸ்தி தே₃வாநாம் ப்ரஸாத₃ம் பார்தி₂வாத்மஜ: ।
கச்சித் புருஷகாரம் ச தைவம் ச ப்ரதிபத்₃யதே ॥ 19
- கச்சிந்ந விக₃தஸ்நேஹ: விவாஸாந்மயி ராக₄வ: ।
கச்சிந்மாம் வ்யஸநாத₃ஸ்மாந்மோக்ஷயிஷ்யதி ராக₄வ: ॥ 20
- ஸுக₂நாமுசிதோ நித்யமஸுக₂நாமநூசித: ।
து₃:க₂முத்தரமாஸாத₃ய கச்சித்₃ராமோ ந ஸீத₃தி ॥ 21
- கௌஸல்யாயாஸ்தத₂ கச்சித் ஸுமித்ராயாஸ்ததை₂வ ச ।
அபீ₄க்ஷணம் ஸ்ருயதே கச்சித் குஸலம் ப₄ரதஸ்ய ச ॥ 22
- மந்நிமித்தேந மாநார்ஹ: கச்சிச்சே₂ாகேந ராக₄வ: ।
கச்சிந்நாந்யமநா ராம: கச்சிந்மாம் தாரயிஷ்யதி ॥ 23
- கச்சித₃சௌஹிணீம் பீ₄மாம் ப₄ரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
த்₄வஜிநீம் மந்நிரிபி₄ர்கு₃ப்தாம் ப்ரேஷயிஷ்யதி மத்க்ருதே ॥ 24
- வாநராதி₄பதி: ஸ்ரீமாந் ஸுக₃ரீவ: கச்சிதே₃ஷ்யதி ।
மத்க்ருதே ஹரிபி₄ர்வீரர்வ்ருதோ த₃ந்தநக₂ாயுதை₄: ॥ 25
- கச்சிச்ச லக்ஷ்மண: ஸூர: ஸுமித்ராநந்த₃வர்த₄ந: ।
அஸ்த்ரவிச்ச₂ரஜாலேந ராக்ஷஸாந் வித₄மிஷ்யதி ॥ 26
- ரௌத்₃ரேண கச்சித₃ஸ்த்ரேண ராமேண நிஹதம் ரணே ।
த்₃ரக்ஷயாம்யல்பேந காலேந ராவணம் ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநம் ॥ 27
- கச்சிந்ந தத்₃தே₄மஸமாநவர்ணம் தஸ்யாநநம் பத்₃மஸமாநக₃ந்தி₄ ।
மயா விநா ஸுஷ்யதி ஸோகதீ₃நம் ஜலக்ஷயே பத்₃மமிவாதபேந ॥ 28
- த₄ர்மாபதே₃ஸாத்த்யஜதஸ்ச ராஜ்யம் மாம் சாப்யரண்யம் நயத: பத₃ாதிம் ।
நாஸீத்₃வ்யத₂ யஸ்ய ந பீ₄ர்ந ஸோக: கச்சித் ஸ தை₄ர்யம் ஹ்ருத₃யே கரோதி ॥ 29
- ந சாஸ்ய மாதா ந பிதா ச நாந்ய: ஸ்நேஹாத்₃விஸிஷ்டோஸ்தி மயா ஸமோ வா ।
தாவத்த்வஹம் தூ₃த ஜிஜீவிஷேயம் யாவத் ப்ரவ்ருத்திம் ஸ்ருணுயாம் ப்ரியஸ்ய ॥ 30
- இதீவ தே₃வீ வசநம் மஹார்த₂ம் தம் வாநரேந்த்₃ரம் மது₄ரார்த₂முக்த்வா ।
ஸ்ரோதும் புநஸ்தஸ்ய வசோபி₄ராமம் ராமார்த₂யுக்தம் விரராம ராமா ॥ 31
- ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா மாருதிர்₄மவிக்ரம: ।
ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ய வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 32

தெய்வங்களுடைய அருளைப் பெறுவதற்காக, அரசகுமாரர் பிரார்த்தனை செய்கிறாரா? தன்னுடைய வீரதீர பராக்கிரமங்களுக்கு ஏற்றபடி மனித முயற்சியைச் செய்து (அதற்கு நல்ல பலன் கொடுக்கும்படி) தெய்வானுகூலத்தை வேண்டுகிறாரா? (19)

அவரை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கும் என்னை அவர் மறக்கவில்லையல்லவா? இந்தச் சங்கடத்திலிருந்து ஸ்ரீராகவன் என்னை விடுவிப்பாரா? (20)

எல்லா சுகங்களையும் எப்போதும் அனுபவிக்க வேண்டியவர்; கஷ்டத்தை அனுபவிக்கவே தகாதவர். (என் பிரிவினால் ஏற்பட்ட) அதிக துக்கத்தால் மேனி தளர்ந்து போகாமலிருக்கிறாரா? (21)

கௌசல்யை, சுமித்திரை, பரதன் முதலியவர்கள் நலமாக இருப்பதாக அடிக்கடி செய்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறதா? (22)

சுயகௌரவம் கொண்ட இராகவன், என் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சோகத்தால், மனத்தை வேறு இடங்களில் செலுத்தாமல், என்னை இதிலிருந்து (துன்பக் கடலிலிருந்து) கரையேற்றுவாரா? (23)

சகோதர பாசமுடைய பரதன், எனக்காக மந்திரிகளின் தலைமையில், பல அசௌகரியங்களைக் கணக்கில் பயங்கரமான படைவீரர்களை அனுப்பி வைப்பாரா? (24)

என் நிமித்தமாக, வானரர் தலைவனும், ஸ்ரீமானுமாகிய சுகீவன், பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதமாகவுடைய வானர வீரர்கள் சூழ இங்கே வருவாரா? (25)

சுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவரும், சூரரும் அஸ்திர ரகசியங்களை அறிந்தவருமான இலக்குவன் அம்புமாரி பெய்து ராட்சஸர்களை நாசம் செய்வாரா? (26)

ஸ்ரீராமனால் ஏவப்படும் பயங்கரமான அஸ்திரங்களால் உறவினர்களோடும், குடிமக்களோடும் கூட இராவணன் போர்க்களத்தில் கொல்லப்படுவதை விரைவிலேயே காண்பேனா? (27)

பொன்னிறமுள்ளதும், தாமரை மலரின் வாசமும் உடைய அவருடைய முகம், கோடைகாலத்தில் நீர் வற்றிய ஓடையில் உள்ள தாமரையைப் போல, என் பிரிவு காரணமாக உலராமல் இருக்கிறதா? (28)

அரசாட்சியைத் துறந்து, தர்மானுஷ்டானத்தில் இருந்த உறுதியால் என்னை கால்நடையாகவே காட்டுக்கு அழைத்து வந்தபோதிலும் அவருக்குக் கலக்கம், அச்சம், சோகம் முதலியன ஏற்படவில்லை. ஆனால், இப்போது என்னைப் பிரிந்திருக்கும் இந்த நிலையிலும், அவர் தைரியத்தோடு இருக்கிறாரா? (29)

ஸ்ரீராமனுடைய மனத்தில் என்னிடம் உள்ள அன்புக்கு இணையான, அல்லது, மேலான அன்பை இவருடைய தாயோ, தந்தையோ மற்றவர்களோ பெற்றிருக்கவில்லை. தூதனே! என்னுடைய பர்த்தா, என்னை மீட்பதற்காக எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்கும் வரையில் மட்டுமே நான் உயிரோடு இருப்பேன். (30)

இவ்வாறு, பொருள் பொதிந்த, இனிமையான மொழிகளை அனுமானிடம் கூறிவிட்டு, தன் மனத்துக்கு இராமனைப் பற்றிய இதமான சொற்களை மறுபடியும் அவரிடமிருந்து கேட்பதற்காக, சீதை பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டாள். (31)

பயங்கரமான வீரம் படைத்த மாருதி, சீதாப்பிராட்டியின் சொற்களைக் கேட்டதும், தலைமேல் கை கூப்பிக் கொண்டு, மேலே பேசலானார். (32)

சசீதேவி இருக்குமிடம் தெரியாமல் இந்திரன் தவித்ததைப் போல, தாமரைக் கண்ணரான ஸ்ரீராமனுக்குத் தாங்கள் இங்கே இருப்பது தெரியாததால் தான், அவர் இதுவரை தங்களை அழைத்துப் போகவில்லை.

- ந த்வாமிஹஸ்த₂ாம் ஜாநீதே ராம: கமலலோசந: ।
தேந த்வாம் நாநயத்யாஸு ஸசீமிவ புரந்த₃ர: ॥ 33
- ஸ்ருத்வைவ து வசோ மஹ்யம் க்ஷிப்ரமேஷ்யதி ராக₄வ: ।
சமும் ப்ரகர்ஷந் மஹதீம் ஹர்ய்ருக்ஷக₃ணஸங்குலாம் ॥ 34
- விஷ்டம்ப₄யித்வா ப₃ாணௌகை₄ரக்ஷோப்₄யம் வருணாலயம் ।
கரிஷ்யதி புரீம் லங்காம் காகுத்ஸ்த₂: ஸாந்தராக்ஷஸாம் ॥ 35
- தத்ர யத்₃யந்தரா ம்ருத்யுர்யதி₃ தே₃வா: ஸஹாஸுரா: ।
ஸ்த₂ாஸ்யந்தி பதி₂ ராமஸ்ய ஸ தாநபி வதி₄ஷ்யதி ॥ 36
- தவாத்₃ர்ஸநஜேநார்யே ஸோகேந ஸ பரிப்லுத: ।
ந ஸர்ம லப₄தே ராம: ஸிம்ஹார்தி₃த இவ த்₃விப: ॥ 37
- மலயேந ச விந்த₄யேந மேருணா மந்த₃ரேண ச ।
த₃ர்து₃ரேண ச தே தே₃வி ஸபே மூலப₂லேந ச ॥ 38
- யத₂ா ஸுநயநம் வல்கு₃ பி₃ம்பே₃ாஷ்ட₂ம் சாருகுண்ட₃லம் ।
முக₂ம் த்₃ரக்ஷயஸி ராமஸ்ய பூர்ணசந்த்₃ரமிவோதி₃தம் ॥ 39
- க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷயஸி வைதே₃ஹி ராமம் ப்ரஸ்ரவணே கி₃ரௌ ।
ஸதக்ரதுமிவாஸீநம் நாகப்ருஷ்ட₂ஸ்ய மூர்த₄நி ॥ 40
- ந மாம்ஸம் ராக₄வோ பு₄ங்க்தே ந சாபி மது₄ ஸேவதே ।
வந்யம் ஸுவிஹிதம் நித்யம் ப₄க்தமஸ்நாதி பஞ்சமம் ॥ 41
- நைவ த்₃ம்ஸாந்ந மஸகாந்ந கீடாந்ந ஸரீஸ்ருபாந் ।
ராக₄வோ஽பநயேத்₃க₃ாத்ராத்-த்வத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா ॥ 42
- நித்யம் த்₄யாநபரோ ராமோ நித்யம் ஸோகபராயண: ।
நாந்யச்சிந்தயதே கிஞ்சித் ஸ து காமவஸம் க₃த: ॥ 43
- அநித்₃ர: ஸததம் ராம: ஸுப்தோ஽பி ச நரோத்தம: ।
ஸீதேதி மது₄ராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபுத்₄யதே ॥ 44
- த்₃ருஷ்ட்வா ப₂லம் வா புஷ்பம் வா யத்₃வாந்யத் ஸுமநோஹரம் ।
ப₃ஹுஸோ ஹா ப்ரியேத்யேவம் ஸ்வஸம்ஸ்த்வாமபி₄ப₄ாஷதே ॥ 45
- ஸ தே₃வி நித்யம் பரிதப்யமாநஸ்த்வாமேவ ஸீதேத்யபி₄ப₄ாஷமாண: ।
த்₄ருதவ்ரதோ ராஜஸுதோ மஹாத்மா தவைவ லாப₄ாய க்ருதப்ரயத்ந: ॥ 46

(அனுஹ்லாதன் என்னும் அசுரன், இந்திரனுடைய மனைவியான இந்திரானியைக் கவர்ந்து சென்று, யாரும் அறியாத இடத்தில் ஒளித்து வைத்தான். இந்திரன் வெகுகாலம் அலைந்து திரிந்து தேடிக் கண்டுபிடித்த பின், மனைவியை மீட்டான் என்பது புராண வரலாறு.) (33)

விரைவில், என்னிடமிருந்து தங்களைப் பற்றிய செய்தியைக் கேட்டவுடன், வானர-கரடிக் கூட்டங்களின் மிகப் பெரிய சேனையுடன் ஸ்ரீராகவன் வரப் போகிறார். (34)

காகுத்தன், கலக்க முடியாத பெருங்கடலை பாணக் கூட்டங்களால் கட்டி நிறுத்தி, வானர சேனையை அழைத்து வந்து லங்காபுரியில் ராட்சஸர்களே இல்லாதபடி செய்யப் போகிறார். (35)

இராமனுடைய பாதையில் எமனோ, தேவர்களோ, அசுரர்களோ - யாராக இருந்தாலும் - இடையூறாக நிற்பார்களேயானால், அவர் அவர்களையும் வதம் செய்வார். (36)

அம்மையே! அவர் தங்களைக் காணாத சோகத்தால் சிங்கத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போல், மகிழ்ச்சியில்லாமல் இருக்கிறார். (37)

(வானரங்கள் உல்லாசமாக வசிக்கும் இடங்களான) மலயம், விந்தியம், மேரு, மந்தரம், தாரூரம் முதலிய மலைகள் மேலும், (அவைகள் விரும்பிப் புசிக்கும்) கிழங்கு, பழங்கள் மேலும் ஆணையிட்டுத் தங்களுக்குச் சொல்கிறேன், (38)

அழகிய கண்கள், கவர்ச்சிகரமான கோவைக்கனி போன்ற உதடுகள், அழகிய குண்டலங்கள் அணிந்த உதித்தெழுந்த முழுநிலவு போன்ற இராமபிரானுடைய திருமுகத்தைத் தாங்கள் (கூடிய விரைவில்) பார்க்கப் போகிறீர்கள். (39)

வைதேஹி! தேவலோக சிகரத்தில் இந்திரன் வீற்றிருப்பதைப் போல, மிக விரைவில் பிரஸ்ரவண மலையில் இராமனைக் காண்பீர்கள். (40)

ராகவன் மது-மாமிசம் தொடுவதே இல்லை; காட்டில் கிடைக்கும் உணவுகளை (பழம், காய், கனிகளை) ஐந்து பாகமாகச் செய்து, அதில் ஒரு பாகத்தை மட்டுமே தினமும் மாலை வேளையில் புசிக்கிறார். (தனக்குக் கிடைக்கும் உணவினை தேவர்-பிதர்-அதிதி-பிராணிகள்-தனக்கு என்று ஐந்து பங்குகளாகக் கூறு செய்து, ஐந்தாவது பாகத்தை மட்டும் தான் உண்ண வேண்டும் என்பது வானப்பிரஸ்த தர்மம்) (41)

ஸ்ரீராகவனுடைய மனம் முற்றிலுமாகத் தங்களிடமே பதிந்திருப்பதால், (சரீர உணர்வு அற்றிருப்பதால்) ஈக்கள், கொசுக்கள், புழுக்கள் மற்றும் ஊர்ந்து செல்லும் பூச்சிகள் முதலியவைகளைத் தன் உடலிலிருந்து ஓட்டுவதில்லை. (42)

தங்களிடம் வைத்துள்ள ஆசையால், (தங்கள் பிரிவைத் தாங்க முடியாததால்), தங்களையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்; எப்போதும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்; வேறு எதைப் பற்றியும் நினைத்துப் பார்ப்பதும் இல்லை. (43)

இராமனுக்கு ஒருபோதும் தூக்கம் இல்லை; (தன்னை மறந்து, அலுப்பு மேலீடால் சற்றே) கண்ணயர்ந்தாலும், 'சீதே' என்ற இனிமையான சொல்லை கூறிக் கொண்டே விழித்துக் கொள்கிறார். (44)

பழம், புஷ்பம் அல்லது மனத்துக்குப் பிடித்தமான ஒரு பொருளைக் கண்டால், பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, 'ஹா! பிரியே! என்று, பொதுவாகத் தங்களுடன் பேசுவது போலவே பேசுகிறார். (45)

அவர் எப்போதும் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்; (தாங்கள் அருகில் இருப்பதாக எண்ணி) சீதே - என்று அழைத்துப் பேசுகிறார். அந்த அரசகுமாரர் கலங்காத நெஞ்சம் உடையவர்; (தங்களை மீட்கும்) சபதம் ஏற்றிருப்பவர்; தங்களைத் திரும்பவும் அடைவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். (46)

ஸா ராமஸங்கீர்தநவீதஸோகா ராமஸ்ய ஸோகேந ஸமாநஸோகா ।
ஸரந்முகே₂ ஸாம்பு₃த₃ஸேஷசந்த்₃ரா நிஸேவ வைதே₃ஹஸுதா ப₃பூ₄வ ॥47॥

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஷட்₃த்ரீம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (36) ॥

ஸப்தத்ரீம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

ஸீதாப்ரத்யாநயநாநௌசித்யம்

- ஸீதா தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா பூர்ணசந்த்₃ரநிப₄நநா ।
ஹநூமந்தமுவாசேத₃ம் த₄ர்மார்த₂ஸஹிதம் வச: ॥ 1
- அம்ருதம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் த்வயா வாநர ப₄ஷிதம் ।
யச்ச நாந்யமநா ராமோ யச்ச ஸோகபராயண: ॥ 2
- ஐஸ்வர்யே வா ஸுவிஸ்தீர்ணே வ்யஸநே வா ஸுத₃ாருணே ।
ரஜ்ஜுவேவ புருஷம் ப₃த₃த்₄வா க்ருதாந்த: பரிகர்ஷதி ॥ 3
- விதி₄ர்நூநமஸம்ஹார்ய: ப்ராணிநாம் ப்லவகே₃த்தம ।
ஸௌமித்ரீம் மாம் ச ராமம் ச வ்யஸநை: பஸ்ய மோஹிதாந் ॥ 4
- ஸோகஸ்யாஸ்ய கத₃ா பாரம் ராக₄வோ₅தி₄க₃மிஷ்யதி ।
ப்லவமாந: பரிஸ்ராந்தோ ஹதநௌ: ஸாக₃ரே யத₂ா ॥ 5
- ராக்ஷஸாநாம் வத₄ம் க்ருத்வா ஸு₃தித்வா ச ராவணம் ।
லங்காமுந்மூலிதாம் க்ருத்வா கத₃ா த்₃ரக்ஷ்யதி மாம் பதி: ॥ 6
- ஸ வாச்ய: ஸந்த்வரஸ்வேதி யாவதே₃வ ந பூர்யதே ।
அயம் ஸம்வத்ஸர: காலஸ்தாவத்₃தி₄ மம ஜீவிதம் ॥ 7
- வர்ததே த₃ஸமோ மாஸோ த்₃வௌ து ஸேஷௌ ப்லவங்க₃ம ।
ராவணேந ந்ருஸம்ஸேந ஸமயோ ய: க்ருதோ மம ॥ 8
- விபீ₄ஷணேந ச ப்₄ராத்ரா மம நிர்யாதநம் ப்ரதி ।
அநுநீத: ப்ரயத்நேந ந ச தத் குருதே மதிம் ॥ 9
- மம ப்ரதிப்ரத₃ாநம் ஹி ராவணஸ்ய ந ரோசதே ।
ராவணம் மார்க்₃தே ஸங்க்₂யே ம்ருத்யு: காலவஸம் க₃தம் ॥ 10
- ஜ்யேஷ்ட₂ா கந்யாநலா நாம விபீ₄ஷணஸுதா கபே ।
தயா மமேத₃மாக்₂யாதம் மாத்ரா ப்ரஹிதயா ஸ்வயம் ॥ 11
- ஆஸம்ஸேயம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂க்ஷிப்ரம் மாம் ப்ராப்ஸ்யதே பதி: ।
அந்தராத்மா ஹி மே ஸுத்₃த₄ஸ்தஸ்மிம்ஸ்ச ப₃ஹுவோ கு₃ணா: ॥ 12

இராமனைப் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்டதால், சீதைக்கு ஓரளவு கவலை நீங்கிற்று; (ஆனால்) இராமனும் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்று கேட்டதும், அதைப் போல் இவளுக்கும் துயரம் ஏற்பட்டதால், சரத்கால துவக்கத்தில், மேகக் கூட்டத்தால் அவ்வப்போது மறைக்கப்படும் சந்திரனைக் கொண்டு இராப் பொழுதைப் போல சீதை இருந்தாள். (மேக மண்டலத்தால் மறைக்கப்படும் பூர்ண சந்திரனின் ஒளியால் இரவின் இருள் அவ்வப்போது போகுமே தவிர, தொடர்ந்து இருளற்றதாக இருப்பதில்லை.) (47)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்தாறாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (36)

ஸர்க்கம் 37

சீதை அனுமானுடன் திரும்பிச் செல்வது உசிதம் அல்ல - என்பது

முழுநிலவைப் போன்ற முகமுடைய சீதை, அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, அறமும் பொருளும் நிறைந்த வார்த்தைகளால் அனுமானிடம் பேசினாள். (1)

'வானரா! 'இராமன், வேறு எதிலும் நினைவு செலுத்தாமல் இருக்கிறார்; துயரத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கிறார்' - என்று நீ சொன்னாயே? - அது, அமுதத்தில் விஷத்துளிகள் சேர்ந்தாற்போல் இருக்கிறது. (2)

காலமானது, மனிதர்களைக் கயிற்றால் கட்டினாற்போல் மிகப்பெரும் செழிப்பு அல்லது மிகவும் பயங்கரமான துன்பம் ஆகிய பல்வேறு நிலைகளுக்கு இழுத்துச் செல்கிறது. (3)

வானரோத்தமனே! உயிர்ப் பிராணிகளால் நிச்சயமாக விதியை வெல்ல முடியாது. சோகத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் லட்சுமணனையும் என்னையும் இராமனையும் பார். (இதிலிருந்தே, 'விதியை வெல்ல முடியாது' என்பது நிரூபணமாகவில்லையா?) (4)

கடலில் அலைப்புண்டு தத்தளிக்கும் ஓடத்தைப் போன்ற நிலையிலுள்ள இராமன், இந்த சோகக் கடலின் அக்கரையை எப்போது சென்றடைவார்? (5)

ராட்சஸர்களைக் கொன்று, இராவணனையும் அழித்து, இலங்கையை வேருடன் பிடுங்கி நாசம் செய்து, எப்போது என் கணவர் என்னைக் காண்பாரோ? (6)

அவரிடம், வேகமாக செயல்படும்படி நீ சொல்ல வேண்டும். (இராவணனால் விதிக்கப் பட்ட) ஓராண்டுக் காலம் முடிவடையும் வரையில் தான், நான் உயிரோடு இருப்பேன். (7)

வானரா! இப்போது, பத்தாவது மாதம் நடக்கிறது; இகழத்தக்க இராவணனால் எனக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலகெடுவில் மீதி இருப்பது இரண்டு மாதங்களே. (8)

என்னைத் திருப்பி அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று உடன்பிறந்தவனான விபீஷணனால் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டபோதிலும், அதில் இராவணன் மனத்தைச் செலுத்தவில்லை. (9)

என்னைத் திருப்பிக் கொடுப்பது என்பதே ராவணனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. காலத்தின் வசப்பட்டுள்ள இராவணனை, யமன் போர்க்களத்தில் தேடிக் கொண்டிருக்கிறான். (எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.) (10)

வானரமே, விபீஷணனுடைய மூத்த பெண்ணின் பெயர், அநலா. அவளுடைய அன்னையால் அனுப்பப்பட்டு (இவ்விடம்) வந்த அவளால் இந்தத் தகவல் எனக்குக் கூறப்பட்டது. (11)

வானரோத்தமனே, விரைவில் என் கணவர் என்னை அடைவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (ஏனென்றால்,) என் அந்தராத்மா சுத்தமாக இருக்கிறது; அவரிடமோ ஏராளமான நற்குணங்கள் இருக்கின்றன. (12)

- உத்ஸாஹ: பெளருஷம் ஸத்த்வமாந்ருஸம்ஸ்யம் க்ருதஜ்ஞதா ।
விக்ரமஸ்ச ப்ரப₄ாவஸ்ச ஸந்தி வாநர ராக₄வே ॥ 13
- சதுர்த₃ஸ ஸஹஸ்ராணி ராக்ஷஸாநாம் ஜக₄ந ய: ।
ஜநஸ்த₂நே விநா ப்₄ராத்ரா ஸத்ரு: கஸ்தஸ்ய நோத்₃விஜேத் ॥ 14
- ந ஸ ஸக்யஸ்துலயிதும் வ்யஸநை: புருஷர்ஷப₄: ।
அஹம் தஸ்ய ப்ரப₄ாவஜ்ஞா ஸக்ரஸ்யேவ புலோமஜா ॥ 15
- ஸரஜாலாம்ஸுமாஞ்ஸூர: கபே ராமதி₃வாகர: ।
ஸத்ருரக்ஷோமயம் தோயமுபஸோஷம் நயிஷ்யதி ॥ 16
- இதி ஸஞ்ஜல்பமாநாம் தாம் ராமார்தே₂ ஸோககர்ஸிதாம் ।
அஸ்ருஸம்பூர்ணநயநாமுவாச வசநம் கபி: ॥ 17
- ஸ்ருத்வைவ து வசோ மஹ்யம் க்ஷிப்ரமேஷ்யதி ராக₄வ: ।
சமும் ப்ரகர்ஷந் மஹதீம் ஹர்ய்ருக்ஷக₃ணஸங்குலாம் ॥ 18
- அத₂வா மோசயிஷ்யாமி த்வாமத்₃யைவ வராநநே ।
அஸ்மாத்த₃து₃:க₂ாது₃பாரோஹ மம ப்ருஷ்ட₂மநிந்தி₃தே ॥ 19
- த்வாம் து ப்ருஷ்ட₂க₃தாம் க்ருத்வா ஸந்தரிஷ்யாமி ஸாக₃ரம் ।
ஸக்திரஸ்தி ஹி மே வோடு₄ம் லங்காமபி ஸராவணாம் ॥ 20
- அஹம் ப்ரஸ்ரவணஸ்த₂ய ராக₄வாயாத்₃ய மைதி₂லி ।
ப்ராபயிஷ்யாமி ஸக்ராய ஹவ்யம் ஹுதமிவாநல: ॥ 21
- த்₃ரக்ஷ்யஸ்யத்₃யைவ வைதே₃ஹி ராக₄வம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ।
வ்யவஸாயஸமாயுக்தம் விஷ்ணும் தை₃த்யவதே₄யத₂ா ॥ 22
- த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹமாஸ்ரமஸ்த₂ம் மஹாப₃லம் ।
புரந்த₃ரமிவாஸீநம் நக₃ராஜஸ்ய மூர்த₄நி ॥ 23
- ப்ருஷ்ட₂மாரோஹ மே தே₃வி மா விகாங்கக்ஷஸ்வ ஸோப₄நே ।
யோக₃மந்விச்ச₂ ராமேண ஸஸாங்கேநேவ ரோஹிணீ ॥ 24
- கத₂யந்தீவ சந்த்₃ரேண ஸங்க₃மிஷ்யஸி ரோஹிணீ ।
மத்ப்ருஷ்ட₂மதி₄ரோஹ த்வம் தராகாஸே மஹார்ணவம் ॥ 25
- ந ஹி மே ஸம்ப்ரயாதஸ்ய த்வாமிதோ நயதோ₅ங்க₃நே ।
அநுக₃ந்தும் க₃திம் ஸக்தா: ஸர்வே லங்காநிவாஸிந: ॥ 26
- யதை₂வாஹமிஹ ப்ராப்தஸ்ததை₂வாஹமஸம்ஸயம் ।
யாஸ்யாமி பஸ்ய வைதே₃ஹி த்வாமுத்₃யம்ய விஹாயஸம் ॥ 27

காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற துடிப்பும், வீரமும், ஆற்றலும், கொடுமையான செயல்களைச் செய்யாமல் இருப்பதும் நன்றிமறவாமையும் பராக்கிரமம் பிரபாவமும் இராகவனிடத்தில் இருக்கின்றன. (13)

ஐனஸ்தானத்தில், சகோதரன் உடன் இல்லாமல் (தான் மட்டும் தனியாகவே எதிர்த்து நின்று) பதினாலாயிரம் அரக்கர்களைக் கொன்றாரே! அவரைக் கண்டு கலக்கமடையாத சத்துருவும் இருப்பானோ? (14)

காளை போன்ற அவர், துன்பங்களால் கலக்க முடியாதவர். இந்திரனுடைய மகிமையை இந்திராணி அறிந்துள்ளதைப் போல, நான் அவருடைய தனிப்பெருமைகளை அறிவேன். (15)

வானரா! மகாகுரனாகிய இராமன் என்ற சூரியன் பாணக் கூட்டங்கள் என்னும் கிரணங்களால், எதிரிகளான ராட்சஸர்கள் என்னும் நீரை முற்றிலுமாக வற்றச் செய்வார். (16)

இவ்வாறெல்லாம் (மனம் கலங்கிய நிலையில்) பேசிக் கொண்டிருப்பவளும், இராமன் பொருட்டு துக்கத்தால் பரிதவிப்பவளும், நீர் நிரம்பிய கண்களை உடையவளுமான அவளைப் பார்த்து அனுமான் கூறினார். (17)

'என்னிடமிருந்து செய்தியைக் கேட்டதுமே, வானரர்-கரடிகள் நிறைந்த மாபெரும் படையைத் திரட்டிக் கொண்டு இராகவன் மிக விரைவிலேயே இங்கு வரப்போகிறார். (18)

அல்லது, (அவர் வந்து விடுவிக்கும் வரை காத்துக் கொண்டிருப்பானேன்?) அம்மையே! இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து இப்போதே தங்களை நான் விடுவிக்கிறேன். குற்றமற்றவரே! என் முதுகில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். (19)

தங்களை முதுகில் ஏற்றிக்கொண்டு, கடலைத் தாண்டிவிடுவேன். இராவணன் முதலிய வர்களோடு இலங்கை முழுவதையுமே சுமந்து செல்லும் சக்தி எனக்கு இருக்கிறது. (20)

வேள்வியில் சொரியப்படும் அவியுணவை இந்திரனுக்கு எடுத்துச் செல்லும் அக்னியைப் போல, தற்போது பிரஸ்ரவண மலையிலுள்ள இராமபிரானிடம், மைதிலி! இப்போதே தங்களைச் சேர்ப்பிக்கிறேன். (21)

மகாவிஷ்ணு, அசுரர்களை அழித்துக்கட்டுவதில் தீவிர முயற்சியுடன் இருப்பதைப் போல, இலக்குவனும் இராமனும் (இராவணனை அழிப்பதில்) ஊக்கமுள்ளவர்களாக இருப்பதை இப்போதே காணப் போகிறீர்கள். (22)

பிரஸ்ரவணகிரி முகட்டில், ஆசிரமத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவரும் மிகவும் பலம் பொருந்தியவரும் தங்களைக் கண்டுவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடனும், தேவலோகத்தில் விளங்கும் தேவேந்திரனைப் போல் (விளங்குபவருமான இராமனை காணப் போகிறீர்கள்.) (23)

தேவி! மங்களமானவளே! என் முதுகில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்; என் சொற்களை நிராகரிக்க வேண்டாம். சந்திரனுடன் கூடியிருப்பதை விரும்பும் ரோகினியைப் போல, இராமனுடன் இணைவதற்கு ஆசைப்படுங்கள். (24)

'நான் ஸ்ரீ இராமனைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று நீங்கள் சொன்னால் போதும்! உடனேயே, சந்திரனுடன் சேரும் ரோகினியைப் போல, இராமனிடம் போய்விடலாம்! தாங்கள் என் முதுகில் ஏறிக்கொண்டு, ஆகாய வழியாக பெருங்கடலைக் கடந்துவிடலாம்.

(அனுமாரின் வேகத்தையும் செயல் துடிப்பையும் காட்டுகின்ற சொற்கள், இவை, என்பது சான்றோர் கருத்து.) (25)

இலங்கையிலுள்ள எல்லாரும் ஒன்று கூடி வந்தாலும், முதுகில் தங்களைச் சுமந்து கொண்டு செல்லும் என்னைப் பின்தொடர்வதற்கு சக்தி படைத்தவர்கள் அல்லர். (26)

வைதேகி! பாருங்கள்! நான் இங்கே எவ்வாறு வந்து சேர்ந்தேனோ, அவ்வாறே (அவ்வளவு சுலபமாகவே) தங்களைச் சுமந்துகொண்டு நிச்சயமாகச் செல்லப் போகிறேன். (27)

- மைதி₂லீ து ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ாச்ச₂ருத்வா வசநமத்₃பு₄தம் ।
ஹர்ஷவிஸ்மிதஸர்வாங்கீ₃ ஹநுமந்தமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ 28
- ஹநுமந் தூ₃ரமத்₄வாநம் கத₂ம் மாம் வோடு₄மிச்ச₂ஸி ।
ததே₃வ க₂லு தே மந்யே கபித்வம் ஹரியூத₂ப ॥ 29
- கத₂ம் வால்பஸாரீஸ்த்வம் மாமிதோ நேதுமிச்ச₂ஸி ।
ஸகாஸம் மாநவேந்த்₃ரஸ்ய ப₄ர்துர்மே ப்லவக₃ர்ஷப₄ ॥ 30
- ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜா: ।
சிந்தயாமாஸ லக்ஷ்மீவாந் நவம் பரிப₄வம் க்ருதம் ॥ 31
- ந மே ஜாநாதி ஸத்த்வம் வா ப்ரப₄ாவம் வாஸிதேக்ஷணா ।
தஸ்மாத் பஸ்யது வைதே₃ஹீ யத்₃ரூபம் மம காமத: ॥ 32
- இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாம்ஸ்தத₃ா ப்லவக₃ஸத்தம: ।
த₃ர்ஸயாமாஸ வைதே₃ஹ்யா: ஸ்வம் ரூபமரிமர்த₃ந: ॥ 33
- ஸ தஸ்மாத் பாத₃பாத்₃தீ₄ மாநாப்லுத்ய ப்லவக₃ர்ஷப₄: ।
ததோ வர்தி₄துமாரேபே₄ ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத் ॥ 34
- மேருமந்த₃ரஸங்காஸோ ப₃பெ₄ள தீ₃ப்தாநலப்ரப₄: ।
அக்₃ரதோ வ்யவதஸ்தே₂ ச ஸீதாயா வாநரோத்தம: ॥ 35
- ஹரி: பர்வதஸங்காஸஸ்தாம்ரவக்த்ரோ மஹாப₃ல: ।
வஜ்ரத₃ம்ஷ்ட்ரநகே₂ா பீ₄மோ வைதே₃ஹீமித₃மப்₃ரவீத் ॥ 36
- ஸபர்வதவநோத்₃தே₃ஸாம் ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம் ।
லங்காமிமாம் ஸநாத₂ாம் வா நயிதும் ஸக்திரஸ்தி மே ॥ 37
- தத₃வஸ்த₂ாப்யதாம் பு₃த்தி₄ரலம் தே₃வி விகாங்க்ஷயா ।
விஸோகம் குரு வைதே₃ஹி ராக₄வம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ॥ 38
- தம் த்₃ருஷ்ட்வாசலஸம்காஸமுவாச ஜநகாத்மஜா ।
பத்₃மபத்ரவிஸாலாக்ஷீ மாருதஸ்யௌரஸம் ஸுதம் ॥ 39
- தவ ஸத்த்வம் ப₃லம் சைவ விஜாநாமி மஹாகபே ।
வாயோரிவ க₃திம் சாபி தேஜஸ்சாக்₃நேரிவாத்₃பு₄தம் ॥ 40
- ப்ராக்ருதோ₅ந்ய: கத₂ம் சேமாம் பூ₄மிமாக₃ந்துமர்ஹதி ।
உத₃தே₄ரப்ரமேயஸ்ய பாரம் வாநரபுங்க₃வ ॥ 41
- ஜாநாமி க₃மநே ஸக்திம் நயநே சாபி தே மம ।
அவஸ்யம் ஸம்ப்ரத₄ார்யாஸு கார்யஸித்₃தி₄ர்மஹாத்மந: ॥ 42
- அயுக்தம் து கபிஸ்ரேஷ்ட₂ மம க₃ந்தும் த்வயாநக₄ ।
வாயுவேக₃ஸவேக₃ஸ்ய வேகே₃ா மாம் மோஹயேத்தவ ॥ 43

வானரோத்தமனிடமிருந்து ஆச்சரியம் விளைவிக்கும் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, மகிழ்ச்சியால் உடல் முழுவதும் குதூகலிக்க, மாருதியைப் பார்த்து மைதிலி இவ்வாறு கூறினாள். (28)

ஆஞ்ஜநேயா! மிக நீண்ட தூரத்துக்கு என்னைச் சுமந்து கொண்டு செல்வதற்கு நீ விரும்புகிறாயே! வானரத் தலைவனே! இதுதான் உன் இயற்கையான வானரத்தனம் என்று எண்ணுகிறேன். (29)

வானரவீரனே! சிறிய உடல் படைத்த நீ, மனிதர்களுள் தேவேந்திரன் போன்ற என்கணவரிடம், இங்கிருந்து என்னைக் கொண்டு போய் விடுவதற்குத் துணிந்து விட்டாய்? (30)

வெற்றித் திருமகனோடு எப்போதும் விளங்கும் வாயுருமாணான அனுமான், சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு, இதுவரையில் இல்லாதபடி, புதிதாக அவமானப்பட்டதாக எண்ணி கவலைப்பட்டார். (31)

கரிய கண்களைக் கொண்ட சீதாப் பிராட்டியார், நான் அளவற்ற பலமுடையவன் என்றும், பிறரால் செய்ய முடியாத காரியங்களையும் செய்யக் கூடியவன் என்பதையும் அறிய மாட்டார். (அதனால் தான் என்னுடைய ஆற்றல் குறித்து சந்தேகப்படுகிறார்.) ஆகவே, நான் இஷ்டப்படி உருவங்களை எடுக்கக் கூடியவன் என்பதை வைதேகி இப்போது பார்க்கட்டும். (32)

- என்று யோசனை செய்து, எதிரிகளை வாட்டுபவரான அனுமான், தன்னுடைய உருவத்தை அப்போதே மைதிலிக்குக் காட்டினார். (33)

மிகவும் பலம் பொருந்திய வானர மகா புத்திசாலியுமான அவர் அந்த மரத்தில் இருந்து சற்றுத் தொலைவில் சென்று சீதைக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்குவதற்காக வளர ஆரம்பித்தார். (34)

உத்தம வானரராகிய அவர், கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னியைப் போல ஒளிவீசிக் கொண்டு மேரு, மந்தரம் முதலிய மலைகளைப் போல் (மிகப் பெரிய உருவத்தை ஏற்று) சீதையின் எதிரில் நின்றார். (35)

மலை போன்ற உடலையும் சிவந்த முகத்தையும் வஜ்ராயுதம் போன்ற கடைவாய்ப் பற்களையும் நகங்களையும் படைத்த பயங்கரமான தோற்றத்தையும் பேராற்றலையும் உடைய வானரர், வைதேகியைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார். (36)

'இந்த இலங்கையை, அதிலுள்ள மலைகள், காடுகள், கோட்டை கொத்தளங்கள், மற்றும், இவைகளுக்குத் தலைவனோடும் அகழ்ந்து எடுத்துச் செல்லும் சக்தி எனக்கு உண்டு. (37)

எனவே, தேவி! நிச்சயமான முடிவு செய்யுங்கள்; என்னைப் புறக்கணித்தது போதும். ராம-லட்சுமணர்களை சோகமற்றவர்களாகச் செய்யுங்கள். (என் முதுகில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டால், நான் அநாயாசமாக இராமனிடம் சேர்ப்பித்து விடுவேன்.)' (38)

வாயுதேவனின் சொந்த மகனான அவர், மலைபோல் பெருத்த உடலுடன் இருப்பதைப் பார்த்து, தாமரை இதழ் போல் அகன்ற கண்களைப் பெற்ற ஜானகி, சொன்னாள். (39)

'வானரோத்தமனே! உன்னுடைய பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் நான் அறிவேன். வாயுவுக்கு ஒப்பான வேகத்தையும் அக்னிக்கு ஒப்பான ஆச்சரியமான தேஜஸையும் நன்றாக அறிவேன். (40)

வானரசிரேஷ்டனே! கடக்க முடியாத கடலைத் தாண்டி (உன்னைத் தவிர) வேறு யாரால் இந்த நகரத்திற்குள் வர முடியும்? (41)

என்னைச் சுமந்து கொண்டு வேகமாகப் போகும் ஆற்றல் உனக்கு உண்டு என்பது கூட எனக்குத் தெரியும். (ஆனால், இப்போது செய்ய வேண்டியது என்ன?) ஸ்ரீராம சந்திரரின் காரியம் விரைவில் நிறைவேறுவதற்கான வழிமுறைகள் ஆராயப்பட வேண்டும். (42)

வானரசிரேஷ்டனே! குற்றமற்றவனே! உன்னுடன் நான் செல்வது என்பது பொருத்தமில்லாத செயல். காற்றைப் போல் கடுகிச் செல்லும் உன் வேகம், என்னை மயக்கமடையச் செய்துவிடும். (43)

- அஹமாகாஸமாபந்நா ஹ்யுபர்யுபரி ஸாக₃ரம் ।
ப்ரபதேயம் ஹி தே ப்ருஷ்ட₂ாத்₃ப₄யாத்₃வேகே₃ந க₃ச்ச₂த: ॥ 44
- பதிதா ஸாக₃ரே சாஹம் திமி-நக்ர-ஜ்ஷாகுலே ।
ப₄வேயமாஸு விவஸா யாத்₃ஸாமந்நமுத்தமம் ॥ 45
- ந ச ஸக்ஷயே த்வயா ஸார்த₄ம் க₃ந்தும் ஸத்ருவிநாஸந ।
கலத்ரவதி ஸந்தே₃ஹஸ்த்வய்யபி ஸ்யாத்₃ஸம்ஸய: ॥ 46
- ஹ்ரியமாணாம் து மாம் த்₃ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸா பீ₄மவிக்ரமா: ।
அநுக₃ச்சே₂யுராதி₃ஷ்டா ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ 47
- தைஸ்த்வம் பரிவ்ருத: ஸூரை: ஸூலமுத்₃க₃ரபாணிபி₄: ।
ப₄வேஸ்த்வம் ஸம்ஸயம் ப்ராப்தோ மயா வீர கலத்ரவாந் ॥ 48
- ஸாயுத₄ா ப₃ஹவோ வ்யோம்நி ராக்ஷஸாஸ்த்வம் நிராயுத₄: ।
கத₂ம் ஸக்ஷயஸி ஸம்யாதும் மாம் சைவ பரிரக்ஷிதும் ॥ 49
- யுத்₄யமாநஸ்ய ரக்ஷோபி₄ஸ்தவ தை: க்ருரகர்மபி₄: ।
ப்ரபதேயம் ஹி தே ப்ருஷ்ட₂ாத்₃ப₄யார்தா கபிஸத்தம ॥ 50
- அத₂ ரக்ஷாம்ஸி பீ₄மாநி மஹாந்தி ப₃லவந்தி ச ।
கத₂ஞ்சித் ஸாம்பராயே த்வாம் ஜயேயு: கபிஸத்தம ॥ 51
- அத₂வா யுத்₄யமாநஸ்ய பதேயம் விமுக₂ஸ்ய தே ।
பதிதாம் ச க்₃ருஹீத்வா மாம் நயேயு: பாபராக்ஷஸா: ॥ 52
- மாம் வா ஹரேயுஸ்த்வத்₃ஹஸ்தாத்₃ விஸஸேயுரத₂ாபி வா ।
அவ்யவஸ்தெ₂ள ஹி த்₃ருஸ்யேதே யுத்₃தே₄ ஜயபராஜயௌ ॥ 53
- அஹம் வாபி விபத்₃யேயம் ரக்ஷோபி₄ரபி₄தர்ஜிதா ।
த்வத்ப்ரயத்நோ ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ ப₄வேந்நிஷ்ப₂ல ஏவ து ॥ 54
- காமம் த்வமஸி பர்யாப்தோ நிஹந்தும் ஸர்வராக்ஷஸாந் ।
ராக₄வஸ்ய யஸோ ஹீயேத் த்வயா ஸஸ்தைஸ்து ராக்ஷஸை: ॥ 55
- அத₂வாத்₃ய ரக்ஷாம்ஸி ந்யஸேயு: ஸம்வ்ருதே ஹி மாம் ।
யத்ர தே நாபி₄ஜாநீயுர்ஹரயோ நாபி ராக₄வௌ ॥ 56
- ஆரம்ப₄ஸ்து மத₃ர்தே₂யம் ததஸ்தவ நிரர்த₂க: ।
த்வயா ஹி ஸஹ ராமஸ்ய மஹாநாக₃மநே கு₃ண: ॥ 57
- மயி ஜீவிதமாயத்தம் ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ।
ப்₄ராத்ருணாம் ச மஹாப₃ாஹோ தவ ராஜகுலஸ்ய ச ॥ 58
- தௌ நிராஸௌ மத₃ர்த₂ம் து ஸோகஸந்தாபகர்ஸிதௌ ।
ஸஹ ஸர்வர்க்ஷஹரிபி₄ஸ்த்யக்ஷயத: ப்ராணஸங்க்₃ரஹம் ॥ 59

கடலுக்கு மேலே மேலே ஆகாயத்தில் வேகமாகச் செல்லும்போது உன் முதுகிலிருந்து, பயத்தால் நடுங்கி நான் விழுந்து விடக் கூடுமல்லவா? (44)

திமிங்கிலம், முதலை, மீனினம் நிறைந்த சாகரத்தில் விழுந்த நான், என் நினைவிழந்து, சீக்கிரத்திலேயே நீர்வாழ் பிராணிகளுக்குச் சிறந்த உணவாகிவிடுவேன். (45)

எதிரிகளை நாசம் செய்பவனே! நான் உன்னுடன் கூடச் செல்வதற்கு உடன்படேன். ஒரு பெண்ணைச் சுமந்து கொண்டு செல்லும் உன்மேலும் சந்தேகம் ஏற்படும் என்பது நிச்சயம். (46)

நான் சுமந்து செல்லப்படுவதைப் பார்த்ததும், தீயவனான இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட, பயங்கரமான ஆற்றலுடைய ராட்சஸர்கள், நம்மைப் பின்தொடர்ந்து வருவார்கள். (47)

வீரனே! பெண்ணாகிய என்னைக் காப்பதற்காக எடுத்துச் செல்லும் உன்னைச் சந்தேகித்து, சூலம், உலக்கை தாங்கிய சூரர்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து கொள்வார்கள். (48)

ஆகாயத்தில் ஆயுதங்களோடு பலப்பல ராட்சஸர்கள்; நீயோ, ஆயுதமில்லாதவன்; அவர்களுடன் எதிர்த்து நின்று, என்னையும் காப்பாற்றுவதற்கு உன்னால் எப்படி முடியும்?(49)

வானரோத்தமனே! கொடூரமான செயல்களைச் செய்யும் அந்த ராட்சஸர்களுடன் நீ போர் புரியும் போது பயத்தால் பீடிக்கப்பட்ட நான், உன் முதுகிலிருந்து கீழே விழுந்து விடக் கூடுமல்லவா? (50)

அத்துடன், அந்த ராட்சஸர்கள் பலம் கொண்டவர்கள்; பேருருவம் படைத்தவர்கள்; பயங்கரமானவர்கள். வானரனே! அவர்கள் ஏதோ ஒருவிதமாக உன்னை ஜெயித்து விடலாம். (51)

அல்லது, சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, உன் கவனம் வேறு இடத்தில் இருக்கும் சமயத்தில், நான் கீழே விழுந்து விட்டேனானால் பாவிகளான ராட்சஸர்கள் என்னைக் கைப்பற்றிச் செல்வார்கள். (52)

உன் கையிலிருந்து என்னை இழுத்துச் செல்வார்கள்; ஏன், கொல்லவும் செய்வார்கள். (அப்படியெல்லாம் நடப்பதற்கு விட்டு விடுவேனா? - என்று கேட்காதே.) யுத்தத்தில் வெற்றி-தோல்வியை முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்க முடியாது - என்பது, தெரிந்த விஷயம் தானே? (53)

அல்லது, ராட்சஸர்கள் மிரட்டித் துன்புறுத்தும்போது, நானே உயிரை விட்டு விடக்கூடும். (அப்படி நேர்ந்து விட்டால்) உன் முயற்சி பலனில்லாமல் போய்விடுமே? (54)

எல்லா அரக்கர்களையும் கொல்வதற்கு நீ ஒருவனே போதும். ஆனால், உன்னால் ராட்சஸர்கள், கொல்லப்பட்டால் (பூண்டோடு அழிந்து போனால்) அது ராகவனுடைய பெரும் புகழுக்கு இழுக்கல்லவா? (55)

அது மட்டுமா? என்னை அரக்கர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு, வானரர்களும், ராம-லட்சுமணர்களும் அறியாத ஓர் இடத்தில் மறைத்து வைப்பார்கள். (56)

(அவ்வாறு ஆகிவிட்டால்) எனக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட உன்னுடைய இந்தப் பெரு முயற்சி, வீணாகிப் போய்விடுமே? ஆகவே, உன்னுடன் கூட ஸ்ரீராமன் இங்கே வருவது தான் சாலச் சிறந்தது. (57)

பெருந்தோளனே! விசால மனம் படைத்த ராமனுடைய, அவருடைய சகோதரர்களுடைய, அங்ஙனமே அரசகுலத்தினுடைய வாழ்வு என்னை நம்பியிருக்கிறது. (58)

என்னைப் பற்றிய நம்பிக்கையை இழந்தால், ஆராத் துயரத்தினால் அல்லற்பட்டு, அவ்விருவரும், எல்லா வானரர்களும் கரடிகளும் உயிரை விட்டு விடுவார்கள். (59)

- ப₄ர்த்துர்ப₄க்திம் புரஸ்க்ருத்ய ராமாத₃ந்யஸ்ய வாநர ।
ந ஸ்ப்ருஸாமி ஸரீரம் து பும்ஸோ வாநரபுங்க₃வ ॥ 60
- யத₃ஹம் க₃ாத்ரஸம்ஸ்பர்ஸம் ராவணஸ்ய ப₃லாத்₃க₃தா ।
அநீஸா கிம் கரிஷ்யாமி விநாத₂ா விவஸா ஸதீ ॥ 61
- யதி₃ ராமோ த₃ஸக்₃ரீவமிஹ ஹத்வா ஸப₃ாந்த₄வம் ।
மாமிதோ க்₃ருஹ்ய க₃ச்சே₂த தத்தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத் ॥ 62
- ஸ்ருதா ஹி த்₃ருஷ்டாஸ்ச மயா பராக்ரமா
மஹாத்மநஸ்தஸ்ய ரணாவமர்தி₃ந: ।
ந தே₃வக₃ந்த₄ர்வபு₄ஜங்க₃ராஷஸா:
ப₄வந்தி ராமேண ஸமா ஹி ஸம்யுகே₃ ॥ 63
- ஸமீக்ஷய தம் ஸம்யதி சித்ரகார்முகம்
மஹாப₃லம் வாஸவதுல்யவிக்ரமம் ।
ஸலக்ஷ்மணம் கோ விஷ்ணோத ராக₄வம்
ஹுதாஸநம் தீ₃ப்தமிவாநிலேரிதம் ॥ 64
- ஸலக்ஷ்மணம் ராக₄வமாஜிமர்த₃நம்
தி₃ஸாக₃ஜம் மத்தமிவ வ்யவஸ்தி₂தம் ।
ஸஹோத கோ வாநரமுக₂ய ஸம்யுகே₃
யுக₃ாந்தஸூர்யப்ரதிமம் ஸரார்சிஷம் ॥ 65
- ஸ மே ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ ஸலக்ஷ்மணம் பதிம்
ஸயூத₂பம் க்ஷிப்ரமிஹோபபாத₃ய ।
சிராய ராமம் ப்ரதி ஸோககர்ஸிதாம்
குருஷ்வ மாம் வாநரமுக₂ய ஹர்ஷிதாம் ॥ 66
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (37) ॥

அஷ்டாத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

வாயஸவ்ருத்தாந்தகத₂நம்

- தத: ஸ கபிஸார்த₃லஸ்தேந வாக்யேந ஹர்ஷித: ।
ஸீதாமுவாச தச்ச₂ருத்வா வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃: ॥ 1
- யுக்தரூபம் த்வயா தே₃வி ப₄ாஷிதம் ஸுப₄த₃ர்ஸநே ।
ஸத்₃ருஸம் ஸ்த்ரீஸ்வப₄ாவஸ்ய ஸாத்₄வீநாம் விநயஸ்ய ச ॥ 2
- ஸ்த்ரீத்வாந்ந த்வம் ஸமர்த₂ாஸி ஸாக₃ரம் வ்யதிவர்திதும் ।
மாமதி₄ஷ்ட₂ாய விஸ்தீர்ணம் ஸதயோஜநமாயதம் ॥ 3
- த்விதீயம் காரணம் யச்ச ப்₃ரவீஷி விநயாந்விதே ।
ராமாத₃ந்யஸ்ய நார்ஹாமி ஸம்ஸ்பர்ஸமிதி ஜாநகி ॥ 4

வானரனே! பர்த்தாவிடம் உள்ள பக்தியினால் கூறுகிறேன்: இராமபிரானைத் தவிர, வேறொரு ஆண்மகனின் உடலைத் தொடக் கூட மாட்டேன். (60)

இராவணன் (என்னைக் கதறக் கதறச் செய்து) பலவந்தமாக என்னைத் தொட்டுத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். (காப்பாற்றுவதற்கு, அப்போது என் அருகில் யாரும் இல்லாமல்) நான் தனியாக இருந்தேன்; கணவர் அருகில் இல்லை; வேறு வழியில்லை; கற்பு விரதம் உடையவள் தான் என்றாலும் நான் வேறு என்ன செய்திருக்க முடியும்? (61)

இராமபிரான் இங்கே வந்து உறவினர்களோடு பத்துத்தலை இராவணனைக் கொன்று, என்னை இங்கிருந்து அழைத்துச் சென்றால், அதுதான் அவருக்கு அழகு. (62)

(அவரால், இராவணனை வெற்றிகொள்ள முடியுமா? என்ற சந்தேகம் எனக்கு இல்லை; ஏனென்றால்,) போர்க்களத்தில் எதிரிகளை வாட்டியெடுக்கும் அவருடைய எல்லையற்ற பராக்கிரமம் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்; (கண்களாலும்) பார்த்திருக்கிறேன். யுத்தத்தில், தேவ-கந்தர்வ-நாக-ராட்சஸர்கள் யாரும் அவருக்கு ஈடானவர்கள் அல்லர். (63)

கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்புடன் காற்று சேர்ந்தது போல, மிகவும் பலம் பொருந்தியவரும், தேவேந்திரனுக்கு சமமான போர்த்திறன் உடையவரும், அற்புதமான வில்லைக் கொண்டவருமான அவர், இலக்குவனோடு போர்க்களத்தில் நின்றால், அவருடைய வேகத்தை யாரால் தான் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்? (64)

வானரத் தலைவனே! அம்புகள் என்னும் கிரணங்களைக் கொண்ட பிரளயகால சூரியனைப் போன்றவரும், போரில் நாசம் விளைவிப்பவரும், மதம்கொண்ட திக்கஜத்தைப் போல் உறுதியானவருமான அவர், லட்சுமணனோடு கூட, போர்க்களத்தில் நின்றால், யாரால் எதிர்கொள்ள முடியும்? (65)

வானரோத்தமனே! வெகு விரைவில், சேனைகளோடும் இலக்குவனோடும் என் கணவரை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வா. வெகுகாலமாக இராமனை நினைத்து நினைத்து, துயரத்தால் கசக்கிப் பிழியப்பட்டுள்ள என்னை, மனமகிழ்ச்சியுடையவளாகச் செய்வாயாக'. (66)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (37)

ஸர்க்கம் 38

காகம் பற்றிய நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது

பேச்சில் வல்லவரான வானரவீரர், சீதையினுடைய சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, சீதாதேவியிடம் சொல்லலுற்றார். (1)

'மங்களத் தோற்றமுடையவரே! இப்போது தாங்கள் பேசினீர்களே? - தேவி! அது, பெண் களுடைய சுபாவத்துக்கும் பதிவிரதைகளின் அடக்கத்துக்கும் ஏற்றதாக அமைந்திருந்தது. (2)

என் முதுகில் ஏறிக்கொண்டு, நூறு யோசனை விஸ்தீரணமுள்ள கடலைக் கடப்பதென்பது, தாங்கள் பெண் என்பதால், தங்களால் இயலாத செயல். (3)

விநயமுடையவரே! இரண்டாவதாக ஒரு காரணம் சொன்னீர்களே? - 'இராமனைத் தவிர வேறொருவரைத் தொடவிட மாட்டேன்' என்று? - இது, பெருமகனாராகிய அவருடைய மனைவிக்குத் தகுந்ததான பேச்சு; தங்களைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்மணி தான் இவ்வாறு பேச முடியும்? (4,5)

- ஏதத்தே தே₃வி ஸத்₃ருஸம் பத்ந்யாஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
கா ஹ்யந்யா த்வாம்ருதே தே₃வி ப்₃ருயாத்₃வசநமீத்ருஸம் ॥ 5
- ஸ்ரோஷ்யதே சைவ காகுத்ஸ்த₂: ஸர்வம் நிரவஸேஷத: ।
சேஷ்டிதம் யத் த்வயா தே₃வி ப₄ஷிதம் ச மமாக்₃ரத: ॥ 6
- காரணைர்ப₃ஹுபி₄ர்தே₃வி ராமப்ரியசிகீர்ஷயா ।
ஸ்நேஹப்ரஸ்கந்நமநஸா மயைதத் ஸமுதீ₃ரிதம் ॥ 7
- லங்காயா து₃ஷ்ப்ரவேஸத்வாத்₃து₃ஸ்தரத்வாந்மஹோத₃தே₄: ।
ஸாமர்த்₂யாத்₃ாத்மநஸ்சைவ மயைதத் ஸமுதீ₃ரிதம் ॥ 8
- இச்ச₂ாமி த்வாம் ஸமாநேதுமத்₃யைவ ரகு₄ப₃ந்து₄நா ।
கு₃ருஸ்நேஹேந ப₄க்த்யா ச நாந்யதை₂தது₃த₃ாஹ்ருதம் ॥ 9
- யதி₃ நோத்ஸஹஸே யாதும் மயா ஸார்த₄மநிந்தி₃தே ।
அபி₄ஜ்ஞாநம் ப்ரயச்ச₂ த்வம் ஜானீயாத்₃ராக₄வோ ஹி யத் ॥ 10
- ஏவமுக்தா ஹநுமதா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
உவாச வசநம் மந்த்₃ம் ப₃ாஷ்ப-ப்ரக்₃ரதி₂தாஷரம் ॥ 11
- இத்₃ம் ஸ்ரேஷ்ட₂மபி₄ஜ்ஞாநம் ப்₃ருயாஸ்த்வம் து மம ப்ரியம் ।
ஸைலஸ்ய சித்ரகூடஸ்ய பாதே₃ பூர்வோத்தரே புரா ॥ 12
- தாபஸாஸ்ரமவாஸிந்யா: ப்ராஜ்யமூலப₂லோத₃கே ।
தஸ்மிந் ஸித்₃த₄ாஸ்ரிதே தே₃ஸே மந்த்₃ாகிந்யா ஹ்யதூ₃ரத: ॥ 13
- தஸ்யோபவநஷண்டே₃ஷு நாநாபுஷ்பஸுக₃ந்தி₄ஷு ।
விஹ்ருத்ய ஸலிலக்லிந்நா தவாங்கே ஸமுபாவிஸம் ॥ 14
- ததோ மாம்ஸஸமாயுக்தோ வாயஸ: பர்யதுண்ட₃யத் ।
தமஹம் லோஷ்டமுத்₃யம்ய வாரயாமி ஸ்ம வாயஸம் ॥ 15
- தூரயந் ஸ ச மாம் காகஸ்தத்ரைவ பரிலீயதே ।
ந சாப்யுபாரமந்மாம்ஸாத்₃ப₄ஷார்தீ₂ ப₃லிபே₄ஜந: ॥ 16
- உத்கர்ஷந்த்யாம் ச ரஸநாம் க்ருத்₃த₄ாயாம் மயி பக்ஷிணே ।
ஸ்ரஸ்யமாநே ச வஸநே ததோ த்₃ருஷ்டா த்வயா ஹ்யஹம் ॥ 17
- த்வயாபஹஸிதா சாஹம் க்ருத்₃த₄ா ஸம்லஜ்ஜிதா தத₂ா ।
ப₄க்ஷக்₃ருத்₄நேந காகேந தூரிதா த்வாமுபாக₃தா ॥ 18
- ஆஸீநஸ்ய ச தே ஸ்ராந்தா புநருத்ஸங்க₃மாவிஸம் ।
க்ருத்₄யந்தீ ச ப்ரஹ்ருஷ்டேந த்வயாஹம் பரிஸாந்த்விதா ॥ 19
- ப்₃ாஷ்பபூர்ணமுகீ₂ மந்த்₃ம் சக்ஷுஷீ பரிமார்ஜதீ ।
லக்ஷிதாஹம் த்வயா நாத₂ வாயஸேந ப்ரகோபிதா ॥ 20

என் முன்னால் தாங்கள் செய்தது, பேசியது எல்லாவற்றையும் மிச்சமீதி இல்லாமல் காகுத்தன் கேட்கப் போகிறார். (நான், எதுவும் விட்டுப் போகாமல் விவரமாகச் சொல்வேன்.) (6)

தேவி! பல்வேறு காரணங்களாலும், ஸ்ரீராமனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்யவேண்டும் என்ற ஆசையாலும் அன்பு நிறைந்த, களங்கமில்லாத மனத்துடன் நான் இவ்வாறு (என் முதுகில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள் - என்று) சொன்னேன். (7)

இலங்கைக்குள் நுழைய முடியாது; கடலைக் கடக்க முடியாது; (இவ்வரிய செயல்களைச் செய்யும் தனி ஆற்றல்) செயல்திறன் என்னிடம் இருக்கிறது - என்பதால், அவ்வாறு கூறினேன். (8)

என் ஆசாரியனிடம் (இராகவனிடம்) உள்ள சிநேகத்தாலும் பக்தியாலும், தங்களை இப்போதே அழைத்துச் சென்றுவிட வேண்டும் என்ற இச்சையாலும், ஸ்ரீராமனிடம் நெருங்கிய உறவு கொண்ட என்னால் அவ்வாறு கூறப்பட்டது; வேறு எந்தக் காரணத்தாலும் அல்ல. (9)

என்னுடன் செல்வதற்குத் தாங்கள் உடன்படாவிட்டால் போகட்டும்; தூயவரே! நான் தங்களைப் பார்த்துப் பேசியதை, ஸ்ரீராமன் நம்பும்படியான சில அடையாளங்களைக் கொடுங்கள். (10)

அனுமான் இவ்வாறு கூறியதும், தேவமகள் போன்ற சீதை, கண்களில் நீரைப் பெருக்கிக் கொண்டு, தடுமாறும் சொற்களோடு, மெதுவாகக் கூறத் தொடங்கினாள். (11)

'என் கணவரிடம், இந்த முக்கியமான அடையாளத்தைக் கூறுவாயாக. முன்னர் ஒரு சமயம், சித்திரகூட மலையின் அடிவாரத்தில் வடகிழக்குப் பகுதியில், கனி - கிழங்கு - நீர் குறைவில்லாமல் கிடைப்பதால், ஆசிரமம் அமைத்துக் கொண்டு தபஸ்விகள் வாழ்ந்து வருவதும் மந்தாகினீ நதியின் அருகிலுள்ளதும் சித்த புருஷர்கள் தங்குவதுமான அந்தப் பிரதேசத்தில், நந்தவனங்களில் திரிந்து பலவகையான மலர்களின் நறுமணத்தை நுகர்ந்து, களைத்து, வியர்வை கொட்ட தங்கள் மடியில் உட்கார்ந்தேன். (12-14)

அப்போது, மாமிசம் விரும்பிய ஒரு காகம் என்னை அலகினால் கொத்திற்று. ஒரு மண்கட்டியை எடுத்து வீசி அந்தக் காக்கையைத் துரத்த முயன்றேன். (15)

மாமிச உணவில் ஆசையுள்ள அந்தக் காகம் என் உடலைக் கிழித்தது; (விரட்டியும் போகாமல்) அங்கேயே சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. மாமிசத்தை விரும்பிய அந்தக் காகம் சதையைப் பிடுங்குவதையும் நிறுத்தவில்லை. (16)

(17 முதல் 20 வரையிலான சுலோகங்கள் இராமனிடம் நேரில் பேசுவது போல் அமைந்துள்ளன.)

அந்தப் பறவையினிடம் கோபம் கொண்டவளாகவும், ஒட்டியாணத்தை இறுகப் பற்றிக் கொண்டும் நழுவி விழும் உடையுடனும் இருந்த என்னை அப்போது நீங்கள் பார்த்தீர்கள். (17)

(ஒரு காக்கையை ஓட்ட முடியவில்லையே, உன்னால்! - என்று) தாங்கள் பரிகாசம் செய்ததால் கோபமும் வெட்கமும் அடைந்த நான், உணவை விரும்பிய காகத்தால் துன்புறுத்தப்பட்டு, தங்களையே அடைந்தேன். (18)

தாங்கள் அமர்ந்து கொண்டதும், தங்கள் மடியிலே படுத்துக் களைப்பாறினேன். என் கோபத்தைத் தணிப்பதற்காகத் தாங்கள் மனமுவந்து ஆறுதல் கூறினீர்கள். (19)

கண்களில் நீர் பெருகிற்று. மெதுவாகக் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டேன். காகத்தினால் கோபப்படுத்தப்பட்ட என்னை தாங்கள் பார்த்தீர்கள். (20)

- பரிஸ்ரமாத் ப்ரஸுப்தா ச ராக₄வாங்கேஃப்யஹம் சிரம் ।
பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஸ்ச மமாங்கே ப₄ரதா₃க்₃ரஜ: ॥ 21
- ஸ தத்ர புநரேவாத₂ வாயஸ: ஸமுபாக₃மத் ।
தத: ஸுப்தப்ரபு₃த்₃த₄ாம் மாம் ராக₄வாங்காத் ஸமுத்தி₂தாம் ॥ 22
- வாயஸ: ஸஹஸாக₃ம்ய விரராத₃ ஸ்தநாந்தரே ।
புந: புநரதே₂த்பத்ய வித₃த₃ார ஸ மாம் ப்₄ருஸம் ॥ 23
- தத: ஸமுக்ஷிதோ ராமோ முக்தை: ஸோணிதபி₃ந்து₃பி₄: ।
வாயஸேந ததஸ்தேந ப₃லவத் க்லிஸ்யமாநயா ॥ 24
- ஸ மயா பே₃தி₄த: ஸ்ரீமாந் ஸுக₂ஸுப்த: பரந்தப: ।
ஸ மாம் த்₃ருஷ்ட்வா மஹாபாஹுர்விதுந்நாம் ஸ்தநயோஸ்தத₃ா ॥ 25
- ஆஸீவிஷ இவ க்ருத்₃த₄: ஸ்வஸந் வாக்யமப₄ாஷத ।
கேந தே நாக₃நாஸோரு விக்ஷதம் வை ஸ்தநாந்தரம் ॥ 26
- க: க்ரீ₃தி ஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேண பே₄கி₃நா ।
வீக்ஷமாணஸ்ததஸ்தம் வை வாயஸம் ஸமுதை₃க்ஷத ॥ 27
- நகை₂: ஸருதி₄ரைஸ்-தீக்ஷணைர்-மாமேவாபி₄முக₂ம் ஸ்தி₂தம் ।
புத்ர: கில ஸ ஸக்ரஸ்ய வாயஸ: பததாம் வர: ॥ 28
- த₄ராந்தரக₃த: ஸீக்₄ரம் பவநஸ்ய க₃தௌ ஸம: ।
ததஸ்தஸ்மிந் மஹாப₃ாஹு: கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ॥ 29
- வாயஸே க்ருதவாந் க்ருராம் மதிம் மதிமதாம் வர: ।
ஸ த்₃ர்ப₄ம் ஸம்ஸ்தராத்₃க்₃ருஹ்ய ப்₃ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத் ॥ 30
- ஸ தீ₃ப்த இவ காலாக்₃நிர்ஜஜ்வாலாபி₄முகே₂ த்₃விஜம் ।
ஸ தம் ப்ரதீ₃ப்தம் சிக்ஷேப த்₃ர்ப₄ம் தம் வாயஸம் ப்ரதி ॥ 31
- ததஸ்தம் வாயஸம் த்₃ர்ப₄: ஸோ஽ம்ப₃ரே஽நுஜக₃ாம தம் ।
அநுஸ்ருப்தஸ்தத₃ா காகோ ஜக₃ாம விவித₄ாம் க₃திம் ॥ 32
- த்ராணகாம இமம் லோகம் ஸர்வம் வை விசசார ஹ ।
ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரை: ஸர்வைர்மஹர்ஷிபி₄: ॥ 33
- த்ரீந்லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஸரணம் க₃த: ।
ஸ தம் நிபதிதம் பூ₄மௌ ஸரண்ய: ஸரணாக₃தம் ॥ 34
- வத₄ர்ஹமபி காகுத்ஸ்த₂: க்ருபயா பர்யபாலயத் ।
பரித்₃யூநம் விஷண்ணம் ச ஸ தமாயாந்தமப்₃ரவீத் ॥ 35
- மோக₄ம் கர்தும் ந ஸக்யம் து ப்₃ராஹ்மமஸ்த்ரம் தது₃ச்யதாம் ।
ஹிநஸ்து த₃க்ஷிணாக்ஷி த்வச்ச₂ர இத்யத₂ ஸோ஽ப்₃ரவீத் ॥ 36
- ததஸ்தஸ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹிநஸ்தி ஸ்ம ஸ த₃க்ஷிணம் ।
த₃த்வா ஸ த₃க்ஷிணம் நேத்ரம் ப்ராணேப்₄ய: பரிரக்ஷித: ॥ 37

களைப்பினால், இராகவனுடைய மடியில் வெகு நேரம் தூங்கினேன். அதே போல, பரதனின் மூத்த சகோதரரான அவர் என் மடியில் படுத்து உறங்கினார். (21)

அப்போது, அந்தக் காகம் மறுபடியும் அங்கே வந்தது. விழித்துக் கொண்டு, இராகவனுடைய மடியிலிருந்து எழுந்திருந்த என்னை, அந்தக் காகம் வேகமாக வந்து, மார்பினிடையே கொத்திற்று. மீண்டும் மீண்டும் பாய்ந்து பாய்ந்து என்னைக் கொத்திக் கிழித்தது. (22,23)

காக்கையின் தாக்குதலால் ரத்தம் சொட்ட ஆரம்பித்து இராமன் உடலையும் நனைத்தது. நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தவரும் எதிரிகளை வாட்டுபவரும், திருவளர் செல்வருமான அவரை, காக்கையினால் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்ட நான் எழுப்பிவிட்டேன். பெருந்தோளரான அவர், கொத்திக் குதறப்பட்ட என் மார்பகங்களைப் பார்த்து, ஆத்திரமடைந்து, காலசர்ப்பம் போல் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, சொன்னார்: பிரியே! உன்னுடைய மார்பகத்தைக் காயப்படுத்தியவன், யார்? (24-26)

மிகவும் சினத்துடன் 'வாயை அகலமாகத் திறந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மலைப் பாம்புடன் விளையாடுபவன் யார்?' உடனே, நாற்புறமும் கண்களைச் செலுத்தியபோது, ரத்தம் சொட்டும் கூரிய நகங்களோடு, என்னையே பார்த்தபடி நின்று கொண்டிருந்த அந்தக் காகத்தைப் பார்த்தார். பறவைகளில் சிறந்த அந்தக் காகம், இந்திரனுடைய குமாரனல்லவா? (27,28)

காற்றைப் போல் வேகம் கொண்ட அது, விரைவில், பூமியினுள் புகுந்து கொண்டது. கோபக்கனலால் சிவந்த கண்களை உடையவரும், அறிவாளிகளில் சிறந்தவருமான அவர், அந்தக் காகத்தின்பால் (தண்டனை கொடுப்பது என்ற) கடுமையான முடிவெடுத்தார். (29)

(தர்ப) ஆசனத்திலிருந்து ஒரு தர்பத்தை எடுத்து, பிரம்மாஸ்திரமாகச் செய்தார். (பிரம்மாஸ்திரத்துக்கு உரிய மந்திரங்களை ஜபித்து, அந்தப் புல்லினுள், பேராற்றலைச் செலுத்தினர்.) (30)

அது (தர்ப-பிரம்மாஸ்திரம்) காலாக்கியைப் போல் நெருப்பை கக்கிக் கொண்டு, பறவையை நோக்கி நின்றது. அவர், ஜொலிக்கும் தர்பத்தைக் காகத்தின் மேல் ஏவினார். (31)

அப்போது, அந்த தர்பம், அந்தக் காகத்தை ஆகாயத்தில் பின்தொடர்ந்து சென்றது. காகம் (தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக) பலவழிகளைக் கையாண்டாலும், தர்பம் துரத்திக் கொண்டே போயிற்று. (32)

தன்னைக் காப்பாற்றுவாரைத் தேடி, இந்த உலகம் முழுவதும் அது அலைந்தது. தந்தையாலும் தேவர்களாலும் எல்லா முனிவர்களாலும் அது கைவிடப்பட்டது. (33)

மூன்று உலகங்களையும் நன்றாகச் சுற்றிவிட்டு அவரையே (ஸ்ரீராமபிரபுவையே) சரணமடைந்தது. பூமியில் விழுந்து அடைக்கலம் வேண்டிய அதை, அடைக்கலம் தரும் காசுத்தன், அது கொலைத் தண்டனைக்கு உரியதே ஆயினும், கருணையால் காப்பாற்றினார். களைத்தும் கவலையுடனும் வந்து கிடந்த அதைப் பார்த்து, (ஸ்ரீராமன்) கூறினார்: (34,35)

'பிரம்மாஸ்திரம் வீணாகப் போகக் கூடாது. 'உங்களது அஸ்திரம், என் வலது கண்ணைக் குறிவைக்கட்டும்' என்று சொல்லு' - என்றதும், அது அவ்வாறே சொல்லிற்று'. (36)

உடனே, அது (அஸ்திரம்) காகத்தின் வலது கண்ணைக் குறிவைத்துத் தாக்கியது. (நல்லவேளையாக) உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, வலது கண்ணைக் கொடுத்துவிட்டு, இராமனுக்கும் தசரத மன்னனுக்கும் நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, வீரராமனால் அனுமதிக்கப்பட்டு, தன் இருப்பிடம் நோக்கித் திரும்பிச் சென்றது. (37,38)

- ஸ ராமாய நமஸ்க்ருத்வா ராஜ்ஞே த₃ஸரத₂ாய ச ।
விஸ்ருஷ்டஸ்தேந வீரேண ப்ரதிபேதே₃ ஸ்வமாலயம் ॥ 38
- மத்க்ருதே காகமாத்ரே து ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரம் ஸமுதீ₃ரிதம் ।
கஸ்மாத்₃யோ மாம் ஹரேத்த்வத்த: க்ஷமஸே தம் மஹீபதே ॥ 39
- ஸ குருஷ்வ மஹோத்ஸாஹ: க்ருபாம் மயி நரர்ஷப₄ ।
த்வயா நாத₂வதீ நாத₂ ஹ்யநாத₂ா இவ த்₃ருஸ்யதே ॥ 40
- ஆந்ருஸம்ஸ்யம் வரோ த₄ர்மஸ்த்வத்த ஏவ மயா ஸ்ருத: ।
ஜாநாமி த்வாம் மஹாவீர்யம் மஹோத்ஸாஹம் மஹாப₃லம் ॥ 41
- அபாரபாரமக்ஷோப₄யம் க₃ாம்பீ₄ர்யாத்ஸாக₃ரோபமம் ।
ப₄ர்தாரம் ஸஸமுத்₃ராயா த₄ரண்யா வாஸவோபமம் ॥ 42
- ஏவமஸ்த்ரவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸத்யவாந் ப₃லவாநபி ।
கிமர்த₂மஸ்த்ரம் ரக்ஷஸ்ஸு ந யோஜயஸி ராக₄வ ॥ 43
- ந நாக₃ா நாபி க₃ந்த₄ர்வா நாஸுரா ந மருத்₃க₃ணா: ।
ராமஸ்ய ஸமரே வேக₃ம் ஸக்தா: ப்ரதிஸமீஹிதும் ॥ 44
- தஸ்ய வீர்யவத: கஸ்சித்₃யத்₃யஸ்தி மயி ஸம்ப்₄ரம: ।
கிமர்த₂ம் ந ஸரைஸ்தீக்ஷணை: க்ஷயம் நயதி ராக்ஷஸாந் ॥ 45
- ப்₄ராதூராதே₃ஸமாத₃ாய லக்ஷ்மணோ வா பரந்தப: ।
கஸ்ய ஹேதோர்ந மாம் வீர: பரித்ராதி மஹாப₃ல: ॥ 46
- யதி₃ தெள புருஷவ்யாக்₃ரௌ வாய்வக்₃நிஸமதேஜஸௌ ।
ஸுராணாமபி து₃ர்த₄ர்ஷௌ கிமர்த₂ம் மாமுபேக்ஷத: ॥ 47
- மமைவ து₃ஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந்மஹத₃ஸ்தி ந ஸம்ஸய: ।
ஸமர்த₃ாவபி தெள யந்மாம் நாவேக்ஷேதே பரந்தபௌ ॥ 48
- வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா கருணம் ஸாஸ்ரு ப₄ாஷிதம் ।
அத₂ாப்₃ரவீந்மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 49
- த்வச்சே₂ாகவிமுகே₂ா ராமோ தே₃வி ஸத்யேந மே ஸபே ।
ராமே து₃:க₂ாபி₄பந்நே ச லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ॥ 50
- கத₂ஞ்சித்₃ப₄வதீ த்₃ருஷ்டா ந கால: பரிஸோசிதும் ।
இமம் முஹூர்தம் து₃க்₂ாநாம் த்₃ரக்ஷயஸ்யந்தமநிந்தி₃தே ॥ 51
- தாவுபெ₄ள புருஷவ்யாக்₄ரௌ ராஜபுத்ரௌ மஹாப₃லௌ ।
த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் ப₄ஸ்மீகரிஷ்யத: ॥ 52
- ஹத்வா ச ஸமரே க்ருரம் ராவணம் ஸஹப₃ாந்த₄வம் ।
ராக₄வஸ்த்வாம் விஸாலாக்ஷி நேஷ்யதி ஸ்வாம் புரீம் ப்ரதி ॥ 53

(39-43 சுலோகங்கள் இராமனிடம் நேரில் கூறுவது போல் அமைந்துள்ளன.)

எனக்காக, ஒரு காகத்தினிடம் பிரும்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தீர்கள். (காகம் செய்த குற்றமோ, மிகச் சிறியது. ஆனால்,) தங்களிடமிருந்து என்னைக் கவர்ந்து சென்றவனை, (மிகப் பெரிய குற்றம் செய்துள்ள இராவணனை) மன்னரே! எதற்காக மன்னிக்கிறீர்கள்? (39)

மனிதருள் காளை போன்ற பேராற்றல் கொண்டவரே! என்னிடம் கருணை காட்டுங்கள்; பேரார்வம் கொண்டு முயலுங்கள். தாங்கள் இருக்கும்போது, நான் அநாதை போல் (தவித்துக் கொண்டு) இருக்கிறேனே? (40)

'பிறர் துக்கப்படுவதைக் கண்டால், அதை அலட்சியப்படுத்தாமல் இருப்பதே தர்மம்' என்று தாங்களே கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். (பிறர் துக்கத்தைக் குறைப்பதற்கு முயல வேண்டும் - என்பது கருத்து.) தாங்கள் அளவற்ற வீரியம், உற்சாகம், பலம் உடையவர் என்பதையும் கம்பீரத் தன்மையால், கடக்க முடியாததும் வற்றச் செய்ய முடியாததுமான பெருங்கடலுக்கு நிகரானவர் என்றும் கடல்குழ் உலகுக்குத் தலைவர் என்றும் தேவேந்திரனைப் போன்றவர் என்பதையும் நான் அறிவேன். (41,42)

இராகவா! அஸ்திரம் அறிந்தவர்களில் தலைமையானவர்; சத்தியம் தவறாதவர்; பலவானும் கூட. (இப்படியிருந்தும்) அரக்கர்கள்மேல் அஸ்திரத்தை செலுத்தாதது, ஏன்? (43)

நாக-கந்தர்வ-அசுர-மருத் கணங்கள் ஆகிய எவருமே யுத்தத்தில் ராமனுடைய வேகத்தை எதிர்த்துப் போரிடும் சக்தி உடையவர்கள் அல்லர். (44)

அந்த மாவீரருக்கு என்னிடம் உண்மையான அன்பு இருக்குமேயானால், கூர்மையான பாணங்களால், அரக்கர்களைக் கொன்று குவிக்காதது, ஏன்? (45)

(இராமன், தானே வராமல் போனாலும் போகட்டும்.) மிகவும் பலம் பொருந்தியவரும் எதிரிகளை வாட்டுபவருமான இலட்சுமணர், அண்ணனின் உத்திரவைப் பெற்று வந்து, என்னைக் காப்பாற்றாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? (46)

சிங்கம் போல் வீரம் படைத்தவர்களும், வாயு - அக்னிக்கு நிகரான தேஜஸ் உடையவர்களும் தேவர்களாலும் எதிர்க்க முடியாதவர்களுமான அவர்கள், என்னை பொருட்படுத்தவில்லை என்றால், நான் ஏதோ பெரிய பாவம் செய்திருக்கிறேன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதனால் தான் எதிரிகளை வாட்டும் அவர்கள், ஆற்றல் படைத்தவர்களாக இருந்தும் கூட என்னைக் கவனிக்காமலிருக்கிறார்கள்.' (47,48)

ஈனஸ்வரத்தில், கண்களில் நீர் வழிய, வைதேகி சொல்லியவற்றைக் கேட்டபின், மகாதேஜஸ்வியும் வாயுகுமாரனுமான அனுமான் பின்வருமாறு சொன்னார்: (49)

'தேவி! தங்களைப் பிரிந்த சோகத்தால், ஸ்ரீராமன் மற்ற விஷயங்களில் பராமுகமாக இருக்கிறார் என்பதை என்மேல் ஆணையாகக் கூறுகிறேன். இராமன் துயரத்தில் மூழ்கினால், இலக்குவரும் தவித்துப் போகிறார். (50)

எப்படியோ ஒருவாறாக, தாங்கள் காணப்பட்டு விட்டீர்கள். வருத்தப்படுவதற்கு உரிய நேரமல்ல, இது. மாசற்றவரே! இப்போதே துக்கங்களின் முடிவை தாங்கள் காணப் போகிறீர்கள். (51)

சிங்கம் போன்ற அரசகுமாரர்களும் மகாபலம் பொருந்தியவர்களும் தங்களைக் காண்பதில் உற்சாகம் உடையவர்களுமான அவ்விருவரும் இலங்கையைச் சாம்பலாக்கிவிடப் போகிறார்கள். (52)

போர்க்களத்தில், உறவினர்களோடுகூட, குரூரமனம் படைத்த இராவணனைக் கொன்று, அகல்விழியாய்! ஸ்ரீராகவன், தம் நகருக்குத் தங்களை அழைத்துச் செல்லப் போகிறார். (53)

- ப்₃ருஹி யத்₃ராக₄வோ வாச்₃யோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாப₃ல: ।
ஸுக்₃ரீவோ வாபி தேஜஸ்வீ ஹரயோ₅பி ஸமாக₃தா: ॥ 54
- இத்யுக்தவதி தஸ்மிம்ஸ்ச ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
உவாச ஸோகஸந்தப்தா ஹநுமந்தம் ப்₃லவங்க₃மம் ॥ 55
- கௌஸல்யா லோகப₄ர்தாரம் ஸுஷுவே யம் மநஸ்விநீ ।
தம் மமார்தே₂ ஸுக₂ம் ப்₃ருச்ச₂ ஸிரஸா சாபி₄வாத₃ய ॥ 56
- ஸ்ரஜஸ்ச ஸர்வரத்நாநி ப்₃ரியா யாஸ்ச வராங்க₃நா: ।
ஐஸ்வர்யம் ச விஸாலாயாம் ப்₃ருதி₂வ்யாமபி து₃ர்லப₄ம் ॥ 57
- பிதரம் மாதரம் சைவ ஸம்மாந்யாபி₄ப்₃ரஸாத்₃ய ச ।
அநுப்₃ரவ்ரஜிதோ ராமம் ஸுமித்ரா யேந ஸுப்₃ரஜா: ॥ 58
- ஆநுகூல்யேந த₄ர்மாத்மா த்யக்த்வா ஸுக₂மநுத்தமம் ।
அநுக₃ச்ச₂தி காசுத்ஸ்த₂ம் ப்₄ராதரம் பாலயந் வநே ॥ 59
- ஸிம்ஹஸ்கந்தே₄ மஹாப₃ாஹுர்மநஸ்வீ ப்₃ரியத₃ர்ஸந: ।
பித்ருவத்₃வர்ததே ராமே மாத்ருவந்மாம் ஸமாசரந் ॥ 60
- ஹரியமாணாம் தத₃ா வீரோ ந து மாம் வேத₃ லக்ஷ்மண: ।
வ்ருத்₃தே₄பஸேவீ லக்ஷ்மீவாஞ்ஸக்தோ ந ப₃ஹு ப₄ாஷிதா ॥ 61
- ராஜபுத்ர: ப்₃ரிய: ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸத்₃ருஸ: ஸ்வஸுரஸ்ய மே ।
மத்த: ப்₃ரியதரோ நித்யம் ப்₄ராதா ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: ॥ 62
- நியுக்தோ து₄ரி யஸ்யாம் து தாமுத்₃வஹதி வீர்யவாந் ।
யம் த்₃ருஷ்ட்வா ராக₄வோ நைவ வ்ருத்தமார்யமநுஸ்மரேத் ॥ 63
- ஸ மமார்த₂ாய குஸலம் வக்தவ்யோ வசநாந்மம ।
ம்ருது₃ர்நித்யம் ஸுசிர்த₃க்ஷ: ப்₃ரியோ ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: ॥ 64
- யத₂ா ஹி வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ து₃:க₂க்ஷயகரோ ப₄வேத் ।
த்வமஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ ப்₃ரமாணம் ஹரிஸத்தம ॥ 65
- ராக₄வஸ்த்வத்ஸமாரம்ப₄ாந்மயி யத்நபரோ ப₄வேத் ।
இத₃ம் ப்₃ருயாஸ்ச மே நாத₂ம் ஸூரம் ராமம் புந: புந: ॥ 66
- ஜீவிதம் த₄ாரயிஷ்யாமி மாஸம் த₃ஸரத₂ாத்மஜ ।
ஊர்த்₄வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ஸத்யேநாஹம் ப்₃ரவீமி தே ॥ 67
- ராவணேநோபருத்₃த₄ாம் மாம் நிக்ருத்யா பாபகர்மணா ।
த்ராதுமர்ஹஸி வீர த்வம் பாதாலாதி₃வ கௌஸிகீம் ॥ 68
- ததோ வஸ்த்ரக₃தம் முக்த்வா தி₃வ்யம் சூட₃ாமணிம் ஸுப₄ம் ।
ப்₃ரதே₃யோ ராக₄வாயேதி ஸீதா ஹநுமதே த₃தெ₃ள ॥ 69

இராமபிரானுக்கும் மகாபலசாலியான லட்சுமணருக்கும் தேஜஸ்வியான சுகீவனுக்கும் கூடியுள்ள வானரர்களுக்கும் சொல்ல வேண்டிய செய்தியைக் கூறுங்கள்'. (54)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதும், தேவமங்கை போன்ற சீதை, சோகத்தால் வெந்து, அனுமானிடம் சொன்னாள்: (55)

'நல்மனம் படைத்த கௌசல்யை, உலகரட்சகராக எவரைப் பெற்றாளோ, அவரை, நான் நலன் விசாரித்ததாகக் கூறு; என்பொருட்டு, தலையாலும் வணங்கு. (56)

மாலைகள், ரத்தினங்கள், அன்பு கொண்ட பெண்மணிகள், விசாலமான இந்த மண்ணுலகில் அடைய முடியாத மாபெரும் சம்பத்து - இவைகளைத் துறந்து, தந்தையையும் தாய்மார்களையும் வணங்கி அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு இராமனைப் பின் தொடர்ந்து வந்தாரே! - எவரால், 'நன்மகனைப் பெற்றவள்' என்ற புகழை சுமித்திரை அடைந்தாளோ மிக உயர்ந்த சுகபோகங்களைத் துறந்து, சகோதரரான இராமனுக்குக் காட்டிலும் தொண்டு செய்வதற்காகக் கூடவே பின்தொடர்ந்து வந்திருக்கும் அவர்; (57-59)

சிங்கத்தைப் போன்று (வலிமையான) தோளும் நீண்ட கைகளும் உடையவர்; விசாலமனம் கொண்டவர்; அன்பான தோற்றமுடையவர்; இராமனை, தந்தையைப் போலவும் என்னை, தாய்போலவும் கருதி நடப்பவர். (60)

வீரலட்சுமணர், நான் கவர்ந்து செல்லப்பட்டேன் என்பதை அப்போது அறியார். பெரியோர் களுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்; திருவளர் செல்வர்; சக்தியுடையவர்; அதிகமாகப் பேசாதவர். (61)

அரசகுமாரராகிய அவர், அன்புடையவர்; உயர்ந்தவர்; எனக்கு மாமனார் போன்று பாதுகாவலாக இருப்பவர்; இராமனுக்கு, என்னைக் காட்டிலும், உடன்பிறந்த லட்சுமணனிடம் அதிக அன்பு உண்டு. (62)

பளுவான எந்த வேலையைக் கொடுத்தாலும், அதை நல்ல முறையில் நிர்வகித்துக் காட்டுவார்; வீரியம் மிக்கவர். (அருகில் இருக்கும்) அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாலேயே தந்தை காலமாகிவிட்டதையும் இராமன் நினைக்காதிருக்கிறார். (63)

இராமனுக்கு மிகவும் பிரியமானவர், இலட்சுமணர். மிருதுவான இயல்புடையவர்; எப்போதும் (குணக்குறைகள் இல்லாமல்) தூய்மையுடன் இருப்பவர்; நிபுணர். என்னை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டதாகச் சொல்லு; நலம் விசாரித்ததையும் கூறு. (லட்சுமணனைப் பற்றி நான் எவ்வளவு விரிவாகச் சொன்னாலும், அவரைப் பற்றி முழுமையாகச் சொன்னதாக ஆகாது.) (64)

வானரசிரேஷ்டனே! எப்படிச் செய்தால் (என்னுடைய) துக்கம் அழிந்துபோகுமோ, அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய செயல்பாடுகளை நீயே கவனித்துச் செய்ய வேண்டியது. (65)

உன்னுடைய முயற்சியால், இராகவன், என் விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த (இனி சொல்லப் போகும்) ஒரு விஷயத்தை, சூரரும் என் தலைவருமான இராமபிரானிடம் வலியுறுத்திக் கூறவேண்டும். (66)

'தசரதகுமாரரே! இன்னும் ஒரு மாதம் என் உயிரை தாங்கிக் கொண்டிருப்பேன்; ஒரு மாதத்துக்கு மேல் நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன் - என்பதை, சத்தியமாகத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்'. (67)

முன்பு, கௌசிகியைப் பாதாளத்திலிருந்து (ஸ்ரீமத் நாராயணன்) மீட்டு வந்ததைப் போல பாவியான இராவணனால் வஞ்சிக்கப்பட்டு இங்கே (அசோகவனத்தில்) சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்னை, வீரரான தாங்கள் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்'. (68)

உடனே, துணியில் முடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த தெய்விகமும் மங்களமும் பொருந்திய சூடாமணியை எடுத்து, 'இராகவனிடம் கொடுப்பாயாக' என்று கூறி, சீதை அனுமானிடம் கொடுத்தாள். (69)

- ப்ரதிக்குஹ்ய ததோ வீரோ மணிரத்நமநுத்தமம் ।
அங்குல்யா யோஜயாமாஸ ந ஹ்யஸ்ய ப்ராப₄வத்₃பு₄ஜ: ॥ 70
- மணிரத்நம் கபிவர: ப்ரதிக்குஹ்யாபி₄வாத்₃ய ச ।
ஸீதாம் ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ரணத: பார்ஸ்வத: ஸ்தி₂த: ॥ 71
- ஹர்ஷேண மஹதா யுக்த: ஸீதாத்₃ர்ஸநஜேந ஸ: ।
ஹ்ருத₃யேந க₃தோ ராமம் ஸாரீரேண து நிஷ்டி₂த: ॥ 72
- மணிவரமுபக்₃ருஹ்ய தம் மஹார்ஹம்
ஜநகந்ருபாத்மஜயா த்₄ருதம் ப்ரப₄ாவாத் ।
கி₃ரிரிவ பவநாவதூ₄தமுக்கத:
ஸுகி₂தமநா: ப்ரதிஸங்க்ரமம் ப்ரபேதே₃ ॥ 73
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ அஷ்டாத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (38) ॥

ஏகோந்சத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

ஹநாமத்ஸந்தே₃ஸ:

- மணிம் த்₃த்வா தத: ஸீதா ஹநுமந்தமத₂ாப்₃ரவீத் ।
அபி₄ஜ்ஞாநமபி₄ஜ்ஞாதமேதத்₃ராமஸ்ய தத்த்வத: ॥ 1
- மணிம் து த்₃ருஷ்ட்வா ராமோ வை த்ரயாணாம் ஸம்ஸ்மரிஷ்யதி ।
வீரோ ஜநந்யா மம ச ராஜ்ஞோ த்₃ஸரத₂ஸ்ய ச ॥ 2
- ஸ பூ₄யஸ்த்வம் ஸமுத்ஸாஹே சோதி₃தோ ஹரிஸத்தம ।
அஸ்மிந் கார்யஸமாரம்பே₄ ப்ரசிந்தய யது₃த்தரம் ॥ 3
- த்வமஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ ப்ரமாணம் ஹரிஸத்தம ।
தஸ்ய சிந்தய யோ யத்நோ து₃:க₂க்ஷயகரோ ப₄வேத் ॥ 4
- ஹநுமந் யத்நமாஸ்த₂ாய து₃:க₂க்ஷயகரோ ப₄வ ।
ஸ ததே₂தி ப்ரதிஜ்ஞாய மாருதிர்₄மவிக்ரம: ॥ 5
- ஸிரஸாவந்த்₃ய வைதே₃ஹீம் க₃மநாயோபசக்ரமே ।
ஜ்ஞாத்வா ஸம்ப்ரஸ்தி₂தம் தே₃வீ வாநரம் மாருதாத்மஜம் ॥ 6
- ப₃ாஷ்பக₃த்₃க₃த₃யா வாசா மைதி₂லீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
குஸலம் ஹநுமந் ப்₃ருயா: ஸஹிதௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 7
- ஸுக்₃ரீவம் ச ஸஹாமாத்யம் வ்ருத்₃த₄ாந் ஸர்வாம்ஸ்ச வாநராந் ।
ப்₃ருயாஸ்த்வம் வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ குஸலம் த₄ர்மஸம்ஹிதம் ॥ 8
- யத₂ா ஸ ச மஹாப₃ாஹுர்மாம் தாரயதி ராக₄வ: ।
அஸ்மாத்₃ து₃:க₂அம்பு₃ஸம்ரோத₄ாத் த்வம் ஸமாத₄ாதுமர்ஹஸி ॥ 9
- ஜீவந்தீம் மாம் யத₂ா ராம: ஸம்ப₄ாவயதி கீர்திமாந் ।
தத் தத₂ா ஹநுமந் வாச்யோ வாசா த₄ர்மமவாப்நுஹி ॥ 10

மிக உயர்ந்ததான அந்தச் சூடாமணியைப் பெற்றுக் கொண்டு, தன் விரலில் அணிந்து கொண்டார். அது (நழுவி விடாதபடி) அவருடைய கைக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது. (70)

அனுமான், மிகச் சிறந்த சூடாமணியைப் பெற்றுக் கொண்டு, வலப்பக்கத்தில் இருந்த பிராட்டியை அடக்கத்துடன் வணங்கி விட்டு அருகில் நின்றார். (71)

சீதையைத் தரிசித்து விட்ட மகத்தான சந்தோஷத்தால் உடல் இங்கே இருந்தாலும், நெஞ்சத்தால் இராமபிரானை அடைந்தார். (72)

ஜனககுமாரியால் மிகவும் பிரியத்தோடு அணியப்பட்டிருந்ததும் மிக்க பெருமைக்கு உரியதுமான அந்த உயர்ந்த மணியைப் பெற்றுக் கொண்டதும், பேய்க்காற்றிலிருந்து விடுபட்ட மலையைப் போன்று, நிம்மதியடைந்த மனத்தோடு திரும்பிப் போவதைப் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினார், அனுமான். (73)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (38)

ஸர்க்கம் 39

அனுமானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி

மணியைக் கொடுத்து விட்டு, சீதை அனுமானைப் பார்த்துக் கூறினாள்: 'இந்த அடையாளம் இராமனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். (1)

இதைப் பார்த்ததும், வீரரான இராமன் மூன்று பேர்களை - என்னைப் பெற்ற தாயையும், ஜனகரையும், தசரதரையும் நினைவு கொள்வார். அத்துடன், என்னைப் பற்றிய நினைவும் கூட ஏற்படும். (2)

வானரோத்தமனே! நீ அவரை மறுபடியும் தூண்டிவிட்டு உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். இப்போது துவக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் காரியத்தில், மேற்கொண்டு நடக்கவேண்டியதைப் பற்றி சிந்தனை செய். (3)

இந்தப் பணியைச் செய்து முடிப்பதில், நீ தான் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆகவே, எம்மாதிரியான செயல்திட்டத்தால் என் துயரத்துக்கு அழிவு ஏற்படும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிப்பாய். (4)

அனுமானே! என் துயரத்தை அழிக்கும் முயற்சியில் முனைந்து நிற்பாயாக.'

மாருதி புறப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்ட மைதிலி, நீர் வழியும் கண்களுடன், குரல் தழுதழுக்கக் கூறினாள்; 'அனுமானே! இராம - லட்சுமணர்களை நான் நலன் விசாரித்ததாகச் சொல்லு. சுகீவன், அவருடைய அமைச்சர்கள், எல்லா முதிய வானர்கள் முதலியோரை, அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ற நெறிப்படி, நான் நலம் விசாரித்ததாகக் கூறுவாயாக. (5-8)

பெருந்தோளரான ரகுநாதன், இந்தத் துயரக் கடலிலிருந்து என்னைக் கரையேற்றும் படியாகச் செய்ய வேண்டியது, உன்னுடைய பொறுப்பு. (9)

கீர்த்திமானான ஸ்ரீராமன், நான் உயிரோடிருக்கும்போதே என்னைப் பார்க்கும்படியான வழிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் - என்று சொல்லு. (இந்த உபகாரத்தைச் செய்தால்) வாக்கினால் தர்மம் செய்த புண்ணியத்தை நீ அடைவாய். (10)

- நித்யமுத்ஸாஹயுக்தாஸ்ச வாச: ஸ்ருத்வா த்வயேரிதா: ।
 வர்தி₄ஷ்யதே த₃ாஸரதே₂: பௌருஷம் மத₃வாப்தயே ॥ 11
- மத்ஸந்தே₃ஸயுதா வாசஸ்த்வத்த: ஸ்ருத்வைவ ராக₄வ: ।
 பராக்ரமே மதிம் வீரோ விதி₄வத் ஸம்வித₄ாஸ்யதி ॥ 12
- ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
 ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ாய வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 13
- க்ஷிப்ரமேஷ்யதி காகுத்ஸ்தே₂ா ஹர்ய்ருக்ஷப்ரவரைர்வ்ருத: ।
 யஸ்தே யுதி₄ விஜித்யாரீந் ஸோகம் வ்யபநயிஷ்யதி ॥ 14
- ந ஹி பஸ்யாமி மர்த்யேஷு நாமரேஷ்வஸுரேஷு வா ।
 யஸ்தஸ்ய க்ஷிபதோ ப₃ாணாந் ஸ்த₂ாதுமுத்ஸஹதே₅க்₃ரத: ॥ 15
- அப்யர்கமபி பர்ஜந்யமபி வைவஸ்வதம் யமம் ।
 ஸ ஹி ஸோ₄டும் ரணே ஸக்தஸ்தவ ஹேதோர்விஸேஷத: ॥ 16
- ஸ ஹி ஸாக₃ரபர்யந்தாம் மஹீம் ஸாஸிதுமர்ஹதி ।
 த்வந்நிமித்தோ ஹி ராமஸ்ய ஜயோ ஜநகநந்தி₃நி ॥ 17
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸம்யக்ஸத்யம் ஸுப₄ாஷிதம் ।
 ஜாநகீ ப₃ஹு மேநே₅த₂ வசநம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ 18
- ததஸ்தம் ப்ரஸ்தி₂தம் ஸீதா வீக்ஷமாணா புந: புந: ।
 ப₄ர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம் வாக்யம் ஸௌஹார்த₃ாத₃நுமாநயத் ॥ 19
- யதி₃ வா மந்யஸே வீர வஸைகாஹமரிந்த₃ம ।
 கஸ்மிம்ஸ்சித்ஸம்வ்ருதே தே₃ஸே விஸ்ராந்த: ஸ்வோ க₃மிஷ்யஸி ॥ 20
- மம சைவால்பப₄ாக்₃யாயா: ஸாந்நித்₄யாத்தவ வாநர ।
 அஸ்ய ஸோகஸ்ய மஹதோ முஹூர்தம் மோக்ஷணம் ப₄வேத் ॥ 21
- க₃தே ஹி ஹரிஸார்தூ₃ல புநராக₃மநாய து ।
 ப்ராணாநாமபி ஸந்தே₃ஹோ மம ஸ்யாந்நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ 22
- தவாத₃ர்ஸநஜ: ஸோகோ பூ₄யோ மாம் பரிதாபயேத் ।
 து₃:க₂ாத்₃து₃:க₂பராம்ருஷ்டாம் தீ₃பயந்நிவ வாநர ॥ 23
- அயம் ச வீர ஸந்தே₃ஹஸ்திஷ்ட₂தீவ மமாக்₃ரத: ।
 ஸுமஹாம்ஸ்த்வத் ஸஹாயேஷு ஹர்ய்ருக்ஷேஷு ஹரீஸ்வர ॥ 24
- கத₂ம் நு க₃லு து₃ஷ்பாரம் தரிஷ்யந்தி மஹோத₃தி₄ம் ।
 தாநி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநி தெள வா நரவராத்மஜௌ ॥ 25
- த்ரயாணாமேவ பூ₄தாநாம் ஸாக₃ரஸ்யாஸ்ய லங்க₄நே ।
 ஸக்தி: ஸ்யாத்₃வைநதேயஸ்ய தவ வா மாருதஸ்ய வா ॥ 26
- தத₃ஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ வீரைவம் து₃ரதிக்ரமே ।
 கிம் பஸ்யஸி ஸமாத₄ாநம் த்வம் ஹி கார்யவித₃ாம் வர: ॥ 27

நாள்தோறும், உன்னால் சொல்லப்படும் உற்சாகமூட்டும் சொற்களால், என்னை அடைவதில், இராமனுடைய பேரார்வம் வளர்ந்து கொண்டே போகும். (11)

என் செய்தியையும் விளக்கமான உன் சொற்களையும் கேட்டதுமே, வீரராமன், தன் பேராற்றலைக் காட்டவேண்டும் என்று உறுதியாகத் திட்டம் தீட்டுவார்'. (12)

சீதையின் சொற்களைக் கேட்ட மாருதி, தலைமேல் கையைக் கூப்பிக் கொண்டு, பதில் கூறினார்: (13)

'வானர-கரடி வீரர்களுடன், காகுத்தன் விரைவில் வரப் போகிறார். எதிரிகளை யுத்தத்தில் வென்று, தங்கள் சோகத்தை விரட்டியடிக்கப் போகிறார். (14)

அவரால் செலுத்தப்படும் பாணங்களுக்கு எதிரில் நின்று தாங்கிக் கொள்ளக் கூடியவரை மனிதர்களிலோ, தேவர்களிலோ, அசுரர்களிலோ நான் காணவில்லை. (15)

குறிப்பாக, தங்கள் நிமித்தமாக சூரியனையும், மேகக் கூட்டங்களின் தலைவனான இந்திரனையும், வைவஸ்வத எமனையும் யுத்தத்தில் எதிர்கொள்ளக் கூடியவர், அவர். (16)

ஜனகர்புதல்வியே! பெருங்கடலை எல்லையாகவுடைய உலகம் முழுவதையும் ஆட்சி புரியக் கூடியவர், அவர். தங்களால் தான், இராமபிரானுக்கு வெற்றி வந்து சேர்கிறது.' (17)

நன்றாகவும் சத்தியமாகவும் தெளிவாகவும் அவர் பேசியதைக் கேட்டு, ஜானகி அவரை உயர்வாக மதித்து பின்வரும் சொற்களைக் கூறினாள். (18)

அவர் புறப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை மீண்டும் மீண்டும் பார்த்த சீதை, தன் கணவரிடம் அனுமானுக்கு உள்ள பிரியத்தைக் காட்டும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து, கூறினாள். (19)

'எதிரிகளை அடக்குபவனே! நீ விரும்பினால், ஒரு நாள் இங்கே மறைவான ஓர் இடத்தில் தங்கி இளைப்பாறிய பின் நாளைக்குப் போகலாமே? (20)

வானரா! துர்ப்பாக்கியசாலியான எனக்கு, நீ என் அருகில் இருந்தால், இந்தப் பெரும் துயரத்திலிருந்து கொஞ்ச நேரத்துக்கு விடுதலை கிடைக்கும். (21)

வானரவீரனே! நீ சென்று, திரும்பி வரும் வரையில் என் உயிர் இருக்குமா? - என்பது சந்தேகம்தான். இதில் ஐயமில்லை. (22)

ஒரு துயரத்திலிருந்து இன்னொரு துயரம் தூண்டி விடப்பட்டதைப் போல உன்னைப் பார்க்காததால் ஏற்படும் துக்கம் என்னை மிகவும் வருத்தப் போகிறது. (23)

ஆனால், வீரனே! ஒரு சந்தேகம் மட்டும் என் முன்னால் நிற்கிறது. உனக்கு உதவியாக வரும் ஏராளமான வானரர்களும் கரடிகளும், அரசகுமாரர்கள் இருவரும் எல்லை காண முடியாத மாபெரும் கடலை, எவ்வாறு கடந்து வருவார்கள்? (24,25)

கடலைத் தாண்டுவதற்கு, கருடன், நீ, வாயு ஆகிய மூன்று பேர்களுக்குத் தான் சக்தி உண்டு. (26)

இவ்வாறு, மாவீரர்களாலும் செயல்படுத்த முடியாத ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு, நீ சிந்தித்து வைத்துள்ள முறைகள் தான், என்ன? நீ தான், காரியங்களைத் திட்டமிட்டுச் செய்து காட்டுவதில் சிறந்தவனாயிற்றே? (27)

- காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாத₄நே ।
பர்யாப்த: பரவீரக்₄ந யஸஸ்யஸ்தே ப₃லோத₃ய: ॥ 28
- ப₃லை: ஸமக்₃ரைர்யதி₃ மாம் ராவணம் ஜித்ய ஸம்யுகே₃ ।
விஜயீ ஸ்வபுரீம் யாயாத்தத்து மே ஸ்யாத்₃யஸஸ்கரம் ॥ 29
- ஸரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப₃லார்த₃ந: ।
மாம் நயேத்₃யதி₃ காகுத்ஸ்த₂ஸ்தத்தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத் ॥ 30
- தத்₃யத₂ா தஸ்ய விக்ராந்தமநுருபம் மஹாத்மந: ।
ப₄வேத்₃ாஹவஸூரஸ்ய தத₂ா த்வமுபபாத₃ய ॥ 31
- தத்₃ர்தே₂ாபஹிதம் வாக்யம் ஸஹிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஸம்ய ஹநுமாஞ்சேஷம் வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 32
- தே₃வி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநாமீஸ்வர: ப்லவதாம் வர: ।
ஸுக்₃ரீவ: ஸத்த்வஸம்பந்நஸ்தவார்தே₂ க்ருதநிஸ்சய: ॥ 33
- ஸ வாநரஸஹஸ்ராணாம் கோடபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருத: ।
க்ஷிப்ரமேஷ்யதி வைதே₃ஹி ராக்ஷஸாநாம் நிப₃ர்ஹண: ॥ 34
- தஸ்ய விக்ரமஸம்பந்நா: ஸத்த்வவந்தோ மஹாப₃லா: ।
மந:ஸங்கல்பஸம்பாதா நிதே₃ஸே ஹரய: ஸ்தி₂தா: ॥ 35
- யேஷாம் நோபரி நாத₄ஸ்தாந்ந திர்யக்ஸஜ்ஜதே க₃தி: ।
ந ச கர்மஸு ஸீதே₃ந்தி மஹத்ஸ்வமிததேஜஸ: ॥ 36
- அஸக்ருத்தைர்மஹோத்ஸாஹை: ஸஸாக₃ரத₄ராத₄ரா ।
ப்ரத₃க்ஷிணீக்ருதா பூ₄மிர்வாயுமார்க₃ாநுஸாரிபி₄: ॥ 37
- மத்₃விஸிஷ்டாஸ்ச துல்யாஸ்ச ஸந்தி தத்ர வநௌகஸ: ।
மத்த: ப்ரத்யவர: கஸ்சிந்நாஸ்தி ஸுக்₃ரீவஸந்நிதெ₄ள ॥ 38
- அஹம் தாவதி₃ஹ ப்ராப்த: கிம் புநஸ்தே மஹாப₃லா: ।
ந ஹி ப்ரக்ருஷ்டா: ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தே ஹீதரே ஜநா: ॥ 39
- தத்₃லம் பரிதாபேந தே₃வீ ஸோகோ வ்யபைது தே ।
ஏகோத்பாதேந தே லங்காமேஷ்யந்தி ஹரியூத₂பா: ॥ 40
- மம ப்ருஷ்ட₂க₃தௌ தௌ ச சந்த்₃ரஸூர்யாவிவோதி₃தௌ ।
த்வத்ஸகாஸம் மஹாஸத்த்வௌ ந்ருஸிம்ஹாவாக₃மிஷ்யத: ॥ 41
- தௌ ஹி வீரௌ நரவரௌ ஸஹிதௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஆக₃ம்ய நக₃ரீம் லங்காம் ஸாயகைர்வித₄மிஷ்யத: ॥ 42
- ஸக₃ணம் ராவணம் ஹத்வா ராக₄வோ ரகு₄நந்த₃ந: ।
த்வாமாத்₃ாய வராரோஹே ஸ்வபுரம் ப்ரதியாஸ்யதி ॥ 43

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு நீ ஒருவனே போதும். எதிரிகளை நாசம் செய்வனே! உன்னுடைய புகழ்த்தக்க ஆற்றலே போதுமானது. (28)

(ஸ்ரீராமன்) போர்க்களத்தில், சேனை முழுவதையும் ராவணனையும் வென்று, வெற்றி வீரராகத் தன்னுடைய நகரத்துக்கு என்னை அழைத்துக் கொண்டு போனால், அதுவல்லவோ எனக்கும் அவருக்கும் பெருமையைத் தரும்? (29)

எதிரிகளின் படையை கலங்கச் செய்யும் காசுத்தன் பாணங்களால் இலங்கையைக் கலக்கி, என்னை அழைத்துச் சென்றாரேயானால், அது தான் அவருடைய பெருமைக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். (30)

ஆகவே, போரில் வல்லவரும் பெருமனம் படைத்தவருமான அவருடைய பராக்கிரமத் துக்கு இழுக்கு ஏற்படாதவகையில் என்ன செய்யலாமோ, அவ்வாறே நீ திட்டமிடுவாயாக'. (31)

பொருள் பொதிந்ததும், அறவழிப்பட்டதும் யுத்திகளுடன் கூடியதுமான அந்த உரையைக் கேட்டு, தன் பதிலில் எஞ்சியிருந்ததைக் கூறத் தொடங்கினார், ஆஞ்ஜநேயர். (32)

தேவி! வானர-கரடிப் படைகளுக்குத் தலைவரும், வானரர்களுள் முதன்மையானவரும் பராக்கிரமம் மிக்கவருமான சுகீவன் தங்கள் விஷயத்தில் (வெற்றிகரமாக மீட்டுச் செல்வதில்) தீர்மானமான முடிவு கொண்டுள்ளார். (33)

வைதேகி! ஆயிரமாயிரம், கோடி கோடியான வானரர்களுடன், அரக்கர்களை அழித்துக் கட்டுவதற்காக அவர் சீக்கிரத்தில் வரப் போகிறார். (34)

அவர்கள் எல்லாரும் பராக்கிரமம் பொருந்தியவர்கள்; பலம் மிகுந்தவர்கள்; ஆற்றல்மிக்கவர்கள்; மனம் விரும்பியபடி செல்லக் கூடியவர்கள்; அவருடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். (35)

மேலேயோ, கீழேயோ, குறுக்கிலோ அவர்கள் செல்வதற்குத் தடையேதும் இல்லை. வரம்பில்லாத தேஜஸுடைய அவர்கள், கடினமான பெரிய காரியங்களைச் செய்தாலும் சோர்ந்து போவதில்லை. (36)

வாயு வேகத்தில் செல்லக்கூடிய, உற்சாகம் மிக்க அவர்களால், பெருங்கடல்களுடனும், மலைகளுடனும் கூடிய இந்த பூமண்டலம், பல தடவை வலம் வரப்பட்டது. (- என்னும்போது, எளிதாகக் கடலைக் கடந்து வந்து விடுவார்கள் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை.) (37)

என்னை விடத் திறமையானவர்களும் எனக்கு இணையானவர்களும் அங்கு இருக்கிறார்கள். என்னைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த வானரம் ஏதும் சுகீவனுடைய படையில் இல்லவேயில்லை. (38)

(அவ்வளவு சாமான்யமான) நானே இந்த இடத்தை வந்தடைந்து விட்டேன் என்னும்போது, பெரும் பலசாலிகளான அவர்களுக்கு என்ன? சிறந்தவர்கள் (இப்படித் தேடித் திரியும் அல்ப வேலைகளுக்கு) அனுப்பப் படுவதில்லை; (என்னைப் போன்ற) சாமானியர்கள் தான் அனுப்பப்படுவார்கள். (39)

தேவி! ஆகவே, தாங்கள் தவித்தது போதும். தங்களது சோகம் தொலையட்டும். வானர வீரர்கள், ஒரே தாவலில் இலங்கையை அடைந்து விடுவார்கள். (40)

உதிக்கின்ற சூரிய-சந்திரனைப் போன்றவர்களும் தைரியமுடையவர்களும் ஆண்சிங்கங்களுமான அவர்கள் (ராம-லட்சுமணர்கள்) என் முதுகின்மேல் ஏறிக்கொண்டு தங்களருகில் வரப் போகிறார்கள். (41)

மனிதரிற்சிறந்தவர்களும், இணை பிரியாதவர்களுமான இராம-லட்சுமணர்கள் வந்து இலங்கைப் பட்டணத்தைப் பாணங்களால் ஊதித் தள்ளப் போகிறார்கள். (42)

இரகுநந்தனரான இராமன், பரிவாரங்களோடு கூட இராவணனைக் கொன்று, மாதரசியே! தங்களை அழைத்துக் கொண்டு தன் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லப் போகிறார். (43)

- தத₃ாஸ்வஸிஹி ப₄த்₃ரம் தே ப₄வ த்வம் காலகாங்க்ஷிணீ ।
ந சிராத்₃த்₃ரக்ஷயஸே ராமம் ப்ரஜ்வலந்தமிவாநலம் ॥ 44
- நிஹதே ராக்ஷஸேந்த்₃ரேஸ்மிந் ஸபுத்ராமாத்யப₃ாந்த₄வே ।
த்வம் ஸமேஷ்யஸி ராமேண ஸஸாங்கேநேவ ரோஹிணீ ॥ 45
- க்ஷிப்ரம் த்வம் தே₃வி ஸோகஸ்ய பாரம் யாஸ்யஸி மைதி₂லி ।
ராவணம் சைவ ராமேண நிஹதம் த்₃ரக்ஷயஸே஽சிராத் ॥ 46
- ஏவமாஸ்வாஸ்ய வைதே₃ஹீம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜு: ।
க₃மநாய மதிம் க்ருத்வா வைதே₃ஹீம் புநரப்₃ரவீத் ॥ 47
- தமரிக்₄நம் க்ருதாத்மாநம் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷயஸி ராக₄வம் ।
லக்ஷ்மணம் ச த₄நுஷ்பாணிம் லங்காத்₃வாரமுபஸ்தி₂தம் ॥ 48
- நக₂தம்ஷ்ட்ராயுத₄ாந் வீராந் ஸிம்ஹஸார்தூ₃லவிக்ரமாந் ।
வாநராந் வாரணேந்த்₃ராப₄ாந் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷயஸி ஸங்க₃தாந் ॥ 49
- ஸைலாம்பு₃த₃நிகாஸாநாம் லங்காமலயஸாநுஷு ।
நர்த₃தாம் கபிமுக₂யாநாம் அசிராச்ச்₂ரோஷ்யஸி ஸ்வநம் ॥ 50
- ஸ து மர்மணி கே₄ரேண தாடி₃தோ மந்மதே₂ஷுணா ।
ந ஸர்ம லப₄தே ராம: ஸிம்ஹார்தி₃த இவ த்₃விப: ॥ 51
- மா ருதே₃ா தே₃வீ ஸோகேந மா பூ₄த்தே மநஸோ஽ப்ரியம் ।
ஸசீவ பத்யா ஸக்ரேண ப₄ர்த்ரா நாத₂வதீ ஹ்யஸி ॥ 52
- ராமாத்₃விஸிஷ்ட₂: கோ஽ந்யோ஽ஸ்தி கஸ்சித்ஸௌமித்ரிணா ஸம: ।
அக்₃நிமாருதகல்பௌ தெள ப்₄ராதரௌ தவ ஸம்ஸ்ரயௌ ॥ 53
- நாஸ்மிம்ஸ்சிரம் வத்ஸ்யஸி தே₃வி தே₃ஸே
ரக்ஷாக₃ணைரத்₄யுஷிதே₅திரௌத்₃ரே ।
ந தே சிராத்₃ாக₃மநம் ப்ரியஸ்ய
க்ஷமஸ்வ மத்ஸங்க₃மகாலமாத்ரம் ॥ 54
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகோநசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (39) ॥

சத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

ஹநாமத்ப்ரேஷணம்

- ஸ்ருத்வா து வசநம் தஸ்ய வாயுஸௌநோர்மஹாத்மந: ।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ॥ 1
- த்வாம் த்₃ருஷ்ட்வா ப்ரியவக்தாரம் ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்யாமி வாநர ।
அர்த₄ஸஞ்ஜாதஸஸ்யேவ வ்ருஷ்டிம் ப்ராப்ய வஸுந்த₄ரா ॥ 2

ஆகவே, ஆறுதல் அடையுங்கள். தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருங்கள். கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் அக்னியைப் போன்ற இராமனை தாங்கள் விரைவில் காணப்போகிறீர்கள். (44)

மக்கள்-அமைச்சர்-உறவினர்களோடு, இந்த ராட்சஸத்தலைவன் கொல்லப்பட்டதும், ரோஹிணி சந்திரனைக் கூடுவதைப் போல, தாங்கள் இராமனோடு சேரப்போகிறீர்கள். (45)

மைதிலி! தேவி! விரைவில் தாங்கள் சோகத்தின் கரையை அடையப் போகிறீர்கள். கூடிய சீக்கிரம், இராமனாலேயே இராவணன் கொல்லப்படுவதையும் காணப்போகிறீர்கள்.' (46)

இவ்வாறு சீதைக்கு ஆறுதல் கூறிய வாயுகுமாரரான அனுமான், (திரும்பிச்) செல்வதற்கு நிச்சயம் செய்து, வைதேகியைப் பார்த்து மீண்டும் கூறினார். (47)

'எதிரிகளை வதம் செய்பவரும், உறுதி உள்ளவருமான ஸ்ரீஇராகவனையும் வில்லேந்திய இலக்குவனையும் விரைவில் இலங்கையின் நுழைவாயிலில் நிற்கக் காண்பீர்கள். (48)

நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாகவுடையவர்களும், சிங்கம் - புலிக்கு நிகரான பராக்கிரமம் படைத்தவர்களும், மிக்க பலம் பொருந்திய யானைகளைப் போன்றவர்களுமான வீரவானரர்களின் கூட்டங்களை, கூடிய விரைவில் காணப் போகிறீர்கள். (49)

இலங்கையிலும் மலய மலையின் தாழ்வரைகளிலும் மலையில் மோதும் மேகத்தைப் போல பேரொலி எழுப்பிக் கும்மாளமாய்க் குதிக்கும் வானரத் தலைவர்களின் சப்தத்தைக் கேட்கப் போகிறீர்கள். (50)

மன்மத பாணங்களால் மார்பில் தாக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமன், சிங்கத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போல், எந்த சுகத்தையும் அறியாமலிருக்கிறார். (51)

அன்னையே! அழாதீர்கள்; சோகம் காரணமாக தங்கள் மனத்தில் கவலை ஏற்படக் கூடாது. பர்த்தாவான இந்திரனுடன் கூடிய இந்திராணியைப் போல, தங்களுக்கு நாயகன் இருக்கிறார். (விரைவில் இணைந்து விடுவீர்கள்.) (52)

இராமப்பிரபுவைக் காட்டிலும் மேலானவர் யாருமுண்டோ? இலக்குவனுக்கு இணையானவர் யாரேனும் இருப்பாரோ? அக்னி - வாயுவுக்குச் சமமான அவர்கள், தங்களைக் காப்பாற்றுவவர்களாக இருக்கிறார்கள். (53)

அரக்கர்கள் நிறைந்த, கோரமான இந்த நாட்டில் தாங்கள் இனி நெடுநாள் வசிக்கப்போவதில்லை. தங்கள் அன்புக்குரிய நாதனின் வருகைக்கு அதிக காலம் ஆகாது. நான் போய், அவரைச் சந்திக்கும் காலம்வரை பொறுத்துக் கொண்டிருங்கள். (54)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (39).

ஸர்க்கம் 40

அனுமானை அனுப்பி வைத்தல்

பேரறிவாளியான வாயுகுமாரனின் (தேவியமூட்டும்) அந்த உரையைக் கேட்டு, தேவமகள் போன்ற சீதை, தனக்கு நலம் தரும் சொற்களைக் கூறினாள். (1)

'வானரனே! அன்போடு பேசும் உன்னைப் பார்த்து நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன் - பயிர் பாதி வளர்ந்திருக்கும் நிலையில், (மழை பெய்தால் தானே, நல்ல பலன் கிடைக்கும் - என்ற தருணத்தில்), பெருமழை பெய்தால் பூரித்துப் போகும் நிலமகளைப் போல! (2)

- யத₂ா தம் புருஷவ்யாக்₄ரம் க₃ாத்ரை: ஸோகாபி₄கர்ஸிதை: ।
ஸம்ஸ்ப்ருஸேயம் ஸகாமாஹம் தத₂ா குரு த₃யாம் மயி ॥ 3
- அபி₄ஜ்ஞாநம் ச ராமஸ்ய த₃த்₃யா ஹரிக₃ணோத்தம ।
க்ஷிப்தாமிஷீகாம் காகஸ்ய கோபாதே₃காக்ஷிஸாதநீம் ॥ 4
- மந:ஸிலாயாஸ்திலகோ க₃ண்ட₃பார்ஸ்வே நிவேஸித: ।
த்வயா ப்ரநஷ்டே திலகே தம் கில ஸ்மர்துமர்ஹஸி ॥ 5
- ஸ வீர்யவாந் கத₂ம் ஸீதாம் ஹ்ருதாம் ஸமநுமந்யஸே ।
வஸந்தீம் ரக்ஷஸாம் மத்₄யே மஹேந்த்₃ரவருணோபம: ॥ 6
- ஏஷ குட₃ாமணீர் திவ்₃யோ மயா ஸுபரிரக்ஷித: ।
ஏதம் த்₃ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்ருஷ்யாமி வ்யஸநே த்வாமிவாநக₄ ॥ 7
- ஏஷ நிர்யாதித: ஸ்ரீமாந் மயா தே வாரிஸம்ப₄வ: ।
அத: பரம் ந ஸக்ஷ்யாமி ஜீவிதும் ஸோகலாலஸா ॥ 8
- அஸஹ்யாநி ச து₃:க₂ாநி வாசஸ்ச ஹ்ருத₃யச்சி₂த₃: ।
ராக்ஷஸீநாம் ஸுகே₄ராணாம் த்வத்க்ருதே மர்ஷ்யாம்யஹம் ॥ 9
- த₄ாரயிஷ்யாமி மாஸம் து ஜீவிதம் ஸத்ருஸூத₃ந ।
மாஸாதூ₃ர்த்₄வம் ந ஜீவிஷ்யே த்வயா ஹீநா ந்ருபாத்மஜ ॥ 10
- கே₄ரோ ராக்ஷஸராஜோ₅யம் த்₃ருஷ்டிஸ்ச ந ஸுக₂ா மயி ।
த்வாம் ச ஸ்ருத்வா விஷஜ்ஜந்தம் ந ஜீவேயமஹம் க்ஷணம் ॥ 11
- வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா கருணம் ஸாஸ்ரு ப₄ஷிதம் ।
அத₂ாப்₃ரவீந்மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 12
- த்வச்சே₂ாகவிமுகே₂ா ராமோ தே₃வி ஸத்யேந தே ஸபே ।
ராமே து₃:க₂ாபி₄பூ₄தே து லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ॥ 13
- கத₂ம்சித்₃ப₄வதீ த்₃ருஷ்டா ந கால: பரிஸோசிதும் ।
இமம் முஹூர்தம் து₃:க₂ாநாமந்தம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ப₄ாமிநி ॥ 14
- தாவுபெ₄ள புருஷவ்யாக்₄ரௌ ராஜபுத்ராவரிந்த்₃மௌ ।
த்வத்₃த்₃ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் ப₄ஸ்மீகரிஷ்யத: ॥ 15
- ஹத்வா து ஸமரே க்ருரம் ராவணம் ஸஹப₃ாந்த₄வம் ।
ராக₄வௌ த்வாம் விஸாலாக்ஷி ஸ்வாம் புரீம் ப்ராபயிஷ்யத: ॥ 16
- யத்து ராமோ விஜாநீயாத் அபி₄ஜ்ஞாநமநிந்தி₃தே ।
ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம் தஸ்ய பூ₄யஸ்த்வம் த்₃ாதுமர்ஹஸி ॥ 17

சோகத்தினால் மிகவும் தளர்ந்து போயிருக்கும் என் சரீர்த்தால், ஆண்புலியான அவரை, ஆசைதீர அணைத்துக் கொள்ள விரும்பும் என் ஆர்வம் எவ்வாறு நிறைவேறுமோ, அதற்கேற்றபடி (நடவடிக்கைகளை எடுத்து) என்னிடம் இரக்கம் காட்டு. (3)

வானரோத்தமனே! காகத்திடம் மிகவும் கோபம் கொண்ட அவர், அதன்மேல் அஸ்திரத்தைச் செலுத்தி ஒரு கண்ணைப் பறித்ததையும்; என் நெற்றியில் இருந்த திலகம் அழிந்திருந்ததைக் கண்டு, மனஸ்சிலையால் என் கன்னத்தில் பொட்டு வைத்ததையும் நினைவுபடுத்து. இவையே, ஸ்ரீராமனுக்குப் புரியும்படியான அடையாளங்களாகும். (4,5)

இந்திரன், வருணன் போன்ற திசைக்காவலர்களுக்கு ஈடான பேராற்றல் கொண்ட வீரராமன், கவர்ந்து செல்லப்பட்ட நான், அரக்கர் மத்தியில் வசித்துக் கொண்டிருப்பதை எப்படித் தான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ? (6)

(7 முதல் 11 வரையிலான சுலோகங்கள், சீதை இராமனிடமே நேரில் பேசுவது போல் அமைந்துள்ளன.)

தெய்வீகமான இந்தச் குடாமணியை நான் வெகு கவனமாகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தேன். மாசற்றவரே! துயரம் அதிகமாகும்போதெல்லாம் இதைப் பார்த்துப் பார்த்துத் தங்களையே காண்பதாக மகிழ்வேன். (7)

ஒளிபொருந்திய இந்தக் கடல்முத்து அணிகலனையும் தங்களுக்கு அனுப்பி விட்டேன். துயரத்தால் அலைக்கழிக்கப்படும் நான் இனிமேல் உயிரை வைத்திருக்க முடியாது. (8)

பயங்கரமான அரக்கிகளின் இதயத்தைப் பிளக்கும் சொற்களையும், பொறுக்க முடியாத துன்பங்களையும் தங்களுக்காகவே (தாங்கள் வந்து என்னை மீட்டுச் செல்வீர்கள் - என்ற நம்பிக்கையாலேயே) பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (9)

எதிரிகளை அழிப்பவரே! ஒரு மாதகாலம் உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பேன். மன்னர் மைந்தரே! தாங்கள் இல்லாமல் ஒரு மாதத்துக்கு மேல் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். (10)

இந்த அரக்கமன்னன் பயங்கரமானவன்; என்னிடம் பார்வையும் நன்றாக இல்லை. (இந்த நிலையில்,) தாங்களும் தாமதம் செய்வதாக எனக்குத் தெரிய வந்தால், பின்னர், ஒரு விநாடி கூட உயிரோடிருக்க மாட்டேன். (11)

இரங்கிய நிலையில், கண்ணீர் பெருக வைதேகி இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட, தேஜஸ்வியான அனுமான் கூறினார்: (12)

தேவி! தங்களைப் பிரிந்திருக்கும் வருத்தத்தால், ஸ்ரீராமன் வேறு எந்த விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தாதிருக்கிறார். தங்கள் மேல் ஆணையாகக் கூறுகிறேன். இராமன் துயரத்தில் மூழ்கியிருப்பதைப் பார்த்து லட்சுமணனும் பரிதவிக்கிறார். (13)

எப்படியோ ஒருவாறாகத் தங்களைப் பார்த்து விட்டேன்! இது, கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதற்கான நேரமல்ல. பெண்ணரசியே! இந்த முகூர்த்தத்திலேயே தங்கள் துன்பங்களின் முடிவைக் காணப் போகிறீர்கள். (14)

எதிரிகளை அடக்கவல்ல அரசகுமாரர்களான அவ்விரு ஆண்புலிகளும் தங்களைக் காண்பதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இலங்கையைச் சாம்பலாக்கிவிடப் போகிறார்கள். (15)

குரூரமான இராவணனையும் அவன் கூட்டத்தாரையும் போரில் மாய்த்து, பெருங் கண்ணாளே! தங்களை, அவர்கள், தங்கள் நாட்டில் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிப்பார்கள். (16)

மாசற்றவரே! அவருக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை கொடுக்கக்கூடியதும், அவர் அறிந்து கொள்ளத்தக்கதுமான ஓர் அடையாளத்தைத் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டும்' (17)

- ஸாப்₃ரவீத்₃த்தமேவேதி மயாபி₄ஜ்ஞாநமுத்தமம் ।
ஏததே₃வ ஹி ராமஸ்ய த்₃ருஷ்ட்வா மத்கேஸபூ₄ஷணம் ॥ 18
- ஸ்ரத்₃தே₄யம் ஹநுமந் வாக்யம் தவ வீர ப₄விஷ்யதி ।
ஸ தம் மணிவரம் க்₃ருஹ்ய ஸ்ரீமாந் ப்லவக₃ஸத்தம: ॥ 19
- ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே₃வீம் க₃மநாயோபசக்ரமே ।
தமுத்பாதக்ருதோத்ஸாஹமவேக்ஷ்ய ஹரிபுங்க₃வம் ॥ 20
- வர்த₄மாநம் மஹாவேக₃முவாச ஜநகாத்மஜா ।
அஸ்ருபூர்ணமுகீ₂ தீ₃நா ப₃ஷ்பக₃த்₃க₃த₃யா கி₃ரா ॥ 21
- ஹநுமந் ஸிம்ஹஸங்காஸௌ ப்₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஸுக்₃ரீவம் ச ஸஹாமாத்யம் ஸர்வாந் ப்₃ருயா ஹ்யநாமயம் ॥ 22
- யத₂ா ச ஸ மஹாப₃ாஹுர் மாம் தாரயதி ராக₄வ: ।
அஸ்மாத்₃து₃:க₂ாம்பு₃ஸம்ரோத₄ாத் த்வம் ஸமாத₄ாதுமர்ஹஸி ॥ 23
- இமம் ச தீவ்ரம் மம ஸோகவேக₃ம் ரக்ஷோபி₄ரேபி₄: பரிப₄ர்த்ஸநம் ச ।
ப்₃ருயாஸ்து ராமஸ்ய க₃த: ஸமீபம் ஸிவஸ்ச தே₅த்₄வாஸ்து ஹரிப்ரவீர ॥ 24
- ஸ ராஜபுத்ரயா ப்ரதிவேதி₃தார்த₂:
கபி: க்ருதார்த₂: பரிஹ்ருஷ்டசேதா: ।
அல்பாவஸேஷம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய கார்யம்
தி₃ஸம் ஹ்யுதீ₃சீம் மநஸா ஜக₃ாம ॥ 25
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க: (40) ॥

ஏகசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ப்ரமத₃ாவநப₄ஞ்ஜநம்

- ஸ ச வாக்₃பி₄: ப்ரஸஸ்தாபி₄ர்க₃மிஷ்யந் பூஜிதஸ்தயா ।
தஸ்மாத்₃தே₃ஸாத₃பக்ரம்ய சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 1
- அல்பஸேஷமித₃ம் கார்யம் த்₃ருஷ்டேயமஸிதேக்ஷணா ।
த்ரீநுபாயாந் அதிக்ரம்ய சதுர்த₂ இஹ த்₃ருஸ்யதே ॥ 2
- ந ஸாம ரக்ஷ:ஸு கு₃ணாய கல்பதே
ந த₃ாநமர்தே₂பசிதேஷு யுஜ்யதே ।
ந பே₄த₃ஸாத₄யா ப₃லத₃ர்பிதா ஜநா:
பராக்ரமஸ்தவேவ மமேஹ ரோசதே ॥ 3
- ந சாஸ்ய கார்யஸ்ய பராக்ரமாத்₃ருதே
விநிஸ்சய: கஸ்சிதி₃ஹோபபத்₃யதே ।
ஹதப்ரவீராஸ்ச ரணே ஹி ராக்ஷஸா:
கத₂ம்சிதீ₃யுர்யதி₃ஹாத்₃ய மார்த₃வம் ॥ 4

‘மிகச் சிறந்த அடையாளம் தான் என்னால் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதே! அனுமனே! என் கூந்தலில் அணியும் இந்த அணிகலனைக் கண்டதுமே, இராமனுக்கு உன் சொற்களில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடும்.’

திருவளர்செல்வரான வானரோத்தமர், அந்தச் சிறந்த மணியைப் பெற்றுக் கொண்டதை நினைவு கூர்ந்து, பிராட்டியைத் தலையால் வணங்கிவிட்டு, (திரும்பிப்) போக முயன்றார்.

எம்பிப் பறப்பதில் உற்சாகங்கொண்டு, (உடலால்) வளர்ந்துகொண்டும் மகாவேகத்துடனும் புறப்படத் தயாராக இருக்கும் வானரசிரேஷ்டனைப் பார்த்து சீதை, கண்ணீர் நிறைந்த முகத்தோடு, நலிந்த நிலையில், பொங்கும் துயரத்தால் தடுமாறும் சொற்களைக் கூறினாள்: (18-21)

‘அனுமானே! சிங்கநிகர் சகோதரர்களான இராம-லட்சுமணர்களையும், சுகர்வனையும் அவரது அமைச்சர்களையும் மற்ற எல்லாரையும் நான் சேஷமலாபம் விசாரித்ததாகக் கூறுவாய். (22)

பெருந்தோளரான ஸ்ரீராமன், இந்த துக்கசாகரத்திலிருந்து என்னைக் கரையேற்றும்படியாகச் செய்ய வேண்டியது உன் கடமை. (23)

வானரவீரனே! என்னுடைய சோகத்தின் தீவிரத்தையும் அரக்கிகளின் பயமுறுத்தலையும், (அவ்விடம்) சென்றவுடன் இராமனிடம் கூறு; செல்லும் பாதையில் உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். (24)

மன்னர்மகளிடமிருந்து எல்லாச் செய்திகளையும் செய்ய வேண்டிய காரியங்களையும் முழுமையாகத் தெரிந்து கொண்ட அனுமான், வந்த காரியம் வெற்றிகரமாக நடந்தேறிவிட்டதால் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார். (என்றாலும்,) ஏதோ ஒரு சிறு செயல் மிகுந்திருப்பதாக ஓர் எண்ணம் எழுந்தது. (உடனே, ஸ்ரீராமமூர்த்தி தங்கியிருந்த) வடக்குத் திசையை மனத்தால் அடைந்தார். (இராமபிரானை மனத்தால் வழிபட்டார்.) (25)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (40).

ஸர்க்கம் 41

பூஞ்சோலையை அழித்தல்

இவ்வாறெல்லாம் சீதையால் சிறந்த வார்த்தைகளால் கொண்டாடப்பட்ட வானரர், திரும்பிப் போக நிச்சயித்து, அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேறி (வேறோர் இடம் சென்று) சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (1)

‘கருங்கண்ணாளாகிய பிராட்டி, என்னால் பார்க்கப்பட்டாள் - என்பது ஓர் அரிய செயல் தான் என்றாலும் இன்னும் சில காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளன. (அரசநீதியாகக் கூறப்பட்டுள்ள நால்வகை உபாயங்களில், முதல்) மூன்று உபாயங்களுக்கு அடுத்தபடியாக நாலாவது உபாயத்தை இங்கே பயன்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும். (2)

ராட்சஸர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்வது என்பது நல்லதல்ல; அளவற்ற பொருள்வளம் கொண்டவர்களை, செல்வத்தைக் கொடுத்து வசப்படுத்த முடியாது; பலத்தால் செருக்குக் கொண்டிருப்பவர்களை பேதம் செய்து பிரிக்க முடியாது; ஆகவே, இவர்களிடம் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவது தான் சிறந்த உபாயம் என்று எனக்குப் படுகிறது. (3)

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், மிகுந்துள்ள காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதில், பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவதைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை. யுத்தத்தில் வீரர்கள் கொல்லப்பட்டால் தான், ஒருவழியாக, ராட்சஸர்கள் அடங்கிப் போவார்கள்; (எனவே, இங்கு, மென்மையான நடவடிக்கை பயன்படாது.) (4)

- கார்யே கர்மணி நிர்தி₃ஷ்டே யோ ப₃ஹுந்யபி ஸாத₄யேத் ।
பூர்வகார்யாவிரோதே₄ந ஸ கார்யம் கர்த்ருமர்ஹதி ॥ 5
- ந ஹ்யேக: ஸாத₄கோ ஹேது: ஸ்வல்பஸ்யாபீஹ கர்மண: ।
யோ ஹ்யர்த₂ம் ப₃ஹுத₄ா வேத₃ ஸ ஸமர்தே₂த₂ஸாத₄நே ॥ 6
- இஹைவ தாவத் க்ருதநிஸ்சயோ ஹ்யஹம்
யதி₃ வ்ரஜேயம் ப்லவகே₃ஸ்வராலயம் ।
பராத்மஸம்மர்த₃விஸேஷதத்த்வவித்
தத:க்ருதம் ஸ்யாந்மம ப₄ர்த்ருஸாஸநம் ॥ 7
- கத₂ம் நு க₂ல்வத்ய ப₄வேத் ஸுக₂ாக₃தம்
ப்ரஸஹ்ய யுத்₃த₄ம் மம ராஷ்ணை: ஸஹ ।
ததை₂வ க₂ல்வாத்மப₃லம் ச ஸாரவத்
ஸம்மாநயேந் மாம் ச ரணே த₃ஸாநந: ॥ 8
- தத: ஸமாஸாத்ய ரணே த₃ஸாநநம்
ஸமந்த்ரிவர்க₃ம் ஸப₃லப்ரயாயிநம் ।
ஹ்ருதி₃ ஸ்தி₂தம் தஸ்ய மதம் ப₃லம் ச வை
ஸுகே₂ந மத்வாஹமித: புநர்வ்ரஜே ॥ 9
- இத₃மஸ்ய ந்ருஸம்ஸஸ்ய நந்த₃நோபமமுத்தமம் ।
வநம் நேத்ரமந:காந்தம் நாநாத்₃ருமலதாயுதம் ॥ 10
- இத₃ம் வித்₄வம்ஸயிஷ்யாமி ஸுஷ்கம் வநமிவாநல: ।
அஸ்மிந் ப₄க்₃நே தத: கோபம் கரிஷ்யதி த₃ஸாநந: ॥ 11
- ததோ மஹத் ஸாஸ்வமஹாரத₂த்₃விபம்
ப₃லம் ஸமாதே₃ஷ்யதி ராஷ்ணஸாதி₄ப: ।
த்ரிஸூல-காலாயஸ-பட்டஸாயுத₄ம்
ததோ மஹத்₃யுத்₃த₄மித₃ம் ப₄விஷ்யதி ॥ 12
- அஹம் து தை: ஸம்யதி சண்ட₃விக்ரமை:
ஸமேத்ய ரசேஷாபி₄ரஸஹ்யவிக்ரம: ।
நிஹத்ய தத்₃ராவணசோதி₃தம் ப₃லம்
ஸுக₂ம் க₃மிஷ்யாமி கபீஸ்வராலயம் ॥ 13
- ததோ மாருதவத் க்ருத்₃தே₄ மாருதிர்₄மவிக்ரம: ।
ஊருவேகே₃ந மஹதா த்₃ருமாந் சேஷப்துமத₂ாரப₄த் ॥ 14
- ததஸ்து ஹநுமாந் வீரோ ப₃ப₄ஞ்ஜ ப்ரமத₃ாவநம் ।
மத்த-த்₃விஜஸமாகு₄ஷ்டம் நாநாத்₃ருமலதாயுதம் ॥ 15
- தத்₃வநம் மதி₂தைர் வ்ருசைஷ்பி₄ந்நைஸ்ச ஸலிலாஸயை: ।
சூர்ணிதை: பர்வதாக்₃ரைஸ்ச ப₃பூ₄வாப்ரியத₃ர்ஸநம் ॥ 16
- நாநாஸ்குந்தவிருதை: ப்ரபி₄ந்நை: ஸலிலாஸயை: ।
தாம்ரை: கிஸலயை: க்லாந்தை: க்லாந்தத்₃ருமலதாயுதம் ॥ 17
- ந ப₃பெ₄ள தத்₃வநம் தத்ர த₃ாவாநலஹதம் யத₂ா ।
வ்யாகுலாவரணா ரேஜூர்விஹ்வலா இவ தா லதா: ॥ 18

ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையைச் செய்துவரும்போது, அந்த மூல லட்சியத்துக்கு விரோதமில்லாத மற்ற பல காரியங்களையும் செய்து முடிப்பவனே செயல்திறன் உடையவன். (5)

சிறு காரியமானாலும் அதை முடிப்பதற்கு ஒரே வழியை நம்பிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது; பலவித உபாயங்களையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர் தான், காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறன் உள்ளவராவார். (6)

எனக்கும் அவர்களுக்குமிடையே யுத்தத்தில் தோன்றும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை விசேஷமாகத் தெரிந்துகொண்டு வானரத் தலைவன் இருக்குமிடத்துக்குப் போனால் தான், மன்னன் கட்டளை நிறைவேற்றப் பட்டதாகும் - என்று, நான் கருதுகிறேன். (7)

ஆகவே, இப்போது, எனக்கும் இங்குள்ள அரக்கர்களுக்கும், சுலபமாக, பெரிய யுத்தம் உண்டாக்கும் வழியைக் காணவேண்டும். அப்போதுதான், இராவணன், போர்க்களத்தில் தன் பலத்தைக் காட்டி என்னை எடைபோடுவான். (மற்ற எல்லா ராட்சஸ வீரர்களும் என்னால் அழிக்கப்பட்ட பின், வேறு வழியில்லாமல், ராவணன் வந்துதானே ஆகவேண்டும்?) (8)

அமைச்சர்களோடும் சேனைகளோடும் போர்க்களத்துக்கு வரும் இராவணனை எதிர்த்து, அவனுடைய நெஞ்சத்திலுள்ள எண்ணத்தையும் ஆற்றலையும் சுலபமாக அறிந்துகொண்டு நான் இங்கிருந்து திரும்பிச் செல்வேன். (9)

அந்தக் கொடுங்கோலனுடைய இந்த நந்தவனம், (இந்திரனுடைய பூஞ்சோலையான) நந்தனம் போல், கண்களையும் மனத்தையும் கவர்வதாகவும், பலவகையான மரம்-கொடிகளுடனும் விளங்குகிறது. (10)

காய்ந்து உலர்ந்து போன காட்டை நெருப்பு எரிப்பதைப் போல, இந்த வனத்தை அழிக்கப் போகிறேன். இதற்கு அழிவு ஏற்பட்டால் இராவணனுக்குக் கோபம் வரும். (11)

உடனே, ராட்சஸமன்னன், ஏராளமான குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, யானைப்படை, காலாட்படையை அனுப்பிவைப்பான். திரிகுலம், காலாயஸம், பட்டஸம் முதலான ஆயுதங்களுடன் வரும் அவர்களுடன் பெரிய யுத்தம் ஏற்படும். (12)

இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட ரணபராக்கிரமம் மிகுந்த அவர்கள் ஒன்றாகக் கூடி எதிர்த்தாலும், தாங்க முடியாத ஆற்றல் படைத்த நான் அவர்கள் அத்தனை பேரையும் கொன்றுவிட்டு சுகமாகக் கிஷ்கிந்தை செல்வேன். (13)

உடனே, பேய்க்காற்றுப் போல் கோபம் கொண்டவரும் பயங்கரமான ஆற்றல் படைத்த வருமான அனுமான், தன் தொடைகளால் தாக்கி மாபெரும் மரங்களை முறிக்க ஆரம்பித்தார். (14)

வீர ஆஞ்ஜநேயர், குதூகலமான பறவைக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும் பலவகையான மரம் - செடிகள் கூடியதுமான பெண்களுக்கான மரச்சோலையை அழித்தார். (15)

அந்தப் பூங்காவனம், உலுக்கப்பட்ட மரங்களாலும், சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட தடாகங்களாலும் பொடிப் பொடியாக்கப்பட்ட மலை முகடுகளாலும் கண்களை உறுத்துவதாக ஆயிற்று. (16)

பலவகையான பறவைகளின் அலறலினாலும் தகர்க்கப்பட்ட நீர்நிலைகளாலும் செந்நிறமான இளந்தளிர்கள் கருகிப் போய் நிற்கும் மரம்-கொடிகளாலும், பிரளயாக்கினியால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டதைப் போல, அந்த வனம் அங்கே இல்லாததாயிற்று. (அதாவது, வனம் என்று கூறுவதற்கான அடையாளமே இல்லாமல் போயிற்று.) பயத்தால் கலங்கி நிற்கும் பெண்களைப் போல் கொடிகள் நின்றன. (17,18)

லதா₃க்₃ரு₃ஹை₃ஸ்சி₃த்ர₃க்₃ரு₃ஹை₃ஸ்ச நா₃ஸி₃தை:
 ம₃ஹோ₃ர₃கை₃ர்₃வ்யா₃ல₃ம்₃ரு₃கை₃ஸ்ச நி₃ர்து₃தை: ।
 ஸி₃லா₃க்₃ரு₃ஹை₃ரு₃ந்₃மதி₃தை₃ஸ்த₃த₃ா க்₃ரு₃ஹை:
 ப்ர₃ந₃ஷ்ட₃ரூ₃ப₃ம் த₃த₃பூ₃ந்₃ம₃ஹ₃த்₃வ₃ந₃ம் ॥ 19

ஸா வி₃ஹ்வ₃லா₃ஸோ₃க₃ல₃தா₃ப்ர₃தா₃நா
 வ₃ந₃ஸ்த₃லீ₃ஸோ₃க₃ல₃தா₃ப்ர₃தா₃நா ।
 ஜா₃தா த₃ஸா₃ஸ்ய ப்ர₃ம₃த₃ாவ₃ந₃ஸ்ய
 க₃பே₃ர்ப்₃லா₃த்₃தி₃ ப்ர₃ம₃த₃ாவ₃ந₃ஸ்ய ॥ 20

ஸ த₃ஸ்ய க்ரு₃த்₃வா₃ர்த₃ப₃தே₃ர் ம₃ஹா₃க₃பி:
 ம₃ஹ₃த்₃வ்ய₃லீ₃க₃ம் ம₃ந₃ஸோ ம₃ஹா₃த்₃ம₃ந: ।
 யு₃யு₃த்₃ஸு₃ரே₃கோ ப₃ஹு₃பி₃ர்₃ம₃ஹா₃ப₃லை:
 ஸ்ரி₃யா ஜ்₃வ₃ல₃ம்₃ஸ்தோ₃ர₃ண₃மா₃ஸ்தி₃த: க₃பி: ॥ 21

இ₃த்யா₃ர்₃ஷே ஸ்ரீ₃ம₃த்₃ராமா₃ய₃ணே வால்₃மீ₃கீ₃யே ஆ₃தி₃கா₃வ்யே
 ஸு₃ந்₃த₃ர₃கா₃ண்₃டே₃ ஏ₃க₃ச₃த்₃வா₃ரி₃ம்₃ஸ₃ஸ்₃ஸர்க்₃: (41) ॥

த்₃வி₃ச₃த்₃வா₃ரி₃ம்₃ஸ₃ஸ்₃ஸர்க்₃:

கி₃ங்₃க₃ர₃நி₃ஷ₃த்₃ந₃ம்

த₃த: ப₃க்ஷி₃நி₃நா₃தே₃ந வ்ரு₃க்ஷ₃ப₃ங்₃க்₃ஸ்வ₃நே₃ந ச ।
 ப₃பூ₃வ்₃ஸ்த்₃ரா₃ஸ₃ஸம்₃ப்₃ரா₃ந்தா: ஸர்₃வே லங்₃கா₃நி₃வா₃ஸி₃ந: ॥ 1
 வி₃த்₃ரு₃தா₃ஸ்ச ப₃யத்₃ர₃ஸ்தா வி₃நே₃து₃ர்₃ம்₃ரு₃க்₃ப₃க்ஷி₃ண: ।
 ர₃க்ஷ₃ஸாம் ச நி₃மி₃த்₃தா₃நி க்ரு₃ரா₃ணி ப்ர₃தி₃பே₃தி₃ரே ॥ 2
 த₃தோ க்₃தா₃யாம் நி₃த்₃ரா₃யாம் ரா₃க்ஷ₃ஸ்யோ வி₃க்ரு₃தா₃ந₃நா: ।
 தத்₃வ₃நம் தத்₃ரு₃ஸு₃ர்ப்₃க்₃நம் தம் ச வீ₃ரம் ம₃ஹா₃க₃பி₃ம் ॥ 3
 ஸ தா த்₃ரு₃ஷ்ட்வா ம₃ஹா₃ப₃ஹு₃ர்₃ம₃ஹா₃ஸத்₃த்₃வோ ம₃ஹா₃ப₃ல: ।
 சகா₃ர ஸு₃ம₃ஹ₃த்₃ரூ₃ப₃ம் ரா₃க்ஷ₃ஸீ₃நாம் ப₃யாவ₃ஹம் ॥ 4
 த₃தஸ்தம் கி₃ரி₃ஸங்₃கா₃ஸம் அதி₃கா₃யம் ம₃ஹா₃ப₃லம் ।
 ரா₃க்ஷ₃ஸ்யோ வா₃நரம் த்₃ரு₃ஷ்ட்வா பப்ர₃ச்ச₃ர்₃ஜ₃நகா₃த்₃ம₃ஜாம் ॥ 5
 கோ₃யம் கஸ்ய கு₃தோ வாயம் கி₃ம் நி₃மி₃த்₃த₃மி₃ஹா₃க்₃த: ।
 க₃த₃ம் த்வயா ஸ₃ஹா₃நே₃ந ஸம்₃வா₃த₃: க்ரு₃த இ₃த்யு₃த ॥ 6
 ஆ₃சக்ஷ₃வ நோ வி₃ஸா₃லா₃க்ஷி மா பூ₃த்₃தே ஸு₃ப₃கே₃ ப₃யம் ।
 ஸம்₃வா₃த₃ம₃ஸி₃தா₃பா₃ங்₃கே₃ த்வயா கி₃ம் க்ரு₃த₃வா₃நயம் ॥ 7
 அத்₃ப்₃ர₃வீ₃த்த₃த₃ா ஸா₃த்₃வீ₃ஸீ₃தா ஸர்₃வா₃ங்₃க்₃ஸு₃ந்₃த₃ரீ₃ ।
 ர₃க்ஷ₃ஸாம் கா₃ம₃ரூ₃பா₃ணாம் வி₃ஜ்₃ஞா₃நே ம₃ம கா க்₃தி: ॥ 8
 யு₃யமே₃வா₃பி₃ஜா₃நீ₃த யோ₃யம் யத்₃வா க₃ரி₃ஷ்ய₃தி ।
 அ₃ஹி₃ரே₃வ ஹ்ய₃ஹே: பா₃த₃ாந் வி₃ஜா₃நா₃தி ந ஸம்₃ஸய: ॥ 9
 அ₃ஹ₃மப்₃ய₃ஸ்ய பீ₃தா₃ஸ்₃மி நை₃நம் ஜா₃நா₃மி கோ ந்₃வயம் ।
 வே₃த்₃மி ரா₃க்ஷ₃ஸமே₃வை₃நம் கா₃ம₃ரூ₃பி₃ணமா₃க்₃தம் ॥ 10

அழிக்கப்பட்ட கொடி மண்டபங்கள், அலங்கார மண்டபங்கள், மகாசர்ப்பங்கள், கொடிய விலங்குகள், கல்மண்டபங்கள், சாதாரணக் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றால் அந்த மாபெரும் வனம் உருவழிந்தது போலாயிற்று. (19)

அசோகக் கொடிகள் படர்ந்ததும், இராவணனுடைய அந்தப்புர மடந்தையரின் காமத்தை வளர்ப்பதுமான அந்த வனம், சீதையைக் காப்பாற்ற வந்த வானரத்தின் பலத்தால் அழிக்கப்பட்டு, சோகக் கொடிகளின் கூட்டத்தால் நிறைந்ததாக ஆக்கப்பட்டு விட்டது. (20)

ராட்சஸாதிபதியின் மனத்துக்கு முற்றிலும் பிடிக்காத காரியத்தைச் செய்துவிட்டு, தான் ஒருவனாகவே ஏராளமான படைவீரர்களுடன் யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன், அந்தத் தோட்டத்தின் நுழைவாயிலில் வெற்றித் திருவினால் பிரகாசித்த அனுமான் நின்று கொண்டார். (21)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்தொன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (41).

ஸர்க்கம் 42

கிங்கரர்களைத் துரத்தி அடித்தல்

அப்போது பறவைகளின் கூக்குரலாலும் மரங்கள் முறிந்து விழும் ஒலியாலும் இலங்கை மக்கள் எல்லோரும் அச்சத்தால் பதறிப் போனார்கள். (1)

பயத்தால் பீடிக்கப்பட்ட விலங்குகளும், பறவைகளும் (கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு) நானாபக்கங்களிலும் சிதறி ஓடின. அரக்கர்களுக்கும் பல கொடிய நிமித்தங்கள் தோன்றின. (2)

அச்சமயம், தூக்கம் கலைந்தெழுந்தவர்களும், கோரமான முகத்தையுடையவர்களுமான அரக்கிகள், அழிக்கப்பட்ட அந்த வனத்தையும், வீர மாருதியையும் கண்டார்கள். (3)

அவர்களைப் பார்த்தவுடன், பெருந்தோளரும் செயல்வல்லவரும் மகாபலம் பொருந்தியவருமான அவர், அரக்கிகள் அஞ்சும்படியான பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார். (4)

மலைபோன்ற பேருடல் கொண்டு, மிகவும் பலத்தோடு விளங்கும் வானரரைப் பார்த்த ராட்சஸிகள் ஜானகியைக் கேட்டார்கள்: (5)

'யார் இவன்? எவரிடமிருந்து, எவ்விடத்திலிருந்து, என்ன காரணத்துக்காக இங்கு வந்திருக்கிறான்? நீ எப்படி இவனுடன் பேசினாய்? - என்பதைச் சொல்லு. (6)

பெருங்கண்ணினாய்! நீ பயப்பட வேண்டாம். மங்களமானவளே! உன்னுடன் இவன் என்ன பேசினான் என்பதை எங்களுக்குக் கூறு.' (7)

அப்போது, பதிவிரதையான சீதை, 'தம் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய அரக்கர்களின் வினை நுட்பங்களை நான் எவ்வாறு அறிவேன்? (8)

இவன் யார்? என்ன தான் செய்யப்போகிறான்? என்பதை நீங்கள் தான் அறிவீர்கள். பாம்பின் கால் பாம்பு அறியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (9)

நானும் இவனைக் கண்டு பயந்து கொண்டிருக்கிறேன். இவனை நான் அறியேன். இவன் யாரோ? இங்கு வந்திருக்கும் இவனை, இஷ்டம்போல் உருவம் எடுக்கவல்ல ராட்சஸனாகவே கருதுகிறேன்.' (10)

- வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா ராஷஸ்யோ வித்₃ருதா தி₃ஸ: ।
ஸ்தி₂தா: காஸ்சித்₃க₃தா: காஸ்சித்₃ராவணாய நிவேதி₃தும் ॥ 11
- ராவணஸ்ய ஸமீபே து ராஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
விரூபம் வாநரம் பீ₄மம் ஆக்₂யாதுமுபசக்ரமு: ॥ 12
- அஸோகவநிகாமத்₄யே ராஜந் பீ₄மவபு: கபி: ।
ஸீதயா க்ருதஸம்வாத₃ஸ்திஷ்ட₂த்யமிதவிக்ரம: ॥ 13
- ந ச தம் ஜாநகீ ஸீதா ஹரிம் ஹரிணலோசநா ।
அஸ்மாபி₄ர்ப₃ஹுத₄ா ப்ருஷ்டா நிவேத₃யிதுமிச்ச₂தி ॥ 14
- வாஸவஸ்ய ப₄வேத்₃தூ₃தோ தூ₃தோ வைஸ்ரவணஸ்ய வா ।
ப்ரேஷிதோ வாபி ராமேண ஸீதாந்வேஷணகாங்க்ஷயா ॥ 15
- தேந த்வத்₃பு₄தருபேண யத்தத்தவ மநோஹரம் ।
நாநாம்ருக₃க₃ணாகீர்ணம் ப்ரம்ருஷ்டம் ப்ரமத₃ாவநம் ॥ 16
- ந தத்ர கஸ்சிது₃த்₃தே₃ஸோ யஸ்தேந ந விநாஸித: ।
யத்ர ஸா ஜாநகீ ஸீதா ஸ தேந ந விநாஸித: ॥ 17
- ஜாநகீரக்ஷணார்த₂ம் வா ஸ்ரமாத்₃வா நோபலக்ஷயதே ।
அத₂வா க: ஸ்ரமஸ்தஸ்ய ஸைவ தேநாபி₄ரக்ஷிதா ॥ 18
- சாருபல்லவபுஷ்பாட்₄யம் யம் ஸீதா ஸ்வயமாஸ்தி₂தா ।
ப்ரவ்ருத்₃த₄: ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷ: ஸ ச தேநாபி₄ரக்ஷித: ॥ 19
- தஸ்யோக்₃ரருபஸ்யோக்₃ரத்வம் த₃ண்ட₃மாஜ்ஞாதுமர்ஹஸி ।
ஸீதா ஸம்ப₄ாஷிதா யேந தத்₃வநம் ச விநாஸிதம் ॥ 20
- மந: பரிக்₃ருஹீதாம் தாம் தவ ரக்ஷோக₃ணேஸ்வர ।
க: ஸீதாமபி₄ப₄ாஷேத யோ ந ஸ்யாத்-த்யக்தஜீவித: ॥ 21
- ராஷஸீநாம் வச: ஸ்ருத்வா ராவணோ ராஷஸேஸ்வர: ।
ஹுதாக்₃நிரிவ ஜஜ்வால கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ॥ 22
- தஸ்ய க்ருத்₃த₄ஸ்ய நேத்ராப்₄யாம் ப்ராபதந்நஸ்ரபி₃ந்த₃வ: ।
தீ₃ப்தாப்₄யாமிவ தீ₃பாப்₄யாம் ஸார்சிஷ: ஸ்நேஹபி₃ந்த₃வ: ॥ 23
- ஆத்மந: ஸத்₃ருஸாந் ஸூரந் கிங்கராந்நாம ராஷஸாந் ।
வ்யாதி₃தே₃ஸ மஹாதேஜா நிக்₃ரஹார்த₂ம் ஹநூமத: ॥ 24
- தேஷாமஸீதிஸாஹஸ்ரம் கிங்கராணாம் தரஸ்விநாம் ।
நிர்யயுர்ப₄வநாத்ஸமாத் கூடமுத்₃க₃ரபாணய: ॥ 25
- மஹோத₃ரா மஹாத₃ம்ஷ்ட்ரா கே₄ாரருபா மஹாப₃லா: ।
யுத்₃த₄ாபி₄மநஸ: ஸர்வே ஹநுமத்₃க்₃ரஹணோந்முக₂ா: ॥ 26

சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு, அரக்கிகள் நானாபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள்; சிலர் ஸ்தம்பித்து நின்றார்கள்; சிலர் இராவணனிடம் சொல்வதற்காகச் சென்றார்கள். (11)

விகார முகமுடைய ராட்சஸிகள், இராவணனிடம் சென்று, பயங்கரமான உருவம் படைத்த வானரத்தைப் பற்றிக் கூற ஆரம்பித்தார்கள். (12)

'மன்னா! பேருடலும் எல்லையில்லா ஆற்றலும் கொண்ட ஒரு குரங்கு, சீதையுடன் பேசிவிட்டு, அசோகவனத்தில் நிற்குகொண்டிருக்கிறது. (13)

மான்விழியாளான ஜனககுமாரி, நாங்கள் பலவழிகளில் கேட்டும், அந்த வானரம்பற்றி எதுவும் சொல்ல மறுக்கிறாள். (14)

(வந்திருப்பவன்) இந்திரனுடைய தூதனாக இருக்கலாம்; அல்லது, குபேரனுடைய தூதனாக இருக்கலாம். சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்துடன், இராமனால் அனுப்பப்பட்டவனாகவோ இருக்கலாம். (15)

தங்கள் மனத்துக்கு உகந்ததும் பலவகையான விலங்குக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததுமான, அந்தப் புரத் தோட்டம் அற்புதத் தோற்றம் கொண்ட அவனால் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு விட்டது. (16)

அவனால் துவம்சம் செய்யப்படாத இடமே அங்கு இல்லை; (ஆனால்,) ஜனககுமாரியான சீதை இருக்கும் பகுதி மட்டும் அவனால் அழிக்கப்படவில்லை. (17)

(அப்படி அழிக்காமல் விட்டு வைத்ததற்குக் காரணம்) சீதையைக் காப்பாற்றுவதற்காகவா? அல்லது, களைத்துப் போய்விட்டதாலா? - தெரியவில்லை. அவனுக்கென்ன, களைப்பா ஏற்படும்? அந்த சீதை தான் அவனால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறாள். (சீதைக்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவே, அவன், அவள் இருந்த இடத்தின் பக்கம் போகவில்லை.) (18)

கவின்மிகு துளிகளும் மலர்களும் நிறைந்த அந்தப் பழையமையான சிம்சபாமரம் இருக்கிறதே? - அதனடியில் சீதை உட்கார்ந்திருக்கிறாளே? அதுவும் அவனால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. (அந்த மரத்தை ஆஞ்ஜநேயர் அழிக்கவில்லை.) (19)

பயங்கரமான தோற்றமுடைய வானரத்துக்குக் கொடுமையான தண்டனையை உத்திரவிட வேண்டும்; சீதையோடு பேசியிருக்கிறான்; காட்டை அழித்திருக்கிறான். (இவ்வளவு அக்கிரமங்களைச் செய்திருப்பவனுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டாமா?) (20)

அரக்கர் நாயகரே! தாங்கள் மனத்தால் விரும்பிய சீதையுடன், உயிரை விட்டு விடத் துணிந்தவனல்லாத வேறு எவன் தான், உரையாட முடியும்? (சீதையுடன், தனிமையில் பேசிய அவன், இன்னமும் உயிருடன் இருக்கலாமா?)' (21)

அரக்கியரின் சொற்களைக் கேட்ட அரக்கர் தலைவனான இராவணன், கோபத்தால் கண்கள் சுழல, கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பில் நெய்வார்த்தாற் போலக் கனன்றான். (22)

எரிந்து கொண்டிருக்கும் இரண்டு விளக்குகளிலிருந்து எண்ணெய்த் துளிகள் சுடராய் விழுவதைப் போல், சினத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருந்த அவனுடைய இரு கண்களிலிருந்தும் நீர்த்துளிகள் விழுந்தன. (23)

தனக்கு நிகரான குரர்களான கிங்கரர்கள் என்னும் பெயருடைய ராட்சஸர்களை, அனுமானை அடக்குவதற்காக, பராக்கிரசாலியான அவன் ஆணையிட்டு அனுப்பி வைத்தான். (24)

கிங்கரர்கள் என்று பெயர் பெற்ற அவர்களில் (மிகவும் ஆற்றலுடைய) எண்பதினாயிரவர், மறைத்து வைத்த ஆயுதங்கள், உலக்கைகளைக் கைகளில் தாங்கி, அரச மாளிகையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (25)

பெரு வயிறு படைத்தவர்கள்; பெரிய பற்களைக் கொண்டவர்கள், பயங்கரமான தோற்றமுடையவர்கள்; பெரும் பலசாலிகள்; எல்லாரும் போரில் வெறி கொண்டவர்கள்; அனுமானைப் பிடிப்பதிலேயே கருத்துடையவர்கள். (26)

- தே கபிம் தம் ஸமாஸாத்ய தோரணஸ்தமவஸ்தி₂தம் ।
அபி₄பேதுர் மஹாவேக₃ா: பதங்க₃ா இவ பாவகம் ॥ 27
- தே க₃த₃ாபி₄ர்விசித்ராபி₄: பரிகை₄: காஞ்சநாங்க₃தை₃: ।
ஆஜக்₄நூர்வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸரைச்சாதி₃த்யஸந்நிபை₄: ॥ 28
- முத்₃க₃ரை: பட்டஸை: ஸூலை: ப்ராஸதோமரஸக்திபி₄: ।
பரிவார்ய ஹநுமந்தம் ஸஹஸா தஸ்து₂ரக்₃ரத: ॥ 29
- ஹநுமாநபி தேஜஸ்வீ ஸ்ரீமாந் பர்வதஸந்நிப₄: ।
க்ஷிதாவாவித்₄ய லாங்கூ₃லம் நநாத₃ ச மஹாஸ்வநம் ॥ 30
- ஸ பூ₄த்வா ஸுமஹாகாயோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
த்₄ருஷ்டமாஸ்பே₂டயாமாஸ லங்காம் ஸப்₃தே₃ந பூரயந் ॥ 31
- தஸ்யாஸ்பே₂டாடிதஸப்₃தே₃ந மஹதா சாநுநாதி₃நா ।
பேதுர்விஹங்க₃ா க₃க₃நாத் உச்சைஸ்சேத₃மகே₄ாஷயத் ॥ 32
- ஜயத்யதிப₃லோ ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாப₃ல: ।
ராஜா ஜயதி ஸுக்₃ரீவோ ராக₄வேணாபி₄பாலித: ॥ 33
- த₃ாஸோஹம் கோஸலேந்த்₃ரஸ்ய ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
ஹநுமாந் ஸத்ரு ஸைந்யாநாம் நிறுந்தா மாருதாத்மஜ: ॥ 34
- ந ராவணஸஹஸ்ரம் மே யுத்₃தே₄ ப்ரதிப₃லம் ப₄வேத் ।
ஸிலாபி₄ஸ்து ப்ரஹரத: பாத₃பைஸ்ச ஸஹஸ்ரஸ: ॥ 35
- அர்த₃யித்வா புரீம் லங்காம் அபி₄வாத்ய ச மைதி₂லீம் ।
ஸம்ருத்₃த₄ார்தே₂ா க₃மிஷ்யாமி மிஷதாம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥ 36
- தஸ்ய ஸந்நாத₃ ஸப்₃தே₃ந தே₄ப₄வந் ப₄யஸங்கிதா: ।
த₃த்₃ருஸுஸ்ச ஹநுமந்தம் ஸந்த₄யாமேக₄மிவோந்நதம் ॥ 37
- ஸ்வாமிஸந்தே₃ஸநி:ஸங்காஸ்-ததஸ்தே ராக்ஷஸா: கபிம் ।
சித்ரை: ப்ரஹரணைர்பீ₄மைரபி₄பேது: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ 38
- ஸ தை: பரிவ்ருத: ஸூரை: ஸர்வத: ஸ மஹாப₃ல: ।
ஆஸஸாத₃ாயஸம் பீ₄மம் பரிக₄ம் தோரணாஸ்ரிதம் ॥ 39
- ஸ தம் பரிக₄மாத₃ாய ஜக₄ாந ச நிஸாசராந் ।
ஸ பந்நக₃மிவாத₃ாய ஸ்பு₂ரந்தம் விநதாஸுத: ॥ 40
- விசசாராம்ப₃ரே வீர: பரிக்₃ருஹ்ய ச மாருதி: ।
ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் வீராந் கிங்கராந் மாருதாத்மஜ: ॥ 41
- யுத்₃த₄காங்க்ஷீ புநர்வீரஸ்தோரணம் ஸமுபாஸ்ரித: ।
ததஸ்தஸ்மாத்₃ப₄யாந்முக்தா: கதிசித்தத்ர ராக்ஷஸா: ॥
நிறுதாந் கிங்கராந் ஸர்வாந் ராவணாய ந்யவேத்யந் ॥ 42

(அசோகவனத்தின்) நுழைவாயிலில் உட்கார்ந்திருந்த அந்தக் குரங்கை நெருங்கி, வெகு வேகமாக, நெருப்பில் விழும் விட்டிற் பூச்சிகளைப் போல் பாய்ந்து விழுந்தார்கள். (27)

அவர்கள், வகைவகையான கதைகளாலும், தங்கப்பிடி உடைய இரும்புத்தடிகளாலும், சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் பாணங்களாலும் ஒரே நேரத்தில் வானரோத்தமரைத் தாக்கினார்கள். (28)

உலக்கைகளாலும் வாட்களினாலும் சூலங்களாலும் பிராஸங்களாலும் எறிவல்லயங்களாலும் வேல்களினாலும் அனுமானைக் கட்டுப்படுத்தி, சட்டென்று அவர் எதிரில் நின்றார்கள். (29)

தேஜஸ்வியும் வெற்றிச்செல்வியை உடையவரும் மலைபோன்றவருமான ஆஞ்ஜநேயர், தன் வாலை பூமியில் அடித்துப் பெருங்குரல் எழுப்பினார். (30)

மாருதிமைந்தரான அனுமான், மிகப்பெரிய வடிவம் எடுத்துக்கொண்டு, இலங்கை நகரமே பேரொலியால் நிரம்பும்படியாக, அச்சமின்றி சிங்கநாதம் செய்தார். (31)

அந்தப் பெரும் சப்தம், மிகவும் எதிரொலியை எழுப்பியதால், ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த பறவைகள் (தம் நிலை குலைந்து) கீழே விழுந்தன. அவர், உரத்த குரலில் இவ்வாறு முழங்கினார். (32)

'அதிபலசாலியான ஸ்ரீஇராமனுக்கு வெற்றி! மகாபலசாலியான லட்சுமணருக்கு வெற்றி! ஸ்ரீரகுநாதனால் பாதுகாக்கப்படும் சுகர்வ மன்னருக்கு வெற்றி! (33)

நல்லதையே செய்பவரும் கோசல நாட்டு மன்னருமான ஸ்ரீராமபிரபுவின் அடிமை; நான் மாருதியின் மைந்தன்; அனுமான் என்று பெயர்; எதிரிகள் படைகளை அழிக்கும் ஆற்றலுடையவன். (34)

ஆயிரம் இராவணர்களாலும் யுத்தத்தில் என் பலத்துக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது. பாறைகளை எறிந்தும் ஆயிரக்கணக்கில் மரங்களை வீசியும் இலங்காபுரியை கதிகலங்கச் செய்து, சீதாப் பிராட்டியை வணங்கி, எல்லா ராட்சஸர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, வந்த காரியம் கைகூடியவனாகச் செல்லப் போகிறேன்'. (35,36)

அவருடைய பெரும் சப்தத்தால், அவர்கள் மிகவும் அச்சம் அடைந்தார்கள். மாலைக்கால மேகத்தைப் போல உன்னதமாக (ஆகாயம் அளாவ) நிற்கும் அனுமானைப் பார்த்தார்கள். (37)

அரசனின் ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்குத் துணிச்சலுடன் உறுதிக்கொண்ட அரக்கர்கள் பலவிதமான பயங்கர ஆயுதங்களுடன் ஆயிரக்கணக்கில் அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள். (38)

எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூரர்களான அரக்கர்களால் சூழப்பட்ட மிக்க பலசாலியான அவர், வாயிற்படியில் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த மிகப்பெரிய ஓர் இரும்பு உலக்கையை எடுத்துக் கொண்டார். (39)

அவர் அந்த உலக்கையைக் கொண்டு, அரக்கர்களைக் கொன்றார். கருடன், ஒளிவீசும் ஸர்ப்பத்தைக் கெளவிக் கொண்டு செல்வதைப் போல, வீரரான ஆஞ்ஜநேயர் கையில் உலக்கையுடன் ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்தார். மாருதிமைந்தர், கிங்கரர்களான வீர ராட்சஸர்களைக் கொன்று, மேலும் யுத்தத்தை எதிர்பார்த்து வாசற்படியருகே வந்து நின்றார். அங்கிருந்த ராட்சஸர்களில், உயிர்பிழைத்திருந்த சிலர் ஓடிச் சென்று 'எல்லா கிங்கரர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள்' என்று இராவணனிடம் தெரிவித்தார்கள். (40-42)

ஸ ராக்ஷஸாநாம் நிறுதம் மஹத்₃ப₃லம்
 நிஸம்ய ராஜா பரிவ்ருத்தலோசந: ।
 ஸமாதி₃தே₃ஸாப்ரதிமம் பராக்ரமே
 ப்ரஹஸ்தபுத்ரம் ஸமரே ஸுது₃ர்ஜயம் ॥

43

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃விசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃: (42) ॥

த்ரிசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

சைத்யப்ராஸாத₃த₃ாஹ:

- தத: ஸ கிங்கராந் ஹத்வா ஹநுமாந் த்₄யாநமாஸ்தி₂த: ।
 வநம் ப₄க்₃நம் மயா சைத்யப்ராஸாதே₃ா ந விநாஸித: ॥ 1
- தஸ்மாத் ப்ராஸாத₃மப்யேவமிமம் வித்₄வம்ஸயாம்யஹம் ।
 இதி ஸஞ்சிந்த்ய மநஸா ஹநுமாந் த்₃ர்ஸயந் ப₃லம் ॥ 2
- சைத்யப்ராஸாத₃மாப்லுத்ய மேருஸ்ருங்க₃மிவோந்நதம் ।
 ஆருரோஹ ஹரிஸ்ரேஷ்டே₂ா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 3
- ஆருஹ்ய கி₃ரிஸங்காஸம் ப்ராஸாத₃ம் ஹரியூத₂ப: ।
 ப₃பெ₄ள ஸ ஸுமஹாதேஜா: ப்ரதிஸூர்ய இவோதி₃த: ॥ 4
- ஸம்ப்ரத்₄ருஷ்ய ச து₃ர்த₄ர்ஷம் சைத்யப்ராஸாத₃முத்தமம் ।
 ஹநுமாந் ப்ரஜ்வலல்லக்ஷம்யா பாரியாத்ரோபமோ₅ப₄வத் ॥ 5
- ஸ பூ₄த்வா ஸுமஹாகாய: ப்ரப₄ாவாந்மாருதாத்மஜ: ।
 த்₄ருஷ்டமாஸ்பே₂ாடயாமாஸ லங்காம் ஸப்₃தே₃ந பூரயந் ॥ 6
- தஸ்யாஸ்பே₂ாடிதஸப்₃தே₃ந மஹதா ஸ்ரோத்ரக₄ாதிநா ।
 பேதுர்விஹங்க₃மாஸ்தத்ர சைத்யபாலாஸ்ச மோஹிதா: ॥ 7
- அஸ்த்ரவிஜ்ஜயதாம் ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாப₃ல: ।
 ராஜா ஜயதி ஸுக்₃ரீவோ ராக₄வேணாபி₄பாலித: ॥ 8
- த₃ாஸோ₅ஹம் கோஸலேந்த்₃ரஸ்ய ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
 ஹநுமாந் ஸத்ருஸைந்யாநாம் நிறுந்தா மாருதாத்மஜ: ॥ 9
- ந ராவணஸஹஸ்ரம் மே யுத்₃தே₄ ப்ரதிப₃லம் ப₄வேத் ।
 ஸிலாபி₄ஸ்து ப்ரஹரத: பாத₃பைஸ்ச ஸஹஸ்ரஸ: ॥ 10
- அர்த₃யித்வா புரீம் லங்காம் அபி₄வாத்₃ய ச மைதி₂லீம் ।
 ஸம்ருத்₃த₄ார்தே₂ா க₃மிஷ்யாமி மிஷதாம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥ 11
- ஏவமுக்த்வா மஹாப₃ாஹுஸ்சைத்யஸ்த₂ாந் ஹரியூத₂ப: ।
 நநாத₃ பீ₄மநிர்ஹ்ராதே₃ா ரக்ஷஸாம் ஜநயந் ப₄யம் ॥ 12

பலம் மிகுந்த அரக்கர்ப்படை அழிக்கப்பட்டு விட்டது என்பதைக் கேட்ட மன்னன், (கோபத்தால்) கண்களை உருட்டி, பராக்கிரமத்தில் ஈடு - இணை இல்லாதவனும் யுத்தத்தில் வெல்வதற்கு அரியவனுமான பிரஹஸ்த குமாரனான ஜம்புமாலியை (அசோகவனத்துக்கு) அனுப்பி வைத்தான். (43)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்திரண்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (42).

ஸர்க்கம் 43

தேவாலய மதிர்சுவர்களை அழித்தல்

கிங்கரர்களைக் கொன்றுவிட்டு, (அடுத்தபடியாகச் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ன? - என்று நிச்சயிப்பதற்கே போல) அனுமான் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். 'இந்த வனம் என்னால் அழிக்கப்பட்டது; (ஆனால்,) இந்தப் பெரிய ஆலயம் போன்ற மாளிகை அழிக்கப்படவில்லையே?' (1)

ஆகவே, மாளிகையையும் இவ்வாறே நான் துவம்சம் செய்யப் போகிறேன்' என்று மனத்திற்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டு, வானரவீரரான அனுமான் தன் முழு வலிமையையும் காட்டி, மேருமலையின் சிகரத்தைப் போல் உயரமாக இருந்த மாளிகையின் மேல் தாவித் குதித்து ஏறினார். (2,3)

மலைபோன்ற மாளிகையின் உச்சியில் ஏறிநின்ற வானரவீரர், இன்னொரு சூரியன் உதித்திருப்பதைப் போல மிக்க ஒளியுடன் விளங்கினார். (4)

வெல்ல முடியாத அந்த மாளிகையை உலுக்கி அசைத்து, வெற்றிப் பொலிவுடன் பிரகாசித்த அவர் (குலபர்வதங்களில் ஒன்றான) பாரியாத்ரம் (என்ற தங்கமயமான மலை) போல் விளங்கினார். (5)

பேருடலும் பேரொளியும் எடுத்துக் கொண்ட வாயுகுமாரர், சிறிதும் அச்சமில்லாமல் இலங்கை நகரத்தை அதிர வைக்கும்படியாக சிங்கநாதம் செய்தார். (6)

செவிகளைத் தாக்கும் அந்தப் பேரொலியால் (ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த) பறவைகள் கீழே விழுந்தன; கட்டிடப் பாதுகாவலர்களும் மயங்கி விழுந்தார்கள். (7)

'அஸ்திரவல்லுனரான ஸ்ரீராமனுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்; மகா பலசாலியான லட்சுமணருக்கும் (வெற்றி உண்டாகட்டும்.) ஸ்ரீரகுராமனால் காப்பாற்றப்பட்டு வரும் சுகரீவ மன்னர் வெற்றியோடு விளங்குகிறார். (8)

எல்லாருக்கும் நன்மையே செய்கின்றவரும் கோசலநாட்டு மன்னருமான ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய அடிமை நான். அனுமான் என்று பெயர்; வாயுபுத்திரன்; எதிரிப் படைகளை அழித்து விடுபவன். (9)

ஆயிரம் இராவணர்கள் சேர்ந்து நின்றாலும் யுத்தத்தில் என்னை எதிர்கொள்ள முடியாது. பாறைகளையும் ஆயிரக்கணக்கான மரங்களையும் வீசி இந்த இலங்கைப் பட்டணத்தைக் கதிகலங்கச் செய்துவிட்டு, மைதிலிக்கு நமஸ்காரம் செய்தபின், எல்லா ராட்சஸர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டவனாகச் செல்வேன்.' (10,11)

இவ்வாறு உரத்துக் கூறிவிட்டு, பெருந்தோளரான வானரத் தலைவர் மாளிகையிலிருந்த அரக்கர்கள் பயப்படும்படியாகப் பயங்கரமாகக் கர்ஜனை செய்தார். (12)

- தேந ஸப்₃தே₃ந மஹதா சைத்யபாலா: ஸதம் யயு: ।
 க்₃ருஹீத்வா விவித₄நஸ்த்ராந் ப்ராஸாந் க₂ட்₃க₃ந் பரஸ்வத₄ந் ॥ 13
- விஸ்ருஜந்தோ மஹாகாயா மாருதிம் பர்யவாரயந் ।
 தே க₃த₃பி₄ர்விசித்ராபி₄: பரிகை₄: காஞ்சநாங்க₃தை₃: ॥ 14
- ஆஜக்₄நுர்வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் ப₃ாணைஸ்சாதி₃த்யஸந்நிபை₄: ।
 ஆவர்த இவ க₃ங்க₃யாஸ்தோயஸ்ய விபுலோ மஹாந் ॥ 15
- பரிக்ஷிப்ய ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸ ப₃பெ₄ள ரக்ஷஸாம் க₃ண: ।
 ததோ வாதாத்மஜ: க்ருத்₃தே₄ பீ₄மரூபம் ஸமாஸ்தி₂த: ॥ 16
- ப்ராஸாத₃ஸ்ய மஹாந்தஸ்ய ஸ்தம்ப₄ம் ஹேமபரிஷ்க்ருதம் ।
 உத்பாடயித்வா வேகே₃ந ஹநுமாந் பவநாத்மஜ: ॥ 17
- ததஸ்தம் ப்₄ராமயாமாஸ ஸதத₄ாரம் மஹாப₃ல: ।
 தத்ர சாக்₃நி: ஸமப₄வத் ப்ராஸாத₃ஸ்சாப்யத₃ஹ்யத ॥ 18
- த₃ஹ்யமாநம் ததோ த்₃ருஷ்ட்வா ப்ராஸாத₃ம் ஹரியூத₂ப: ।
 ஸ ராக்ஷஸஸதம் ஹத்வா வஜ்ரேணேந்த்₃ர இவாஸுராந் ॥ 19
- அந்தரிசேஷ ஸ்தி₂த: ஸ்ரீமாந் இத₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ।
 மாத்₃ருஸாநாம் ஸஹஸ்ராணி விஸ்ருஷ்ட₂நி மஹாத்மநாம் ॥ 20
- ப₃லிநாம் வாநரேந்த்₃ராணாம் ஸுக்₃ரீவவஸவர்திநாம் ।
 அடந்தி வஸுத₄ாம் க்ருத்ஸநாம் வயமந்யே ச வாநரா: ॥ 21
- த₃ஸநாக₃ப₃லா: கேசித் கேசித்₃த₃ஸகு₃ணோத்தரா: ।
 கேசிந்நாக₃ஸஹஸ்ரஸ்ய ப₃பூ₄வுஸ்துல்யவிக்ரமா: ॥ 22
- ஸந்தி செளக₄ப₃லா: கேசித் கேசித்₃வாயுப₃லோபமா: ।
 அப்ரமேயப₃லாஸ்சாந்யே தத்ராஸந் ஹரியூத₂பா: ॥ 23
- ஈத்₃ருக்₃விதை₄ஸ்து ஹரிபி₄ர்வ்ருதோ த₃ந்தநக₂ாயுதை₄: ।
 ஸதை: ஸதஸஹஸ்ரைஸ்ச கோடபி₄ரயுதைரபி ॥ 24
- ஆக₃மிஷ்யதி ஸுக்₃ரீவ: ஸர்வேஷாம் வோ நிஷித₃ந: ।
 நேயமஸ்தி புரீ லங்கா ந யூயம் ந ச ராவண: ।
 யஸ்மாதி₃க்ஷவாகுநாதே₂ந ப₃த்₃த₄ம் வைரம் மஹாத்மநா ॥ 25

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரிசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (43) ॥

சதுஸ்சத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ஜம்பு₃மாலிவத₄:

ஸந்தி₃ஷ்டோ ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண ப்ரஹஸ்தஸ்ய ஸுதோ ப₃லீ ।
 ஜம்பு₃மாலீ மஹாத₃ம்ஷ்ட்ரோ நிர்ஜக₃ாம த₄நுர்த₄ர: ॥

இந்தப் பேரொலியைக் கேட்ட நூற்றுக்கணக்கான கட்டிடப் பாதுகாவலர்கள், ஈட்டி- கத்தி - கோடாலி போன்ற பலவகை ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு (அனுமானை நோக்கி, வேகமாக) ஓடினார்கள். (13)

பெரிய சரீரம் படைத்த அவர்கள், பலவகையான கதைகளாலும், (தங்கப்பிடியுடைய) இரும்புத் தடிகளாலும் தாக்கி அனுமானைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டார்கள். (14)

சூரியனுக்கு ஒப்பான பாணங்களால் வானரோத்தமனைத் தாக்கினார்கள். கங்கையின் பெருவெள்ளத்தில் தோன்றும் விஸ்தாரமான ஒரு சுழிப்பைப் போல, வாயுகுமாரனைச் சூழ்ந்து கொண்ட அரக்கர் கூட்டம் தோற்றமளித்தது. உடனே, சினம் கொண்ட மாருதிமைந்தர் பயங்கரமான பேருருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, பெரிய மாளிகையின் பொன்மயமான ஒரு தூணை அசைத்துப் பிடுங்கி, நூற்றுக் கணக்கான தடவைகள் அதனைச் சுழற்றினார். உடனே, அங்கே நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டது; மாளிகையும் எரிந்தது. (15-18)

வானரத் தலைவர், அந்த மாளிகைக் கட்டிடம் எரிந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். வஜ்ராயுதத்தால் அசுரர்களைக் கொன்ற இந்திரன்போல், நூற்றுக்கணக்கான அரக்கர்களைக் கொன்றுவிட்டு, வெற்றி வீரராகத் திகழ்ந்த அவர் ஆகாயத்திலிருந்தபடியே இவ்வாறு பிரகடனம் செய்தார் : 'சுகரீவனுடைய ஆணைப்படி நடக்கின்றவர்களான, மகாபலம் பொருந்திய ஆயிரக்கணக்கான வானரவீரர்கள், இந்த உலகம் முழுவதிலும், என்னைப் போல் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சில வானரர்கள், பத்து யானை பலம் கொண்டவர்கள்; சிலர், பத்துப்பத்து மடங்காக உயர்ந்த பலம் உடையவர்கள்; சிலர், ஆயிரம் யானைகளுக்கு நிகரான ஆற்றல் உடையவர்கள். (19-22)

சிலர், அளவிட முடியாத பலம் கொண்டவர்கள்; சிலர் வாயுவுக்கு நிகரான பலம் படைத்தவர்கள்; சிலர் எதிர்க்க முடியாத பலம் உடையவர்கள். இப்படிப்பட்ட வானரவீரர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். (23)

இவ்வாறு மகாபலசாலிகளான, பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதங்களாகக் கொண்ட நூறு, நூறாயிரம், கோடி, பத்துக்கோடிக் கணக்கான வானரர்களால் சூழப்பட்ட சுகரீவன், உங்கள் எல்லோரையும் கொல்வதற்காக வரப்போகிறார். இட்சுவாகு வமிசத் தலைவரான ஸ்ரீராமனின், அடங்காத விரோதத்தைப் பெற்றுவிட்ட இராவணனும், நீங்களும், இந்த இலங்கைப் பட்டணமும் (இன்னும் அதிக நாட்கள்) இருக்கப் போவதில்லை.' (24,25)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்துமூன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது. (43).

ஸர்க்கம் 44

ஜம்புமாலியைக் கொன்றது

(இதனிடையில்,) பிரஹஸ்தன் (என்ற அமைச்சனின்) புதல்வனும், பலசாலியும் பெரும் கோரைப்பற்களை உடையவனும், அரக்க மன்னனால் ஆணையிடப்பட்டவனுமான ஜம்புமாலி, வில்லேந்தியவனாக வெளியே புறப்பட்டான். (1)

- ரக்தமால்யாம்ப₃ரத₄ர: ஸ்ரக்₃வீ ருசிரகுண்ட₃ல: ।
மஹாந் விவ்ருத்தநயநஸ்சண்ட₃: ஸமரது₃ர்ஜய: ॥ 2
- த₄நு: ஸக்ரத₄நு:ப்ரக்₂யம் மஹத்₃ருசிரஸாயகம் ।
விஸ்ப₂ாரயானோ வேகே₃ந வஜ்ராஸநிஸமஸ்வநம் ॥ 3
- தஸ்ய விஸ்ப₂ாரகே₄ஷேண த₄நுஷோ மஹதா தி₃ஸ: ।
ப்ரதி₃ஸஸ்ச நப₄ஸ்சைவ ஸஹஸா ஸமபூர்யத ॥ 4
- ரதே₂ந க₂ரயுக்தேந தமாக₃தமுதீ₃க்ஷய ஸ: ।
ஹநுமாந் வேக₃ஸம்பந்நோ ஜஹர்ஷ ச நநாத₃ ச ॥ 5
- தம் தோரணவிடங்கஸ்த₂ம் ஹநுமந்தம் மஹாகபிம் ।
ஜம்பு₃மாலீ மஹாப₃ாஹுர்விவ்யாத₄ நிஸிதை: ஸரை: ॥ 6
- அர்த₄சந்த்₃ரேண வத₃நே ஸிரஸ்யேகேந கர்ணிநா ।
ப₃ாஹ்வோர்விவ்யாத₄ நாராசைர்த₃ஸபி₄ஸ்தம் கபீஸ்வரம் ॥ 7
- தஸ்ய தச்ச₂ஸுபே₄ தாம்ரம் ஸரேணாபி₄ஹதம் முக₂ம் ।
ஸரதீ₃வாம்பு₃ஜம் பு₂ல்லம் வித்₃த₄ம் ப₄ாஸ்கரரஸ்மிநா ॥ 8
- தத்தஸ்ய ரக்தம் ரக்தேந ரஞ்ஜிதம் ஸுஸுபே₄ முக₂ம் ।
யத₂ாகாஸே மஹாபத்₃மம் ஸிக்தம் சந்த₃நபி₃ந்து₃பி₄: ॥ 9
- சுகோப ப₃ாணாபி₄ஹதோ ராக்ஷஸஸ்ய மஹாகபி: ।
தத: பார்ஸ்வே₅திவிபுலாம் த₃த₃ர்ஸ மஹதீம் ஸிலாம் ॥ 10
- தரஸா தாம் ஸமுத்பாட்ய சிக்ஷேப ப₃லவத்₃ப₃லீ ।
தாம் ஸரைர்த₃ஸபி₄: க்ருத்₃த₄ஸ்தாட₃யாமாஸ ராக்ஷஸ: ॥ 11
- விபந்நம் கர்ம தத்₃த்₃ருஷ்ட்வா ஹநுமாம்ஸ்சண்ட₃விக்ரம: ।
ஸாலம் விபுலமுத்பாட்ய ப்₄ராமயாமாஸ வீர்யவாந் ॥ 12
- ப்₄ராமயந்தம் கபிம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸாலவ்ருக்ஷம் மஹாப₃லம் ।
சிக்ஷேப ஸுப₃ஹுந் ப₃ாணாந் ஜம்பு₃மாலீ மஹாப₃ல: ॥ 13
- ஸாலம் சதுர்பி₄ஸ்சிச்சே₂த₃ வாநரம் பஞ்சபி₄ர்பு₄ஜே ।
ஸிரஸ்யேகேந ப₃ாணேந த₃ஸபி₄ஸ்து ஸ்தநாந்தரே ॥ 14
- ஸ ஸரை: பூரிததநு: க்ரோதே₄ந மஹதா வ்ருத: ।
தமேவ பரிசு₄ம் க்₃ருஹ்ய ப்₄ராமயாமாஸ வேக₃த: ॥ 15
- அதிவேகே₃திவேகே₃ந ப்₄ராமயித்வா ப₃லோத்கட: ।
பரிசு₄ம் பாதயாமாஸ ஜம்பு₃மாலேர்மஹோரஸி ॥ 16
- தஸ்ய சைவ ஸிரோ நாஸ்தி ந ப₃ாஹு₃ ந ச ஜாநுநீ ।
ந த₄நுர்ந ரதே₂நா நாஸ்வாஸ்தத்ராத்₃ருஸ்யந்த நேஷவ: ॥ 17

சிவந்த மாலைகளையும் ஆடைகளையும் அணிந்தவன்; அழகிய குண்டலம் தரித்தவன்; பெரிதாகக் கண்களைச் சுழற்றுபவன்; கொடுமையானவன்; போரில் வெற்றிகொள்ள முடியாதவன். (2)

இந்திரனுடைய வில்லுக்கு ஒப்பான தன்னுடைய வில்லில், வேகமாக நானேற்றி பேரொளி வாய்ந்த பாணத்தைப் பொருத்தி, வஜ்ராயுதம் போலும் இடி முழக்கம் போலும் முழக்கினான். (3)

அந்த மாபெரும் வில்லின் நானொலியினால் திக்குத் திசைகளும் ஆகாய மண்டலமும் திடீரென்று நிரப்பப்பட்டன. (4)

கோவேறு கழுதைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் வரும் அவனைப் பார்த்து அனுமான் உற்சாகம் கொண்டு மகிழ்ந்தார்; கர்ஜனையும் செய்தார். (5)

நுழைவாயிலின் குறுக்கேயிருந்த அனுமானை, தோள்வலிமையுடைய ஜம்புமாலி கூரான அம்புகளால் துளைத்தான். (6)

வானரவீரரின் முகத்தை பிறைச் சந்திர வடிவமைந்த பாணத்தாலும், கர்ணி என்ற வஜ்ராயுதம் போன்ற அம்பினால் தலையையும் பத்து பாணங்களால் புஜங்களையும் தாக்கினான். (7)

அம்புகளால் தாக்கப்பட்ட அவருடைய செம்மையான முகம், சரத்காலத்தில் சூரிய கிரணங்களால் மலர்விக்கப்பட்ட மலர்ந்த தாமரைபோல் ஒளிவீசியது. (8)

ஆகாயத்தில் செஞ்சந்தனத் துளிகளால் நனைக்கப்பட்ட ஒரு மாபெரும் தாமரை போல் அவருடைய சிவந்த முகம், ரத்தத் துளிகளால் அழகாக விளங்கிற்று. (9)

ராட்சஸனுடைய பாணங்களால் அடிபட்ட மாவீரரான அனுமான் மிகவும் கோபம் கொண்டார்; உடனே, பக்கத்திலிருந்த மிகப் பெரிய பாறையைப் பார்த்தார். (10)

பலசாலியான அவர், திடீரென்று அதனைப் பெயர்த்தெடுத்து வேகமாக வீசினார். சினங்கொண்ட அரக்கன் பத்துப் பாணங்களால் அதை அடித்தான். (11)

போரில் வல்லவரான அனுமான், தன்னுடைய செயல் வீணாகிப் போனதைக் கண்டு மிகப் பெரிய பனைமரத்தைப் பிடுங்கிச் சுழற்றினார். (12)

மகாபலவானான வானரர் பனைமரத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த பலசாலியான ஜம்புமாலி அவர்மீது அநேக பாணங்களை ஏவினான். (13)

பனைமரத்தை நான்கு பாணங்களால் முறித்தான்; வானரரின் புஜத்தில் ஐந்து பாணங்களையும் தலையில் ஒரு பாணத்தையும் மார்பில் பத்துப் பாணங்களையும் செலுத்தினான். (14)

அம்புகளால் நிறைக்கப்பட்ட சரீரத்தைக் கொண்ட அவர், மிகவும் கோபம் கொண்டு, முன்பு உபயோகப்படுத்திய இரும்பு உலக்கையை எடுத்து வேகமாகச் சுழற்றினார். (15)

அளவற்ற பலமும் மிகவும் வேகமும் உடைய அவர் இரும்பு உலக்கையை வெகு வேகமாகச் சுழற்றி ஜம்புமாலியின் அகன்ற மார்பில் விழச் செய்தார். (16)

(இரும்பு உலக்கை ஜம்புமாலியின் மார்பில் விழுந்த அளவிலே,) அங்கே, அவனுடைய தலை காணப்படவில்லை; புஜங்கள் இல்லை; முழங்கால்கள் இல்லை; வில் இல்லை; தேர் இல்லை; குதிரைகள் இல்லை; பாணங்கள் இல்லை! (அதாவது, எல்லாம் தூள் தூளாகப் போய்விட்டன.) (17)

ஸ ஹதஸ்தரஸா தேந ஜம்பு₃மாலீ மஹாப₃ல: ।
பபாத நிஹதோ பூ₄மௌ சூர்ணிதாங்க₃விபூ₄ஷண: ॥ 18

ஜம்பு₃மாலிம் ச நிஹதம் கிங்கராம்ஸ்ச மஹாப₃லாந் ।
சுக்ரோத₄ ராவண: ஸ்ருத்வா கோபஸம்ரக்தலோசந: ॥ 19

ஸ ரோஷ-ஸம்வர்தித-தாம்ரலோசந:
ப்ரஹஸ்தபுத்ரே நிஹதே மஹாப₃லே ।
அமாத்யபுத்ரநதிவீர்யவிக்ரமாந்
ஸமாதி₃தே₃ஸாஸு நிஸாசரேஸ்வர: ॥ 20

இத்யார்ஷே ப்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுஸ்ஸத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (44) ॥

பஞ்சசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

அமாத்யபுத்ரவத₄:

ததஸ்தே ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண சோதி₃தா மந்த்ரிணாம் ஸுதா: ।
நிர்யயுர்ப₄வநாத்தஸமாத் ஸப்த ஸப்தார்சிவர்சஸ: ॥ 1

மஹாப₃லபரீவாரா த₄நுஷ்மந்தோ மஹாப₃லா: ।
க்ருதாஸ்த்ராஸ்த்ரவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: பரஸ்பரஜயைஷிண: ॥ 2

ஹேமஜாலபரிசுஷிப்தைர்த்₄வஜுவத்₃பி₄: பதாகிபி₄: ।
தோயத₃ஸ்வநநிர்கே₄ாஷைர்-வாஜியுக்தைர்மஹாரதை₂: ॥ 3

தப்தகாஞ்சநசித்ராணி சாபாந்யமிதவிக்ரமா: ।
விஸ்ப₂ாரயந்த: ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்தடித்வந்த இவாம்பு₃த₃: ॥ 4

ஜநந்யஸ்து ததஸ்தேஷாம் விதி₃த்வா கிங்கராந் ஹதாந் ।
ப₃பூ₄வு: ஸோகஸம்ப்₄ராந்தா: ஸப₃ாந்த₄வ-ஸுஹ்ருஜ்ஜநா: ॥ 5

தே பரஸ்பரஸங்க₄ர்ஷாத்-தப்தகாஞ்சநபூ₄ஷணா: ।
அபி₄பேதுர்ஹநூமந்தம் தோரணே ஸமவஸ்தி₂தம் ॥ 6

ஸ்ருஜந்தோ ப₃ாணவ்ருஷ்டிம் தே ரத₂க₃ர்ஜிதநி:ஸ்வநா: ।
வ்ருஷ்டிமந்த இவாம்பே₄ாத₃ா விசேருர்நைர்ருதாம்பு₃த₃: ॥ 7

அவகீர்ணஸ்-ததஸ்தாபி₄ர்-ஹநுமாஞ்ஸரவ்ருஷ்டிபி₄: ।
அப₄வத் ஸம்வ்ருதாகார: ஸைலராடி₃வ வ்ருஷ்டிபி₄: ॥ 8

ஸ ஸராந் மோக₄யாமாஸ தேஷாமாஸுசர: கபி: ।
ரத₂வேக₃ம் ச வீராணாம் விசரந் விமலேஃம்ப₃ரே ॥ 9

ஸ தை: க்ரீட₃ந் த₄நுஷ்மத்₃பி₄ர்வ்யோம்நி வீர: ப்ரகாஸதே ।
த₄நுஷ்மத்₃பி₄ர்யத₂ா மேகை₄ர்மாருத: ப்ரபு₄ரம்ப₃ரே ॥ 10

பலசாலியான ஜம்புமாலி திடீரென்று அவரால் தாக்கப்பட்டதால், உயிரிழந்து அங்கங்களும் அணிகலன்களும் பொடிப் பொடியாகத் தரையில் வீழ்ந்தான். (18)

(முன்னரே) கோபத்தால் மிகவும் சிவந்து போன கண்களைக் கொண்ட இராவணன், மகாபலம் பொருந்திய கிங்கரர்களும் ஜம்புமாலியும் அழிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் கேட்டு, மேலும் கோபம் கொண்டான். (19)

சினத்தால் செக்கச் சிவந்து சுழலும் கண்களுடைய அரக்கமன்னன், பலசாலியான பிரஹஸ்த குமாரன் கொல்லப்பட்டதும், உடனே, மிகவும் வீரப் பராக்கிரமமுடைய மந்திரி குமாரர்களுக்கு (வானரவீரருடன் போரிடும்படி) ஆணையிட்டான். (20)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்துநான்காம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (44).

ஸர்க்கம் 45

அமைச்சர்களின் குமாரர்களைக் கொன்றது

அக்னியைப் போல் சுடர்விடும் மந்திரிகளின் குமாரர்கள் எழுவர், இராவணனால் கட்டளையிடப்பட்டு அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (1)

பெரும்படையால் சூழப்பட்டவர்கள்; வில் ஏந்தியவர்கள்; மகாபலம் பொருந்தியவர்கள்; அஸ்திரவித்தை தெரிந்தவர்கள்; தரமானவர்கள்; ஒவ்வொருவரும் தானே ஐயிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் உடையவர்கள். (2)

தங்கமயமான சாளரங்களால் மறைக்கப்பட்டதும், கொடிகள், பாவட்டாக்கள் பறப்பதும், இடிபோன்று சத்தமிட்டுக் கொண்டு செல்பவைகளும், குதிரைகள் பூட்டியதுமான பெரிய ரதங்களில், எல்லையற்ற பராக்கிரமம் கொண்ட அவர்கள், மின்னலடிக்கும் மேகங்கள் போல, பூரித்துப் போனவர்களாய், பொன்னொளி வீசும் விற்களில் நானேற்றி, டங்காரம் செய்து கொண்டு போனார்கள். (3,4)

கிங்கரர்கள் கொல்லப்பட்டதை அறிந்த அவர்களுடைய தாய்மார்களும், உற்றார்- உறவினர்களும் சோகத்தால் சித்தம் கலங்கினார்கள். (கிங்கர் போன்ற மகாபலசாலிகளே கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள் என்றால், நம்முடைய புத்திரர்கள் எம்மாத்திரம்? - என்ற கவலை.) (5)

பொன் அணிகலன்கள் பூண்ட அவர்கள் (ஏழு மந்திரிகுமாரர்கள்), ஒருவரையொருவர் இடித்து முந்திக் கொண்டு, (அசோகவன) வாசற்படியிலிருந்த அனுமான் மேல் விழுந்தார்கள். (6)

மழைக் காலத்து மேகங்கள் போல் அம்புமாரி பெய்து கொண்டு, இடிபோல் கர்ஜிக்கின்ற ரதங்களால் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். (7)

அம்பு மழையால் மூடப்பட்ட அனுமான், பெருமழையால் மூடப்பட்ட மகாபர்வதம் போல் விளங்கினார். (8)

நிர்மலமான ஆகாயத்தில் மிக வேகமாகத் தாவிச் சென்று, வானரர், அந்த வீரர்களுடைய அம்புகளையும் ரதவேகத்தையும் வீண்போகச் செய்தார். (9)

ஆகாயத்தில், வானவில்லால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேகங்களிடையே வாயுபகவான் விளையாடுவதைப் போல, வில்லேந்திய அவர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டு, ஆகாயத்தில் வாயுகுமாரர் விளங்கினார். (10)

- ஸ க்ருத்வா நிநத₃ம் கே₄ரம் த்ராஸயம்ஸ்தாம் மஹாசமும் ।
சகார ஹநுமாந் வேக₃ம் தேஷு ரக்ஷ:ஸு வீர்யவாந் ॥ 11
- தலேநாப₄யஹநத் காம்ஸ்சித் பத்₃ப₄யாம் காம்ஸ்சித் பரந்தப: ।
முஷ்டிநாப₄யஹநத் காம்ஸ்சிந்நகை₂: காம்ஸ்சித்வ்யத₃ாரயத் ॥ 12
- ப்ரமமாதே₂ரஸா காம்ஸ்சிதூ₃ருப₄யாமபராந் கபி: ।
கேசித்-தஸ்ய நிநாதே₃ந தத்ரைவ பதிதா பு₄வி ॥ 13
- ததஸ்தேஷ்வவஸந்நேஷு பூ₄மௌ நிபதிதேஷு ச ।
தத்ஸைந்யமக₃மத் ஸர்வம் தி₃ஸோ த₃ஸ ப₄யார்தி₃தம் ॥ 14
- விநேது₃ர்விஸ்வரம் நாக₃ா விபேதுர்பு₄வி வாஜிந: ।
ப₄க்₃ந-நீட₃-த்₄வஜ-ச்ச₂த்ரைர்பூ₄ஸ்ச கீர்ணாப₄வத்₃ரதை₂: ॥ 15
- ஸ்ரவதா ருதி₄ரேணாத₂ ஸ்ரவந்த்யோ த₃ர்ஸிதா: பதி₂ ।
விவிதை₄ஸ்ச ஸ்வரைர்லங்கா நநாத₃ விக்ருதம் தத₃ா ॥ 16
- ஸ தாந் ப்ரவ்ருத்த₄ாந் விநிஹத்ய ராக்ஷஸாந்
மஹாப₃லஸ்சண்ட₃பராக்ரம: கபி: ।
யுயுத்ஸுரந்யை: புநரேவ ராக்ஷஸை:
ததே₃வ வீரோ₅பி₄ஜக₃ாம தோரணம் (45) ॥ 17
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: ॥

ஷட்சத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

ஸேநாபதிபஞ்சகவத₄:

- ஹதாந் மந்த்ரிஸுதாந் பு₃த்த₄வா வாநரேண மஹாத்மநா ।
ராவண: ஸம்வ்ருதாகாரஸ்சகார மதிமுத்தமாம் ॥ 1
- ஸ விபுபாஷயூபாசெஷள து₃ர்த₄ரம் சைவ ராக்ஷஸம் ।
ப்ரக₄ஸம் ப₄ாஸகர்ணம் ச பஞ்ச ஸேநாக்₃ரநாயகாந் ॥ 2
- ஸந்தி₃தே₃ஸ த₃ஸக்₃ரீவோ வீராந்நயவிஸாரத₃ாந் ।
ஹநுமத்₃க்₃ரஹ்ணே வ்யக்₃ராந் வாயுவேக₃ஸமாந் யுதி₄ ॥ 3
- யாத ஸேநாக்₃ரக₃ா: ஸர்வே மஹாப₃லபரிக்₃ரஹா: ।
ஸவாஜிரத₂மாதங்க₃ா: ஸ கபி: ஸாஸ்யதாமிதி ॥ 4
- யத்தைஸ்ச க₂லு ப₄ாவ்யம் ஸ்யாத்தமாஸாத்₃ய வநாலயம் ।
கர்ம சாபி ஸமாதே₄யம் தே₃ஸகாலாவிரோதி₄தம் ॥ 5
- ந ஹ்யஹம் தம் கபிம் மந்யே கர்மணா ப்ரதிதர்கயந் ।
ஸர்வத₂ா தந்மஹத்₃பூ₄தம் மஹாப₃லபரிக்₃ரஹம் ॥ 6
- ப₄வேதி₃ந்த்₃ரேண வா ஸ்ருஷ்டமஸ்மத்₃ர்த₂ம் தபோப₃லாத் ।
ஸநாக₃யக்ஷக₃ந்த₄ர்வா தே₃வாஸுரமஹர்ஷய: ॥ 7

பயங்கரமான ஒரு சப்தத்தைச் செய்து, அந்த ராட்சஸப் படையை பயத்தால் நடுங்கச் செய்து, அவர் மிகவும் வேகமாக அவர்களுக்கு நடுவே பாய்ந்தார். (11)

எதிரிகளை வாட்டுபவரான அனுமான், சிலரை உள்ளங்கையால் அடித்துக் கொன்றார்; சிலரை, கால்களாலும்; சிலரை முஷ்டியினாலும் தாக்கிக் கொன்றார்; நகங்களால் சிலரைக் கிழித்தார். (12)

வானர வீரர், சிலரை மார்பினால் தேய்த்தார்; சிலரைத் தொடையால் நசுக்கினார்; அவருடைய பயங்கர சப்தத்தைக் கேட்டு, (நடுநடுங்கி) அங்கேயே தரையில் விழுந்து மாண்டனர், சிலர். (13)

இப்படி அவர்கள் பூமியில் விழுந்து மாண்டவுடன் அந்தப் படை முழுவதும் மிகவும் பயம் கொண்டு, பத்துத் திசைகளிலும் சிதறி ஓடியது. (14)

யானைகள் விகாரமாய் ஓலமிட்டன; குதிரைகள் தரையில் வீழ்ந்தன; அழிக்கப்பட்ட இருக்கை-கொடி-குடைகளுடன் ரதங்கள் சிதறித் தரையில் நிரம்பிக் கிடந்தன. (15)

வழியிலுள்ள ஆறுகளில் ரத்த வெள்ளம் காணப்பட்டது; பலவிதமான (சோக) ஒலிகளால் இலங்கை நகரம் முழுவதும் களை இழந்ததாயிற்று. (16)

மகாபலமும் யுத்த பராக்கிரமும் உடைய வானர வீரர், பேராற்றலுடைய அந்த அரக்கர்களைக் கொன்றபின் தொடர்ந்து வரப்போகும் ராட்சஸர்களுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொண்டு, அந்தத் தோரண வாயிலையே சென்றடைந்தார். (17)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்தைந்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (45).

ஸர்க்கம் 46

ஐந்து சேனாதிபதிகளை வதைத்தது

பேராற்றல் கொண்ட மாருதியால், மந்திரி குமார்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதை அறிந்த இராவணன், மனக்கலக்கத்தை அடக்கிக் கொண்டு அடுத்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டான். (1)

வாயுவேகத்தில் போர் செய்பவர்களும், அனுமானைப் பிடிப்பதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும், வீரர்களும், யுத்த தந்திர வல்லுநர்களுமான விருபாட்சன், யூபாட்சன், துர்தரன், பிரகஸன், பாஸகர்ணன் ஆகிய ஐந்து படைத்தலைவர்களுக்கும் ஆணை பிறப்பித்தான், இராவணன். (2,3)

‘சேனாதிபதிகளே! நீங்கள் ஏராளமான நால்வகைப் படையுடன் செல்லுங்கள். (எப்படியும்) அந்தக் குரங்கு அடக்கப்பட வேண்டும். (4)

அந்த வனத்திற்குச் சென்று, ஜாக்கிரதையாக அதனருகே போக வேண்டும்; இடம் - காலத்துக்குத் தக்கபடியான காரியத்தைச் செய்யுங்கள். (5)

அதனுடைய செயல்பாடுகளை ஆலோசித்துப் பார்த்தால் அதை ஒரு சாதாரண குரங்காக நான் எண்ணவில்லை. மிகவும் பலம் கொண்ட அந்தப் பெரிய ஐந்து, நிச்சயமாக இந்திரன் தவமகிமையால் நம் (அழிவின்) பொருட்டு சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம். தேவர்கள், அசுரர்கள், மகரிஷிகள், நாகர்கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள் ஆகியோர், உங்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பினால் என்னால் ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், அவர்கள் நமக்குக் கொஞ்சமாவது கெடுதல் செய்யப் பார்ப்பார்கள். (6-8)

- யுஷ்மாபி₄: ஸஹிதை: ஸர்வைர்-மயா ஸஹ விநிர்ஜிதா: ।
தைரவஸ்யம் வித₄ாதவ்யம் வ்யலீகம் கிஞ்சிதே₃வ ந: ॥ 8
- ததே₃வ நாத்ர ஸந்தே₃ஹ: ப்ரஸஹ்ய பரிக்₃ருஹ்யதாம் ।
நாவமாந்யஸ்ச யுஷ்மாபி₄ர்ஹரி: க்ரூரபராக்ரம: ॥ 9
- த்₃ருஷ்டா ஹி ஹரய: பூர்வம் மயா விபுலவிக்ரமா: ।
வாலீ ச ஸஹஸுக்₃ரீவோ ஜாம்ப₃வாம்ஸ்ச மஹாப₃ல: ॥ 10
- நீல: ஸேநாபதிஸ்சைவ யே சாந்யே த்₃விவித₃ாத₂ய: ।
நைவம் தேஷாம் க₃திர்பீ₄மா ந தேஜோ ந பராக்ரம: ॥ 11
- ந மதிர்ந ப₃லோத்ஸாஹௌ ந ரூபபரிகல்பநம் ।
மஹத்ஸத்த்வமித₃ம் ஜ்ஞேயம் கபிரூபம் வ்யவஸ்தி₂தம் ॥ 12
- ப்ரயத்நம் மஹத₃ாஸ்த₂ாய க்ரியதாமஸ்ய நிக்₃ரஹ: ।
காமம் லோகாஸ்த்ரய: ஸேந்த்₃ரா: ஸஸுராஸுரமாநவா: ॥ 13
- ப₄வதாமக்₃ரத: ஸ்த₄ாதும் ந பர்யாப்தா ரணாஜிரே ।
தத₂ாபி து நயஜ்ஞேந ஜயமாகாங்க்ஷதா ரணே ॥ 14
- ஆத்மா ரக்ஷய: ப்ரயத்நேந யுத்₃த₄ஸித்₃தி₄ர்ஹி சஞ்சலா ।
தே ஸ்வாமிவசநம் ஸர்வே ப்ரதிக்₃ருஹ்ய மஹௌஜஸ: ॥ 15
- ஸமுத்பேதுர்மஹாவேக₃ா ஹுதாஸஸமதேஜஸ: ।
ரதை₂ர்மத்தைஸ்ச மாதங்கை₃ர்வாஜிபி₄ஸ்ச மஹாஜவை: ॥ 16
- ஸஸ்த்ரைஸ்ச விவிதை₄ஸ்தீக்ஷணை: ஸர்வைஸ்சோபசிதா ப₃லை: ।
ததஸ்தம் த₃த்₃ருஸுர்வீரா தீ₃ப்யமாநம் மஹாகபிம் ॥ 17
- ரஸ்மிமந்தமிவோத்₃யந்தம் ஸ்வதேஜோரஸ்மிமாலிநம் ।
தோரணஸ்த₂ம் மஹோத்ஸாஹம் மஹாவேக₃ம் மஹாப₃லம் ॥ 18
- மஹாமதிம் மஹாவீர்யம் மஹாகாயம் மஹாப₄ஜம் ।
தம் ஸமீக்ஷயைவ தே ஸர்வே தி₃க்ஷு ஸர்வாஸ்வவஸ்தி₂தா: ॥ 19
- தைஸ்தை: ப்ரஹரணைர்பீ₄மைரபி₄பேதுஸ்ததஸ்தத: ।
தஸ்ய பஞ்சாயஸாஸ்தீக்ஷணா: ஸிதா: பீதமுக₂ா: ஸரா: ॥ 20
- ஸிரஸ்யுத்பலபத்ராப₄ா து₃ர்த₄ரேண நிபாதிதா: ।
ஸ தை: பஞ்சபி₄ராவித்₃த₄: ஸரை: ஸிரஸி வாநர: ॥ 21
- உத்பபாத நத₃ந வ்யோம்நி தி₃ஸோ த₂ஸ விநாத₃யந் ।
ததஸ்து து₃ர்த₄ரோ வீர: ஸரத₂: ஸஜ்யகார்முக: ॥ 22
- கிரஞ்ஸரஸதைஸ்தீக்ஷணைரபி₄பேதே₃ மஹாப₃ல: ।
ஸ கபிர்வாரயாமாஸ தம் வ்யோம்நி ஸரவர்ஷிணம் ॥ 23
- வ்ருஷ்டிமந்தம் பயோத₃ாந்தே பயோத₃மிவ மாருத: ।
அர்த்₃யமாநஸ்ததஸ்-தேந து₃ர்த₄ரேணாநிலாத்மஜ: ॥ 24

இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. எனவே, பொறுமையுடன் அதைக் கைப் பற்றுங்கள். பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய அந்தக் குரங்கை இலேசாக மதிப்பிட்டு விடாதீர்கள். (9)

மிகவும் பராக்கிரமம் படைத்த வானரர்களான வாலி-சுகரீவர்களையும், பலசாலியான ஜாம்பவானையும் நான் முன்பு பார்த்திருக்கிறேன். (10)

சேனாதிபதியான நீலனையும் மற்றும் த்விவிதன் முதலிய மற்றக் குரங்குகளையும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், அவர்களுக்கு இவ்விதமான வேகம், பயங்கரம், தேஜஸ், பராக்கிரமம், அறிவு, பலம், உற்சாகம் கிடையாது; உருவ மாற்றம் செய்யும் சக்தியும் கிடையாது. குரங்கு வடிவத்தில் வந்திருக்கும் மாபெரும் சக்தி என்று இதனை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். (11,12)

பெருமுயற்சி செய்து இந்தப் பிராணியை அடக்கிக் காட்டுங்கள். மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள், இந்திரர்கள் ஒன்றாகக் கூடி வந்தாலும் போர்க்களத்தில் உங்கள் எதிரே நிற்க முடியாது. என்றாலும், ராஜநீதிப்படி போரில் வெற்றியை விரும்புகிறவன், வெகு கவனமாகத் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்; ஏனென்றால், போர்முடிவு என்பது நிச்சயமில்லாதது.'

தலைவரின் உத்திரவைச் செவிமடுத்த, மகாபலசாலிகளான அவர்கள் அனைவரும், நெருப்பைப் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டும், ரதங்கள் - மதங்கொண்ட யானைகள் - வேகமாக ஓடவல்ல குதிரைகள் - கூரிய பலவிதமான சஸ்திரங்கள் முதலியவற்றாலும் சேனைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சென்றார்கள். அங்கே, ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த அனுமானை, ராட்சஸ வீரர்கள் பார்த்தார்கள். (13-17)

உதிக்கின்ற சூரியனைப் போல, தன் தேசக்கதிர்களையே மாலையாகக் கொண்டவரும், மிகவும் துடிப்புடையவரும், மிகவும் உற்சாகமுடையவரும் மகாபலம் கொண்டவரும் நுழைவாயிலில் வீற்றிருந்தவருமான அவர் பெருமதியாளர்; மிகவும் சுறுசுறுப்பானவர்; பெரிய உடல் படைத்தவர்; பெருந்தோளர் ஆகிய அவரைப் பார்த்தவுடனேயே, எல்லாப் பக்கங்களிலும் இருந்த அவர்கள் எல்லாரும் அங்கங்கு இருந்தவாறே அந்தந்த பயங்கரமான ஆயுதங்களை வீசியெறிந்து அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள். துர்தரனுடைய அம்புகள் இரும்பாலானவை; கூர்மையானவை; பட்டை தீட்டப்பட்டவை; பொன்முகப்பை உடையவை; அவன் கருநெய்தல் போன்று ஒளிவீசும் பாணங்களை அவர் சிரசின்மேல் குறிபார்த்து விட்டான்.

அந்த ஐந்து பாணங்களாலும் தலையில் துளைக்கப்பட்ட மாருதி, பத்துத் திசைகளிலும் எதிரொலிக்கும்படியாக கர்ஜித்துக் கொண்டு ஆகாயத்தில் தாவினார்.

அப்போது, மகாபலசாலியும் வீரனும் ரதத்தில் இருந்தவனும் நானேற்றிய வில்லுடன் கூடியவனுமான துர்தரன் நூற்றுக்கணக்கான கூரிய பாணங்களை அவர்மேல் செலுத்தினான். ஆகாயத்தில் சரமாரி பொழியும் அவனை, சரத்கால மேகத்தைச் சிதறடிக்கும் வாயுபோல அனுமான் சிதறடித்தார். (18-23)

- சகார நிநத₃ம் பூ₄யோ வ்யவர்த₄த ச வேக₃வாந் ।
ஸ தூ₃ரம் ஸஹஸோத்பத்ய து₃ர்த₄ரஸ்ய ரதே₂ ஹரி: ॥ 25
- நிபபாத மஹாவேகே₃ா வித்₃யுத்₃ராஸிர்கி₃ராவிவ । -
தத: ஸ மதி₂தாஷ்டாஸ்வம் ரத₂ம் ப₄க்₃நாசுக்ஷப₃ரம் ॥ 26
- விஹாய ந்யபதத்₃பூ₄மௌ து₃ர்த₄ரஸ்-த்யக்தஜீவித: ।
தம் விருபாசுக்ஷபாசௌ த₃ருஷ்ட்வா நிபதிதம் பு₄வி ॥ 27
- ஸஞ்ஜாதரோஸௌ து₃ர்த₄ர்ஷாவத்பேததுரரிந்த₃மௌ ।
ஸ தாப்₄யாம் ஸஹஸோத்பத்ய விஷ்டி₂தோ விமலே₅ம்ப₃ரே ॥ 28
- முத்₃க₃ராப்₄யாம் மஹாப₃ாஹுர்வக்ஷஸ்யபி₄ஹத: கபி: ।
தயோர்வேக₃வதோர்வேக₃ம் விநிஹத்ய மஹாப₃ல: ॥ 29
- நிபபாத புநர்பூ₄மௌ ஸுபர்ணஸமவிக்ரம: ।
ஸ ஸாலவ்ருக்ஷமாஸாத்₃ய தமுத்பாட்₃ய ச வாநர: ॥ 30
- தாவுபெ₄ள ராசுஸௌ வீரௌ ஜக₄ந பவநாத்மஜ: ।
ததஸ்தாம்ஸ்தரீந் ஹதாஞ்ஜஞாத்வா வாநரேண தரஸ்விநா ॥ 31
- அபி₄பேதே₃ மஹாவேக₃: ப்ரஸஹ்ய ப்ரக₄ஸோ ஹரிம் ।
ப₄ாஸகர்ணஸ்ச ஸம்க்ருத்₃த₄: ஸுலமாத₃ாய வீர்யவாந் ॥ 32
- ஏகத: கபிஸார்தூ₃லம் யஸஸ்விநமவஸ்தி₂தம் ।
பட்டஸேந ஸிதாக்₃ரேண ப்ரக₄ஸ: ப்ரத்யபே₃ாத₄யத் ॥ 33
- ப₄ாஸகர்ணஸ்ச ஸுலேந ராசுஸ: கபிஸத்தமம் ।
ஸ தாப்₄யாம் விசுதைதர்க₃ாத்ரைர்-அஸ்ருக்₃தி₃க்₃த₄தநூருஹ: ॥ 34
- அப₄வத்₃வாநர: க்ருத்₃தே₄ா ப₃ாலஸுர்யஸமப்ரப₄: ।
ஸமுத்பாட்₃ய கி₃ரே: ஸ்ருங்க₃ம் ஸம்ருக₃வ்யாலபாத₃பம் ॥ 35
- ஜக₄ந ஹநுமாந் வீரோ ராசுஸௌ கபிகுஞ்ஜர: ।
ததஸ்தேஷ்வவஸந்நேஷு ஸேநாபதிஷு பஞ்சஸு ॥ 36
- ப₃லம் தத₃வஸேஷம் ச நாஸயாமாஸ வாநர: ।
அஸ்வைரஸ்வாந் க₃ஜைர்நாக₃ாந் யோதை₄ர்யோத₄ாந் ரதை₂ ரத₂ாந் ॥ 37
- ஸ கபிர்நாஸயாமாஸ ஸஹஸ்ராசு இவாஸுராந் ।
ஹதைர்நாக₃ஸ்துரங்கை₃ஸ்ச ப₄க்₃நாசைக்ஷஸ்ச மஹாரதை₂: ।
ஹதைஸ்ச ராசுஸைஸ்பூ₄மீ ருத்₃த₄மார்க₃ா ஸமந்தத: ॥ 38
- தத: கபிஸ்தாந் த்₄வஜிநீபதீந் ரணே
நிஹத்ய வீராந் ஸப₃லாந் ஸவாஹநாந் ।
ததே₃வ வீர: பரிக்₃ருஹ்ய தோரணம்
க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாசுயே ॥ 39
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷட்சத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (46) ॥

மழைக்காலத்தின் முடிவில், நீர் பொழியும் மேகங்களை காற்று சிதறடிப்பது போல, தூர்தரனால் துன்புறுத்தப்பட்ட வாயுகுமாரர், பெருங்குரல் எழுப்பி, விரைவாகப் பேருடலும் எடுத்துக் கொண்டார்.

அவர் உயரே வெகுதூரம் சென்று, பர்வதத்தின் மேல் விழும் இடிக் கூட்டத்தைப் போல தூர்தரனுடைய தேரின் மேல், வேகமாகக் குதித்தார். உடனே ரதத்தின் ஏர்க்கால் முறிந்து விழுந்தது; எட்டுக் குதிரைகளும் மாண்டு போயின; உயிரற்றவனாக தூர்தரனும் தரையில் விழுந்தான். அவன் பூமியில் விழுந்துவிட்டதைக் கண்டு, பிறரால் வெல்ல முடியாதவர்களும், எதிரிகளை அடக்கியவர்களும் கோபம் கொண்டவர்களுமான விருபாசனும், யூபாசனும் அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள்.

அவர் உடனே எம்பிக் குதித்து ஆகாயத்தில் தாவினார். தோள் வலிமை பெற்றவரும், பலசாலியும், கருடனைப் போல் பராக்கிரமும் கொண்ட அவர், முத்கரம் என்னும் ஆயுதத்தால் அவர்கள் அடித்ததும், அவர்களுடைய வேகத்தைக் காட்டிலும் அதிக வேகத்தோடு, மறுபடியும் பூமியில் குதித்தார். அவர் ஒரு பனைமரத்தைப் பெயர்த்தெடுத்து அவ்விரு ராட்சஸ வீரர்களையும் (அடித்துக்) கொன்றார். ஆற்றல் மிகுந்த வானரரால் அம்மூவரும் கொல்லப்பட்டதை அறிந்து, மிகவும் வேகமாக பிரகஸன் அனுமானைத் தாக்கினான். கோபம் கொண்ட பாஸகர்ணனும் ஒரு சூலத்தால் தாக்கினான். (24-32)

பெரும் புகழோடு வீற்றிருக்கும் வானரோத்தமரை கூர்மையான நுனியுடைய பட்டாக்கத்தியால், ஒருபுறத்தில் பிரகஸன் தாக்கினான். (33)

அந்த வானரவீரரை, ராட்சஸனான பாஸகர்ணன் சூலத்தால் தாக்கினான். அவர்களால் சரீரம் முழுவதும் காயப்படுத்தப்பட்டு, ரத்தம் தோய்ந்த ரோமங்களுடன் இருந்த மாருதி, கோபத்தால் சிவந்து பால சூரியனைப் போல் தோற்றமளித்தார். வானரவீரரான அனுமான் விலங்குகள், துஷ்ட ஐந்துக்கள், மரங்களோடு கூட ஒரு மலைமுகட்டைப் பெயர்த்து, (வீசி எறிந்து) அவ்விரு ராட்சஸர்களையும் கொன்றார்.

ஐந்து சேனாபதிகளும் முடிந்து போனதும், மிகுந்திருந்த படைவீரர்களையும் வானரர் நாசம் செய்தார். குதிரைகளால் குதிரைகளையும் யானைகளால் யானைகளையும் காலாட்படையினரால் காலாட்படையினரையும், தேர்களால் தேர்களையும், அசுரர்களை அழிக்கும் இந்திரன் போல், அழிந்து முடித்தார். வீழ்த்தப்பட்ட யானை-குதிரைகளாலும், ராட்சஸர்களாலும், அச்ச முறிக்கப்பட்ட தேர்களாலும், அந்தப் பிரதேசத்தைச் சுற்றிலும் எல்லா வழிகளும் அடைபட்டுப் போயின. (34-38)

வீரர்களான சேனாபதிகளை, படைவீரர்களோடும் வாகனங்களோடும் போர்க்களத்தில் வீழ்த்தி, பிரளயகால காலனைப் போல் விளங்கிய அனுமான், அந்த வாயிற்படியின் சமீபம் சென்று இளைப்பாறினார். (39)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்தாறாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (46).

ஸப்தசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க்₃:

அக்ஷகுமாரவத₄:

- ஸேநாபதீந் பஞ்ச ஸ து ப்ரமாபிதாந்
ஹநூமதா ஸாநுசராந் ஸவாஹநாந் ।
நிஸம்ய ராஜா ஸமரோத்த₃த₄தோந்முக₂ம்
குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமைக்ஷதாக்க₃ரத: ॥ 1
- ஸ தஸ்ய த்ருஷ்ட்யர்பணஸம்ப்ரசோதி₃த:
ப்ரதாபவாந் காஞ்சந-சித்ரகார்முக: ।
ஸமுத்பபாதாத₂ ஸத₃ஸ்யுதீ₃ரிதோ
த்₃விஜாதிமுக₂யைர்ஹவிஷேவ பாவக: ॥ 2
- ததோ மஹாந் ப₃ாலதி₃வாகரப்ரப₄ம்
ப்ரதப்தஜாம்பூ₃நத₃ஜாலஸந்ததம் ।
ரத₂ம் ஸமாஸ்த₂ய யயௌ ஸ வீர்யவாந்
மஹாஹரிம் தம் ப்ரதி நைர்ருதர்ஷப₄: ॥ 3
- ததஸ்தப:ஸங்க்₃ரஹ-ஸஞ்சயார்ஜிதம்
ப்ரதப்த-ஜாம்பூ₃நத₃ ஜாலஸோபி₄தம் ।
பாதகிநம் ரத்நவிபூ₄ஷிதத்₄வஜம்
மநோஜவாஷ்டாஸ்வவரை: ஸுயோஜிதம் ॥ 4
- ஸுராஸுராத்₄ருஷ்யமஸங்க்₃சாரிணம்
ரவிப்ரப₄ம் வ்யோமசரம் ஸமாஹிதம் ।
ஸதூணமஷ்டாஸிநிப₃த்₃த₄ப₃ந்து₄ரம்
யத₂ாக்ரமாவேஸித-ஸக்திதோமரம் ॥ 5
- விராஜமாநம் ப்ரதிபூர்ணவஸ்துநா ஸஹேமத₃ாம்நா ஸஸிஸூர்யவர்சஸா ।
தி₃வாகராப₄ம் ரத₂மாஸ்தி₂தஸ்தத: ஸ நிர்ஜக்₃மாமரதுல்யவிக்ரம: ॥ 6
- ஸ பூரயந் க₂ம் ச மஹீம் ச ஸாசலாம்
துரங்க்₃மாதங்க்₃மஹாரத₂ஸ்வநை: ।
ப₃லை: ஸமேதை: ஸ ஹி தோரணஸ்தி₃தம்
ஸமர்த₂மாஸீநமுபாக்₃மத் கபிம் ॥ 7
- ஸ தம் ஸமாஸாத்₃ய ஹரிம் ஹரீக்ஷணோ
யுக₃ாந்தகாலாக்₃நிமிவ ப்ரஜாக்ஷயே ।
அவஸ்தி₂தம் விஸ்மிதஜாதஸம்ப்₄ரம:
ஸமைக்ஷதாசேஷா ப₃ஹுமாநசக்ஷுஷா ॥ 8
- ஸ தஸ்ய வேக₃ம் ச கபேர்மஹாத்மந:
பராக்ரமம் சாரிஷு ராவணாத்மஜ: ।
விசாரயந் ஸ்வம் ச ப₃லம் மஹாப₃லோ
யுக்₃க்ஷயே ஸூர்ய இவாபி₄வர்த₄தே ॥ 9

ஸர்க்கம் 47
அக்ஷகுமார வதம்

தன்னால் அனுப்பப்பட்ட ஐந்து படைத்தலைவர்களும், அவர்களுடன் சென்ற படைவீரர்களும் வாகனங்களும் அனுமாரால் அழிக்கப்பட்டதைக் கேட்ட இராவணன், யுத்தம் செய்வதற்குத் துடித்துக் கொண்டு எதிரில் நின்று கொண்டிருந்த அக்ஷகுமாரனை நோக்கினான். (1)

இராவணனுடைய பார்வையினாலேயே, ஆணையிடப்பட்டவனாக, பராக்கிரமம் மிக்க அவன், தங்க வேலைப்பாடுகள் கொண்ட வில்லை எடுத்துக் கொண்டு, வேள்விச்சாலையில் வேதவித்துக்களால் சொரியப்படும் நெய் ஆகுதியினால் ஜொலித்து எரியும் தீயைப் போல நின்றான். (2)

பின்னர், மிகவும் வீர்யவானும் அரக்க வீரனுமான அக்ஷகுமாரன் பாலசூரியனுக்கு நிகராக ஒளி வீசுவதும், உருக்கிய தங்கத்தாலான சாளரங்கள் உள்ளதுமான ஒரு மிகப்பெரிய தேரில் ஏறி, பெருவானரரான அனுமானை நோக்கிச் சென்றான். (3)

அந்தத் தேர், அளவற்ற தவத்தைச் செய்ததால் பெறப்பட்டது; உருக்கி விடப்பட்ட தங்கத்தாலான ஜன்னல்கள் பொருந்தியது; கொடிமரம் உடையது; ரத்தினங்களால் சிங்காரிக்கப்பட்ட கொடிகளைக் கொண்டது; மனோவேகம் போல் செல்லக்கூடிய எட்டுக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டது; தேவாசுரர்களால் நெருங்க முடியாதது; தடையில்லாமல் எல்லாத் திசைகளிலும் செல்லக் கூடியது; சூரியன் போல் ஒளிவீசுவது; வானவீதியில் செல்லக்கூடியது; எப்போதும் ஆயத்த நிலையில் இருப்பது; அம்பறாத் தூணியும் எட்டுக் கத்திகளும் உடையது; உரிய முறையில் வைக்கப்பட்ட வேல், தோமரம் மற்றும் யுத்தத்திற்கு தேவையான எல்லா ஆயுதங்களையும் உடையது. சந்திரன்-சூரியன் போல் பிரகாசிக்கும் பொற்கடிவாளக் கயிறுகளை கொண்டது. சூரியன் போல் பேரொளி வீசுவதுமான அந்தத் தேரில் தேவர்களுக்கு ஒப்பான வீரம் படைத்த அவன் ஏறிச் சென்றான். (4-6)

குதிரைகள் - யானைகள் - பெருந்தேர்கள் எழுப்பிய பேரொலியால் ஆகாயத்தையும் மலைகள் நிறைந்த பூவுலகையும் நிரப்பிக் கொண்டு, படைகளுடன் கூட, வாயிற்படியில் உட்கார்ந்திருந்த, திறமை மிக்க வானரரை அடைந்தான். (7)

சிங்கத்தைப் போன்ற கண்களையுடைய அக்ஷகுமாரன் பிரளய கால அக்னி போல பிராணிகளை அழிக்கும் அனுமான் இருக்குமிடம் வந்து, ஆச்சரியத்தால் பரபரப்படைந்து, அலட்சியமாக உட்கார்ந்திருக்கும் அவரை, கௌரவமான பார்வையால் பார்த்தான். (8)

அந்த வானரரின் வேகத்தையும், எதிரிகளிடம் காட்டப்படும் பராக்கிரமத்தையும், தனது பலத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, பனிக்கால முடிவில் உக்கிரமாக வளரும் சூரியனைப் போல, தன்னுடைய பலத்தால் வளர்ந்தான். (9)

- ஸ ஜாதமந்யு: ப்ரஸமீக்ஷய விக்ரமம்
 ஸ்தி₂ரம் ஸ்தி₂த: ஸம்யதி து₃ர்நிவாரணம் ।
 ஸமாஹிதாத்மா ஹநுமந்தமாஹவே
 ப்ரசோத₃யாமாஸ ஸரைஸ்த்ரிபி₄: ஸிதை: ॥ 10
- தத: கபிம் தம் ப்ரஸமீக்ஷய க₃ர்விதம்
 ஜிதஸ்ரமம் ஸத்ருபராஜயோர்ஜிதம் ।
 அவைக்ஷதாக்ஷ: ஸமுதீ₃ர்ணமாநஸ:
 ஸ ப₃ாணபாணி: ப்ரக்₃ருஹீதகார்முக: ॥ 11
- ஸ ஹேமநிஷ்காங்க₃த₃சாருகுண்ட₃ல:
 ஸமாஸஸாத₃ாஸுபராக்ரம: கபிம் ।
 தயோர்ப₃பூ₄வாப்ரதிம: ஸமாக₃ம:
 ஸுராஸுராணாமபி ஸம்ப₄ரமப்ரத₃: ॥ 12
- ரராஸ பூ₄மிர்ந ததாப ப₄ாநுமாந்
 வவெள ந வாயு: ப்ரசசால சாசல: ।
 கபே: குமாரஸ்ய ச வீக்ஷய ஸம்யுக₃ம்
 நநாத₃ ச த்₃யௌருத₃தி₄ஸ்ச க்ஷுபே₄ ॥ 13
- தத: ஸ வீர: ஸுமுக₂ாந் பதத்ரிண:
 ஸுவர்ணபுங்க₂ாந் ஸவிஷாநிவோரக₃ாந் ।
 ஸமாதி₄ஸம்யோக₃விமோக்ஷ-தத்வவிச்-
 ச₂ராநத₂ த்ரீந் கபிமூர்த₄ந்யபாதயத் ॥ 14
- ஸ தை: ஸரைர்மூர்த₄நி ஸமம் நிபாதிதை:
 க்ஷரந்நஸ்ருக்₃தி₃க்₃த₄விவ்ருத்தலோசந: ।
 நவோதி₃தாதி₃த்யநிப₄: ஸராம்ஸுமாந்
 வ்யரோசதாதி₃த்ய இவாம்ஸுமாலிக: ॥ 15
- தத: ஸ பிங்க₃ாதி₄பமந்த்ரிஸத்தம:
 ஸமீக்ஷய தம் ராஜவராத்மஜம் ரணே ।
 உத₃க்₃ரசித்தாயுத₄சித்ரகார்முகம்
 ஜஹர்ஷ சாபூர்யத சாஹவோந்முக₂: ॥ 16
- ஸ மந்த₃ராக்₃ரஸ்த₂ இவாம்ஸுமாலிகோ
 விவ்ருத்₃த₄கோபோ ப₃லவீர்யஸம்யுத: ।
 குமாரமக்ஷம் ஸப₃லம் ஸவாஹநம்
 த₃த₃ாஹ நேத்ராக்₃நிமரீசிபி₄ஸ்தத₃ா ॥ 17
- தத: ஸ ப₃ாணாஸநசித்ரகார்முக:
 ஸரப்ரவர்ஷோ யுதி₄ராக்ஷஸாம்பு₃த₃: ।
 ஸராந் முமோசாஸு ஹரீஸ்வராசலே
 வலாஹகோ வ்ருஷ்டிமிவாசலோத்தமே ॥ 18

அவன் அந்த வானருக்கு எதிரில் நின்றான்; அவருடைய உறுதி குலையாத பராக்கிரமத்தைப் பார்த்தான்; கோபம் கொண்டான்; உடனே, தைரியம் கொண்டு, யுத்தத்தில் எவராலும் தடுக்க முடியாத அவர்மேல் கூர்மையான மூன்று பாணங்களைத் தொடுத்து, போருக்கு வரும்படி அழைப்பு விடுத்தான். (10)

கர்வம் கொண்டவரும், களைப்பு நீங்கியவரும், எதிரிகளை வெற்றி கொள்வதில் பிடிவாதமுள்ளவருமான அனுமானை மிக்க மனோபலமுடைய அட்சன், கையில் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவாறு பார்த்தான். (11)

தங்கப்பதக்கம், தோள்வளை, அழகிய குண்டலங்கள் தரித்தவனும், மிகக் கொடிய பலம் உள்ளவனுமான அவன், வானர வீரரை நேருக்கு நேர் சந்தித்தது ஒப்பில்லாததாக இருந்தது; தேவர்களுக்கு மனக்கலக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. (12)

அனுமானுக்கும் அக்ஷகுமாரனுக்குமிடையே நிகழ்ந்த போரைக் கண்டு பூமி, சுற்றிற்று; சூரியனின் கதிர்கள் வெம்மையில்லாமல் இருந்தன; வாயு சலிக்கவில்லை; மலை நடுங்கிற்று; வானம் பேரொலி செய்தது; பெருங்கடல் பொங்கி எழும்பியது. (13)

அப்போது நன்றாகக் குறிபார்த்து நாண் ஏற்றி, இலக்கை நோக்கிச் செலுத்தும் வித்தையை முறைப்படி அறிந்திருந்த அக்ஷகுமாரன் தங்கக் கட்டுகளுடன், இறகுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூர்மையான, கொடிய விஷமுள்ள மகா சர்ப்பங்களைப் போன்ற மூன்று பாணங்களை அனுமானின் தலைமேல் விழச் செய்தான். (14)

அனுமான் அந்தப் பாணங்கள் ஒரே சமயத்தில் தலையில் வந்து விழுந்தவுடன் பெருகிய ரத்தத்தால் உடல் முழுவதும் பூசப்பட்டவரானார்; வட்டமான கண்களை உடைய அனுமான் அம்புகளாகிய கிரணங்களால் உதயகால சூரியனைப் போல, கிரணங்களையே மாலையாகக் கொண்ட ஒரு சூரியன் போலப் பிரகாசித்தார். (15)

வானர மன்னனின் உத்தம அமைச்சரான அவர், யுத்தத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வகை ஆயுதங்கள், அழகிய வில் முதலியவற்றுடன் நிற்பவனும் மாபெரும் மன்னனின் குமாரனுமான அவனைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்; அவனுடன் யுத்தம் செய்வதற்காகத் தன்னைப் பெருக்கிக் கொண்டார். (16)

மந்தரமலையின் உச்சியில் விளங்கும் சூரியனைப் போன்ற அவர், வளர்ந்துவிட்ட கோபத்துடன், பலமும், வீர்யமும் கூடியவராக, படைகள்-வாகனங்களுடன் அக்ஷகுமாரனை, அக்னிச் சுவாலை போன்ற கடுமையான பார்வையால் எரித்தார். (17)

பாணங்கள் என்னும் தண்ணீரைப் பொழியும் அழகிய வில்லையுடைய ராட்சஸன் என்ற மேகம், வானரத் தலைவரான அனுமான் என்ற சிறந்த மாமலை மீது அம்புகளைக் கொட்டிற்று. (மலை மீது எவ்வளவு பெரிய கனமழை பெய்தாலும், தண்ணீரெல்லாம் கீழே போய்விடும்; மலைக்கு எவ்வித அழிவும் ஏற்படுவதில்லை. அதுபோல அட்சனுடைய பாணப் பொழிவினால், அனுமானுக்கு பாதிப்பு ஏற்படவில்லை.) (18)

- தத: கபிஸ்தம் ரணசண்ட₃விக்ரமம்
 விவ்ருத்₃த₄தேஜோ-ப₃லவீர்யஸஞ்சயம் ।
 குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமீக்ஷய ஸம்யுகே₃
 நநாத₃ ஹர்ஷாத்₃க₄நதுல்யநி:ஸ்வந: ॥ 19
- ஸ ப₃ாலப₄ாவாத்₃யுதி₄ வீர்யத₃ர்பித:
 ப்ரவ்ருத்₃த₄மந்யு: க்ஷதஜோபமேக்ஷண: ।
 ஸமாஸஸாத₃ப்ரதிமம் கபிம் ரணே
 க₃ஜோ மஹாகூபமிவாவ்ருதம் த்ருணை: ॥ 20
- ஸ தேந ப₃ாணை: ப்ரஸப₄ம் நிபாதிதை:
 சகார நாத₃ம் க₄நநாத₃நி:ஸ்வந: ।
 ஸமுத்பபாதாஸு நப₄: ஸ மாருதி:
 பு₄ஜோருவிசேஷபண-கே₄ாரத₃ர்ஸந: ॥ 21
- ஸமுத்பதந்தம் ஸமபி₄த்₃ரவத்₃ப₃லீ ஸ ராக்ஷஸாநாம் ப்ரவர: ப்ரதாபவாந் ।
 ரதீ₂ ரதி₂ஸ்ரேஷ்ட₂தம: கிரஞ்ஸரை: பயோத₄ர: ஸைலமிவாஸம்வ்ருஷ்டிபி₄: ॥ 22
- ஸ தாஞ்ஸராம்ஸ்-தஸ்ய விமோக்ஷயந் கபி:
 சசார வீர: பதி₂ வாயுஸேவிதே ।
 ஸராந்தரே மாருதவத்₃விநிஷ்பதந்
 மநோஜவ: ஸம்யதி சண்ட₃விக்ரம: ॥ 23
- தமாத்தப₃ாணாஸநமாஹவோந்முக₂ம்
 க₂மாஸ்த்ருணந்தம் விவிதை₄: ஸரோத்தமை: ।
 அவைக்ஷதாக்ஷம் ப₃ஹுமாநசக்ஷுஷா
 ஜக₃ாம சிந்தாம் ச ஸ மாருதாத்மஜ: ॥ 24
- தத: ஸரைர்பி₄ந்நப₄ஜாந்தர: கபி:
 குமாரவீர்யேண மஹாத்மநா நத₃ந் ।
 மஹாபு₄ஜ: கர்மவிஸேஷதத்த்வவித்
 விசிந்தயாமாஸ ரணே பராக்ரமம் ॥ 25
- அப₃ாலவத்₃ப₃ாலதி₃வாகரப்ரப₄:
 கரோத்யயம் கர்ம மஹந்மஹாப₃ல: ।
 ந சாஸ்ய ஸர்வாஹவகர்மஸோபி₄ந:
 ப்ரமாபணே மே மதிரத்ர ஜாயதே॥ 26
- அயம் மஹாத்மா ச மஹாம்ஸ்ச வீர்யத:
 ஸமாஹிதஸ்சாதிஸஹஸ்ச ஸம்யுகே₃ ।
 அஸம்ஸயம் கர்மகு₃ணோத₃யாத₃யம்
 ஸநாக₃யக்ஷர்முநிபி₄ஸ்ச பூஜித: ॥ 27

யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்கிரமத்தைக் காட்டுபவனும், வளர்ந்து வரும் தேஜஸ்-பலம்-வீர்யம் உடையவனுமான அட்ச குமாரனை களத்தில் பார்த்து, மகிழ்ச்சியால் மேக கர்ஜனைக்கு ஒப்பான பேரொலி எழுப்பினார், அனுமான். (19)

அவன், சிறுபிள்ளைத்தனத்தால், வீரியத்தால் கர்வம் கொண்டு, வர வர வளர்ந்து கொண்டு போகும் கோபத்துடன், ரத்தம் போல் சிவந்த கண்களுடன், காட்டில் புற்களால் மறைக்கப்பட்ட பெருங்கிணற்றை நெருங்கும் யானை போல யுத்தத்தில் நிகரற்றவரான வானரரை எதிர்கொண்டான். (20)

திடீரென்று அவனால் போடப்பட்ட பாணங்களால் தாக்கப்பட்ட அனுமான் மேகக் கூட்டங்களில் உண்டாகும் இடி போன்ற சப்தம் எழுப்பினார். கைகளையும், தொடைகளையும் விரித்துப் பயங்கரமாகத் தோற்றம் கொண்டு, வாய்குமாரர் விரைவாக வானில் பாய்ந்தார். (21)

ராட்சஸர்களுள் முக்கியமானவனும், பிரதாபமுடையவனும், தேரில் இருப்பவனும், தேர்ப்படை வீரரில் மிகச் சிறந்தவனுமான அவன், மேகம், பர்வதத்தின் மேல் கல்மழை பொழிவதைப் போல வானத்தில் பாய்ந்த அவரை, பாணங்களால் தாக்கினான். (22)

பயங்கரமான பராக்கிரமம் படைத்த அனுமான் அவனுடைய அந்த அம்புகளை விலக்கிக் கொண்டு, அம்புகளுக்கிடையில் புகுந்து செல்லும் காற்றைப் போல் சர்ரென்று வெளிக்கிளம்பி மனோவேகத்துடன் வாயு சஞ்சரிக்கும் வானவீதியில் திரிந்தார். (23)

கையில் வில்லைக் கொண்டவனும், யுத்தாவேசம் கொண்டவனும், சிறந்த பாணங்களைப் பொழிந்து ஆகாயத்தை மறைப்பவனுமான அட்சகுமாரனை நன்றாகப் பாராட்டும் பார்வையால் பார்த்தார், வாய்குமாரர்; (இவ்வளவு சிறந்த வீரனைக் கொல்ல வேண்டுமா? என்ற) சிந்தனையை அடைந்தார். (24)

இளம்வயதிலேயே சிறந்த வீரனாக விளங்குபவனும் பேருடல் கொண்டவனுமான அவனால், சரங்களால் துளைக்கப்பட்ட மார்பினை உடையவரும், யுத்த நுணுக்கங்களை அறிந்தவரும் தோள்வலிமை பெற்றவருமான அவர், சண்டையில் 'இவனை எவ்வாறு வெற்றி கொள்வது?' என்று சிந்தித்தார். (25)

'பாலகூரியனைப் போன்ற காந்தி படைத்தவனும் மிகவும் பலமுள்ளவனுமான இந்த அட்சகுமாரன், சிறுவனாக இருந்தாலும் பெரியவனைப் போல் யுத்த காரியங்களைச் செய்கிறான். எல்லா வகையான யுத்தங்களிலும் கைதேர்ந்தவனாக இருக்கிறான். இவனைக் கொல்வதற்கு எனக்கு மனம் வரவில்லையே? (26)

இவன் மகாத்மா; வீரம் மிக்கவன்; கட்டுப்பாடுடையவன்; யுத்தத்தில் எல்லாத் தாக்குதல்களையும், துன்பங்களையும் பொறுத்துக் கொள்கிறான்; எனவே, இவனுடைய அபாரமான செயல்திறனைப் பார்க்கும்போது நாக-யட்ச-முனிவர்களால் கொண்டாடத் தக்கவன் என்பதில் ஐயமில்லை. (27)

- பராக்ரமோத்ஸாஹவிவ்ருத்த₄மாநஸ:
 ஸமீக்ஷதே மாம் ப்ரமுக₂ாக₃த: ஸ்தி₂த: ।
 பராக்ரமோ ஹ்யஸ்ய மநாம்ஸி கம்பயேத்
 ஸுராஸுராணாமபி ஸீக்₄ரக₃ாமிந: ॥ 28
- ந க₂ல்வயம் நாபி₄ப₄வேது₃பேக்ஷித:
 பராக்ரமோ ஹ்யஸ்ய ரணே விவர்த₄தே ।
 ப்ரமாபணம் த்வேவ மமாஸ்ய ரோசதே
 ந வர்த₄மாநோ஽க்₃நிருபேக்ஷிதும் க்ஷம: ॥ 29
- இதி ப்ரவேக₃ம் து பரஸ்ய தர்கயந்
 ஸ்வகர்மயோக₃ம் ச வித₄ாய வீர்யவாந் ।
 சகார வேக₃ம் து மஹாப₃லஸ்தத₃ா
 மதிம் ச சக்ரேஸ்ய வதே₄ மஹாகபி: ॥ 30
- ஸ தஸ்ய தாநஷ்ட ஹயாந் மஹாஜவாந்
 ஸமாஹிதாந் ப₄ாரஸஹாந் விவர்தநே ।
 ஜக₄ாந வீர: பதி₂ வாயுஸேவிதே
 தலப்ரஹாரை: பவநாத்மஜ: கபி: ॥ 31
- ததஸ்தலேநாபி₄ஹதோ மஹாரத₂:
 ஸ தஸ்ய பிங்க₃ாதி₄ப-மந்த்ரிநிர்ஜித: ।
 ப்ரப₄க்₃நநீ₃: பரிமுக்தக்ஷப₃ர:
 பபாத பூ₄மௌ ஹதவாஜிரம்ப₃ராத் ॥ 32
- ஸ தம் பரித்யஜ்ய மஹாரதே₂ா ரத₂ம்
 ஸகார்முக: க₂ட்₃க₃த₄ர: க₂முத்பதந் ।
 ததோ஽பி₄யோக₃ாத்₃ருஷிருக்₃ரவீர்யவாந்
 விஹாய தே₃ஹம் மருதாமிவாலயம் ॥ 33
- தத: கபிஸ்தம் விசரந்தமம்ப₃ரே
 பதத்ரிராஜாநிலஸித்₃த₄ஸேவிதே ।
 ஸமேத்ய தம் மாருததுல்யவிக்ரம:
 க்ரமேண ஜக்₃ராஹ ஸ பாத₃யோர்த்₃ருட₄ம் । 34
- ஸ தம் ஸமாவித்₄ய ஸஹஸ்ரஸ: கபி:
 மஹோரக₃ம் க்₃ருஹ்ய இவாண்ட₃ஜேஸ்வர: ।
 முமோச வேக₃ாத் பித்ருதுல்யவிக்ரமோ
 மஹீதலே ஸம்யதி வாநரோத்தம: ॥ 35
- ஸ ப₄க்₃நப₃ாஹூரு-கடஸிரோத₄ர: க்ஷரந்நஸ்ருங்நிர்மதி₂தாஸ்தி₂லோசந: ।
 ப்ரபி₄ந்நஸந்தி₄: ப்ரவிகீர்ணப₃ந்த₄நோ ஹத: க்ஷிதௌ வாயுஸுதேந ராக்ஷஸ: ॥
 மஹாகபிர்பூ₄மிதலே நிபீ₃ட்ய தம் சகார ரக்ஷோ஽தி₄பதேர்மஹத்₃ப₄யம் ॥ 36

என் எதிரில் வந்து நிற்குகொண்டு, பராக்கிரமத்தாலும், உற்சாகத்தாலும் தைரியம் அதிகரிக்கப் பெற்றவனாக என்னை உற்றுப் பார்க்கிறான். விரைவாகச் செயல்படும் இவனுடைய அளவற்ற வீரம், தேவாசுரர்களுடைய மனத்தைக் கூட கலங்கச் செய்யும்.

(28)

இவனை அலட்சியப்படுத்தி விட்டுவிட்டால், என்னைத் தாக்காமலிருக்க மாட்டான். போரின் ஒவ்வொரு முனையிலும் இவனுடைய பராக்கிரமம் பெருகி வெளிப்படுகிறது. இவனை ஒழித்துக் கட்டுவது தான் சரி என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் அக்னியை விட்டு வைக்கக் கூடாது தானே?

(29)

இவ்வாறு, எதிராளியின் சிறப்புக்களை எண்ணிப் பார்த்து, வீரியவானான அவர், தான் செய்ய வேண்டிய காரியத்தையும் தீர்மானித்து, மிகவும் சுறுசுறுப்படைந்து அவனுடைய வதத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினார்.

(30)

வாயுகுமாரர் மிகவும் வேகமாகச் செல்லக்கூடியவைகளும், நன்றாகப் பயில்விக்கப் பட்டவைகளும், சுமையைத் தாங்குகின்றவைகளுமான அவனுடைய எட்டுக் குதிரைகளையும், ஆகாயத்தில், உள்ளங்கையால் அடித்தே கொன்றார்.

(31)

அப்போது, அவனுடைய பெரிய தேர், வானர மன்னருடைய அமைச்சரின் உள்ளங்கையால் தாக்கப்பட்டு, உருவிழந்து, மாய்க்கப்பட்ட குதிரைகளுடன், தேர்த்தட்டு சிதைந்து, இருசு கழன்று, வானவெளியிலிருந்து தரையில் விழுந்தது.

(32)

மகாரதனான அவன், தேரை அப்படியே விட்டுவிட்டு வில்லும், கத்தியும் ஏந்தியவனாய் ஆகாயத்தில் எழும்பினான். அவன் அவ்வாறு உயரே எழும்பிய காட்சியானது மிகக் கடுமையான தவத்தின் மகிமையால், உடலை விட்டுவிட்டு ஒரு முனிவர் தேவலோகத்துக்குச் செல்வது போல் இருந்தது.

(33)

வாயுவுக்குச் சமமான ஆற்றல் கொண்ட வானரர், கருடன்-வாயு-சித்தர்கள் உலாவும் வானத்தில் இருந்த அட்சகுமாரனைத் தொடர்ந்து சென்று, அவன் கால்களைக் கெட்டியாகக் கைப்பற்றினார்.

(34)

பறவைகளுக்குத் தலைவனான கருடன், ஒரு பெரும்பாம்பை அநாயாசமாகக் கவ்வித் தூக்குவதைப் போல தந்தைக்கு இணையான பராக்கிரமம் கொண்ட மாருதி அவனைத் தூக்கி ஆயிரக்கணக்கான முறை சுழற்றி வேகமாகப் பூமியில் எறிந்தார்.

(35)

அட்ச குமாரன் கைகள், தொடைகள், இடுப்பு, கழுத்து முறிக்கப்பட்டு, ரத்தத்தைப் பெருக விட்டுக் கொண்டு, கண்கள் நசுங்கி, பூட்டுக்கள் முறிந்து, அங்கங்கள் நொறுங்கி, மாருதியால் கொல்லப்பட்டு பூமியில் விழுந்தான். அனுமான், அவனைத் தரையில் சாய்த்ததன் மூலம் அரக்க மன்னனுக்கு மிகவும் அச்சத்தை விளைவித்தார்.

(36)

மஹர்ஷிபி₄ப்சக்ரசரார்மஹாவ்ரதை:

ஸமேத்ய பூ₄தைப்ச ஸயக்ஷபந்நகை₃: ।
ஸூரைப்ச ஸேந்த்₃ரார்ப்₄ருபஜாதவிஸ்மயை:
ஹதே குமாரே ஸ கபிர்நிரீக்ஷித: ॥

37

நிஹத்ய தம் வஜ்ரிஸுதோபமம் ரணே

குமாரமக்ஷம் க்ஷதஜோபமேக்ஷணம் ।
ததே₃வ வீரோபி₄ஜக₃ம தோரணம்
க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே ॥

38

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஸப்தசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃: (47) ॥

அஷ்டசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க₃:

இந்த்₃ரஜித₃பி₄யோக₃:

ததஸ்து ரக்ஷோதி₄பதிர்மஹாத்மா

ஹந்ராமதாக்ஷே நிஹதே குமாரே ।
மந: ஸமாத₄ய ததே₃ந்த்₃ரகல்பம்
ஸமாதி₃தே₃ஸேந்த்₃ரஜிதம் ஸ ரோஷாத் ॥

1

த்வமஸ்த்ரவிச்ச₂ஸ்த்ரவித₃யம் வரிஷ்ட₂:

ஸுராஸுராணாமபி ஸோகத₃ாதா ।
ஸுரேஷு ஸேந்த்₃ரேஷு ச த்₃ருஷ்டகர்மா
பிதாமஹாராத₄நஸஞ்சிதாஸ்த்ர: ॥

2

தவாஸ்த்ரப₃லமாஸாத்₃ய நாஸுரா ந மருத்₃க₃ணா: ।

ந ஸேகு: ஸமரே ஸ்த₂ாதும் ஸுரேஸ்வரஸமாப்ரிதா: ॥

3

ந கப்சித் த்ரிஷு லோகேஷு ஸம்யுகே₃ நக₃தஸ்ரம: ।

பு₄ஜவீர்யாபி₄கு₃ப்தப்ச தபஸா சாபி₄ரக்ஷித: ।
தே₃ஸகாலவிப₄ாக₃ஜ்ஞஸ்த்வமேவ மதிஸத்தம: ॥

4

ந தோஸ்த்யஸக்யம் ஸமரேஷு கர்மணா

ந தோஸ்த்யகார்யம் மதிபூர்வமந்த்ரணே ।
ந ஸோஸ்தி கப்சித் த்ரிஷு ஸங்க்₃ரஹேஷு வை
ந வேத₃யஸ்தோஸ்த்ரப₃லம் ப₃லம் ச தே ॥

5

மமாநுரூபம் தபஸோ ப₃லம் ச தே

பராக்ரமப்சாஸ்த்ரப₃லம் ச ஸம்யுகே₃ ।
ந த்வாம் ஸமாஸாத்₃ய ரணாவமர்தே₃
மந: ஸ்ரமம் க₃ச்ச₂தி நிப்சிதார்த₂ம் ॥

6

மாமுனிவர்களும், கடுமையான விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்களும் வானவீதியில் சஞ்சரிப்பவர்களும் கும்பலாக வந்த அனைத்து பூதங்களும், யட்ச-பன்னகர்களும், தேவர்களும், இந்திரனும், அட்சகுமாரன் கொல்லப்பட்டதும் மிகவும் ஆச்சரியத்துடன் வானரரைப் பார்த்தார்கள். (37)

இந்திரனுடைய புதல்வனுக்கு நிகரானவனும், ரத்தம் போல் சிவந்த கண்களுள்ளவனுமான அட்சகுமாரனைக் கொன்றுவிட்டு, பிராணிகளை அழிப்பதில் ஈடுபட்ட காலன் போல், அனுமான் மிகவும் உற்சாகத்துடன் அதே நுழைவாயிலைச் சென்றடைந்தார். (38)

ஆதிகாவ்யமான பூமீத இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்தேழாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (47).

ஸர்க்கம் 48 இந்திரஜித் தாக்குதல்

பின்னர், பேருடல் கொண்ட இராவணன், அனுமாரால் அட்சகுமாரன் கொல்லப்பட்டதும், (கட்டுக்கடங்காத சோகத்தை அடக்கி) மனத்தில் தைரியத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, இந்திரனுக்கு இணையான இந்திரஜித்தை மிகவும் சீற்றத்துடன் ஆணையிட்டான். (1)

‘நீ அஸ்திர வித்யையில் நிபுணன்; சஸ்திரம் அறிந்தவர்களுள் முதன்மையானவன்; தேவாசுரர்களுக்கும் கூட சோகத்தைக் கொடுப்பவன்; தேவர்களும் இந்திரனும் உன் பராக்கிரமச் செயல்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள்; பிரும்மாவைக் குறித்துத் தவம் செய்து அஸ்திரம் பெற்றவன். (2)

யுத்தகளத்தில் உன் அஸ்திரபலத்துக்கு எதிராக நிற்பதற்கு அசுரர்களாலும், மருத கணங்களாலும் - இந்திரனோடு சேர்ந்து வந்தாலும் - எவராலும் முடியாது. (3)

மூன்று உலகங்களிலும், போர்க்களத்தில் உன்னை எதிர்கொண்டு களைத்துப் போகாமலிருக்க யாராலும் முடியாது; தோள்வலிமையால் நீ நன்றாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறாய்; தவத்தினாலும் காக்கப்படுகிறாய்; இடம்-காலத்துக்கு ஏற்றபடி செயல்படுபவன்; அறிவிற் சிறந்தவனும் நீயே. (4)

போர்களில் உன்னால் செய்யமுடியாத காரியம் இல்லை; அறிவைக் கொண்டு ஆராய்ந்து செயல்படுவதிலும் உன்னால் செய்ய முடியாதது இல்லை; மூன்று உலகங்களிலும் உன்னுடைய அஸ்திரபலம், உடல்வலிமை பற்றி அறியாதவன் எவனும் இல்லை. (5)

எனக்கு நிகரான தவவலிமை உடையவன்; யுத்தத்தில் உனது பராக்கிரமம் அஸ்திரபலமும் என்னுடையதைப் போன்றவையே. அதனால் நீ இருக்கும்போது, யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவோம் என்ற நிச்சயத்தால், நான் மனம் சோர்ந்து போகாமலிருக்கிறேன். (6)

- நிஹதா: கிங்கரா: ஸர்வே ஜம்புமாலீ ச ராக்ஷஸ: ।
அமாத்யபுத்ரா: வீராஸ்ச பஞ்ச ஸேநாக்₃ரயாயிந: ॥ 7
- ப₃லாநி ஸுஸம்ருத்₃த₄நி ஸாஸ்வநாக்₃ரத₂நி ச ।
ஸஹோத₃ரஸ்தே த₃யித: குமாரோ₅க்ஷஸ்ச ஸூதி₃த: ।
ந ஹி தேஷ்வேவ மே ஸாரோ யஸ்த்வய்யரிநிஷு₃த₃ந ॥ 8
- இத₃ம் ஹி த்₃ருஷ்டா மதிமந் மஹத்₃ப₃லம்
கபே: ப்ரப₄ாவம் ச பராக்ரமம் ச ।
த்வமாத்மநஸ்சாபி ஸமீக்ஷய ஸாரம்
குருஷ்வ வேக₃ம் ஸ்வப₃லாநுரூபம் ॥ 9
- ப₃லாவமர்த₃ஸ்த்வயி ஸந்நிக்ருஷ்டே
யத₂ாக்₃தே ஸாம்யதி ஸாந்தஸத்ரௌ ।
தத₂ா ஸமீக்ஷயாத்மப₃லம் பரம் ச
ஸமாரப₄ஸ்வாஸ்த்ரவித₃ாம் வரிஷ்ட₂ ॥ 10
- ந வீர ஸேநா க்₃ணஸோச்யவந்தி
ந வஜ்ரமாத₃ய விஸாலஸாரம் ।
ந மாருதஸ்யாஸ்ய க்₃திப்ரமாணம்
ந சாக்₃நிகல்ப: கரணேந ஹந்தும் ॥ 11
- தமேவமர்த₂ம் ப்ரஸமீக்ஷய ஸம்யக்
ஸ்வகர்மஸாம்யாத்₃தி₄ ஸமாஹிதாத்மா ।
ஸ்மரம்ஸ்ச தி₃வ்யம் த₄நுஷோ₅ஸ்த்ரவீர்யம்
வ்ரஜாக்ஷதம் கர்ம ஸமாரப₄ஸ்வ ॥ 12
- ந க₂ல்வியம் மதி: ஸ்ரேஷ்ட₂ா யத்த்வாம் ஸம்ப்ரேஷ்யாம்யஹம் ।
இயம் ச ராஜத₄ர்மாணாம் க்ஷத்ரஸ்ய ச மதிர்மதா ॥ 13
- நாநாஸஸ்த்ரைஸ்ச ஸங்க்₃ராமே வைஸாரத்₃யமரிந்த₃ம ।
அவஸ்யமேவ பே₃ாத்₃த₄வ்யம் காம்யஸ்ச விஜயோ ரணே ॥ 14
- தத: பிதுஸ்தத்₃வசநம் நிஸம்ய
ப்ரத₃க்ஷிணம் த₃க்ஷஸுதப்ரப₄ாவ: ।
சகார ப₄ர்தாரமஹீநஸத்த்வோ
ரணாய வீர: ப்ரதிபந்நபுத்₃தி₄: ॥ 15
- ததஸ்தை: ஸ்வக₃ணைரிஷ்டைரிந்த்₃ரஜித் ப்ரதிபூஜித: ।
யுத்₃தே₄ாத்₃த₄த: க்ருதோத்ஸாஹ: ஸங்க்₃ராமம் ப்ரத்யபத்₃யத ॥ 16
- ஸ்ரீமாந் பத்₃மபலாஸாக்ஷோ ராக்ஷஸாதி₄பதே: ஸுத: ।
நிர்ஜக₃ம மஹாதேஜா: ஸமுத்₃ர இவ பர்வஸு ॥ 17
- ஸ பக்ஷிராஜாநிலதுல்யவேகை₃ர்
வ்யாலைஸ்சதுர்பி₄: ஸிததீக்ஷணத்₃ம்ஷ்ட்ரை: ।
ரத₂ம் ஸமாயுக்தமஸங்க்₃வேக₃ம்
ஸமாருரோஹேந்த்₃ரஜிதி₃ந்த்₃ரகல்ப: ॥ 18

எல்லா கிங்கரர்களும், அரக்கன் ஜம்புமாலியும், வீரர்களான மந்திரி குமாரர்களும், சேனைத் தலைவர்கள் ஐவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். (7)

ஏராளமான படைவீரர்கள், குதிரைகள், யானைகள், தேர்கள், அழிக்கப்பட்டுவிட்டன; அன்புக்குரிய உன் சகோதரன் அட்சகுமாரனும் கொல்லப்பட்டான்; எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! உன்னிடம் நான் வைத்திருக்கும் பெரும் மதிப்பு, அவர்களிடம் வைத்திருக்கவில்லை. (உன் திறமையில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது). (8)

அந்தக் குரங்கின் அறிவாற்றலையும், உடல் வலிமையையும், மகிமையையும், பராக்கிரமத்தையும் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து, உன்னுடைய பலபராக்கிரமத்தையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து ஏற்ற நடவடிக்கையை உடனே எடுப்பாய். (9)

அஸ்திரவித்தை அறிந்தவர்களுள் தலையாயவனே! யுத்தம் செய்வதற்காக அவன் அருகே சென்றதும், எதிரியான வானரம் அடங்கிப் போகும்படியும், உன் சைன்யங்களுக்கு அழிவு ஏற்படாதவாறும், எதிரியின் பலத்தையும், உன் பலத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துக் காரியத்தைத் தொடங்குவாயாக. (10)

வீரனே! கூட்டம் கூட்டமாகப் படைகள் அவனால் அழிக்கப்படுவதால், ஏராளமான வீரர்களுடன் நீ சென்றாலும் அது உபயோகப்படாது. வஜ்ராயுதம் இவனிடம் பயன்படாது; வாயுவுக்குக் கூட இவனுடைய வேகம் இல்லை; அக்னிக்கு நிகரான இவனை, ஆயுதங்களால் அடித்துக் கொல்ல முடியாது. (11)

நான் சொன்ன விஷயங்களை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்; நம்முடைய காரியம் வெற்றி பெறுவதற்காக, (மனத்தை அலையவிடாமல்) ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்து கொள்; கையிலுள்ள (பிரும்மாவால் கொடுக்கப்பட்ட) திவ்வியமான வில்லையும், பிரும்மாஸ்திர வலிமையையும் நினைத்துக் கொள்; உனக்குக் குறைவு ஏற்படாத வண்ணம், காரியத்தைத் தொடங்கு. (12)

(மகாபராக்கிரமசாலியான) உன்னை (அல்பமான) இந்தக் காரியத்துக்காக, நான் அனுப்புவது என்ற முடிவு, உசிதமானது அல்ல தான்; ஆனால், இதுதான் அரசநீதி; ஸுத்திரியர்களுடைய கொள்கை. (தன்னைச் சேர்ந்த பல முக்கிய வீரர்கள் இருக்கும்போது, தானே முந்திக் கொண்டு யுத்தகளம் செல்வது ஒரு தலைவனுக்கு உகந்ததல்ல - என்பது அரசநீதியாதலால் உன்னை அனுப்புகிறேன் - என்றபடி) (13)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! பலவகையான சஸ்திர சாமர்த்தியத்தை அவசியம் அறிந்து கொண்டு யுத்தத்தில் காட்ட வேண்டும்; போரில் வெற்றியை விரும்பி, செயல்பட வேண்டும். (14)

தேவர்களுக்கு நிகரான மகிமையுள்ளவனும், குறையாத பலம் கொண்டவனுமான அவன், (இந்திரஜித்) தந்தையின் அறிவுரையைக் கேட்டு, யுத்தம் செய்யச் செல்வது என்று தீர்மானித்து, அரசனைப் பிரதட்சிணம் செய்தான். (15)

தன்னிடம் அன்பு கொண்ட கூட்டத்தினரால் வாழ்த்தப்பட்டு, யுத்தத்தில் பேரார்வம் கொண்டு, உற்சாகமடைந்து இந்திரஜித் போருக்குச் செல்ல ஆயத்தமானான். (16)

ஸ்ரீமானும் தாமரை இதழ்போல் விசாலமான கண்கள் உள்ளவனும், மகாதேஜஸ்வியுமான ராட்சஸ மன்னனின் புதல்வன், அமாவாசை-பௌர்ணமி ஆகிய பருவ காலங்களில் கொந்தளிக்கும் பெருங்கடல் போல வெளிக் கிளம்பினான். (17)

இந்திரனுக்கு இணையான இந்திரஜித், கருடனைப் போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் வெளுத்த, கூர்மையான தெற்றிப் பற்கள் கொண்டவைகளுமான நான்கு புலிகள் பூட்டப்பட்டதும், எங்கும் தடையின்றி செல்லக் கூடியதுமான ரதத்தில் ஏறினான். (18)

- ஸ ரதீ₂ த₄ந்விநாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸஸ்த்ரஜ்ஞோஸ்த்ரவித₃ாம் வர: ।
ரதே₂நாபி₄யயௌ ச்ஷிப்ரம் ஹநுமாந் யத்ர ஸோஸப₄வத் ॥ 19
- ஸ தஸ்ய ரத₂நிர்கே₄ஷம் ஜ்யாஸ்வநம் கார்முகஸ்ய ச ।
நிஸம்ய ஹரிவீரோஸௌ ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதரோஸப₄வத் ॥ 20
- ஸுமஹச்சாபமாத₃ாய ஸிதஸல்யாம்ஸ்ச ஸாயகாந் ।
ஹநுமந்தமபி₄ப்ரேத்ய ஜக₃ாம ரணபண்டி₃த: ॥ 21
- தஸ்மிம்ஸ்தத: ஸம்யதி ஜாதஹர்ஷே ரணாய நிர்க₃ச்ச₂தி ப₃ாணபாணௌ ।
தி₃ஸஸ்ச ஸர்வா: கலுஷா ப₃பூ₄வுர்ம்ருக₃ாஸ்ச ரௌத்₃ரா ப₃ஹுத₄ா விநேது₃: ॥ 22
- ஸமாக₃தாஸ்தத்ர து நாக₃யக்ஷா மஹர்ஷயஸ்சக்ரசராஸ்ச ஸித்₃த₄ா: ।
நப₄: ஸமாவ்ருத்ய ச பக்ஷிஸங்க₄ா: விநேது₃ருச்சை: பரமப்ரஹ்ருஷ்டா: ॥ 23
- ஆயாந்தம் ஸரத₂ம் த்₃ருஷ்ட்வா தூர்ணமிந்த்₃ரஜிதம் கபி: ।
விநநாத₃ மஹாநாத₃ம் வ்யவர்த₄த ச வேக₃வாந் ॥ 24
- இந்த்₃ரஜித்து ரத₂ம் தி₂வ்யமாஸ்தி₂தஸ்சித்ரகார்முக: ।
த₄நுர்விஸ்ப₂ாரயாமாஸ தடிதூ₃ர்ஜிதநி:ஸ்வநம் ॥ 25
- தத: ஸமேதாவதிதீக்ஷணவேக₃ௌ மஹாப₃ௌௌ தெள ரணநிர்விஸங்கௌ ।
கபிஸ்ச ரக்ஷோஸ்தி₄பதேஸ்ச புத்ர: ஸுராஸுரேந்த்₃ராவிவ ப₃த்₃த₄வைரௌ ॥ 26
- ஸ தஸ்ய வீரஸ்ய மஹாரத₂ஸ்ய த₄நுஷ்மத: ஸம்யதி ஸம்மதஸ்ய ।
ஸரப்ரவேக₃ம் வ்யஹநத் ப்ரவ்ருத்₃த₄ஸ்சசார மார்கே₃ பிதுரப்ரமேய: ॥ 27
- தத: ஸராநாயததீக்ஷணஸல்யாந்
ஸுபத்ரிண: காஞ்சநசித்ரபுங்க₂ாந் ।
முமோச வீர: பரவீரஹந்தா
ஸுஸந்ததாந் வஜ்ரநிபாதவேக₃ாந் ॥ 28
- ஸ தஸ்ய து ஸ்யந்த₃நநி:ஸ்வநம் ச
ம்ருத₃ங்க₃பே₄ரீபடஹஸ்வநம் ச ।
விக்ருஷ்யமாணஸ்ய ச கார்முகஸ்ய
நிஸம்ய கே₄ஷம் புநருத்பபாத ॥ 29
- ஸராணாமந்தரேஷ்வாஸு வ்யவர்த்தத மஹாகபி: ।
ஹரிஸ்தஸ்யாபி₄லக்ஷயஸ்ய மோஹயந்ல்லக்ஷயஸங்க₃ரஹம் ॥ 30
- ஸராணாமக்₃ரதஸ்தஸ்ய புந: ஸமபி₄வர்த்த ।
ப்ரஸார்ய ஹஸ்தௌ ஹநுமாநுத்பபாதாநிலாத்மஜ: ॥ 31
- தாவுபெ₄ள வேக₃ஸம்பந்நௌ ரணகர்மவிஸாரதௌ ।
ஸர்வபூ₄தமநோக்₃ராஹி சக்ரதுர்யுத்₃த₄முத்தமம் ॥ 32

தேர்வீரன்; வில்லாளிகளில் சிறந்தவன்; சஸ்திரக் கலையில் வல்லவன்; அஸ்திரவித்தை அறிந்தவர்களில் முதன்மையானவன்; இப்படிப்பட்ட இந்திரஜித் அனுமான் இருந்த இடத்துக்கு ரதத்தில் விரைவாக வந்து சேர்ந்தான். (19)

அவனுடைய தேரின் சப்தத்தையும், நாண் ஒலியையும், வில்லின் ஓசையையும் கேட்டு, இந்த வானரவீரர் மிகவும் சந்தோஷங் கொண்டார். (20)

போர்க்கலையில் வல்லவனான அவன், மிகப் பெரிய வில்லையும், கூரிய நுனியுடைய அம்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டு அனுமானை நோக்கிச் சென்றான். (21)

யுத்தத்தில் விருப்பமுடைய அவன், கையில் அம்பை ஏந்திக் கொண்டு புறப்பட்ட போது எல்லாத் திசைகளும் கலங்கிப் போயின; குரூர விலங்குகள் பலவகையாகக் கூச்சலிட்டன. (22)

அங்கே வானத்தில் கூடியிருந்த நாக-யட்ச-மாமுனிவர்-கோள்கள்-சித்தர்-பறவைக் கூட்டங்கள், மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் உரத்த குரலில் சப்தமிட்டார்கள். (23)

ரதத்தில் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த இந்திரஜித்தைப் பார்த்த அனுமான் சிங்கநாதம் செய்து, சுறுசுறுப்படைந்து பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார். (24)

திவ்வியமான ரதத்திலிருந்த இந்திரஜித் அற்புதமான வில்லில், இடிமுழக்கம் போல் நானொலி எழுப்பினான். (25)

அசுர மன்னனும், தேவர்களின் அரசனும் பரஸ்பரம் விரோதம் கொண்டிருப்பதைப் போல, மிகவும் பலசாலிகளும் அச்சமின்றி யுத்தம் செய்பவர்களுமான வானரரும் ராட்சஸ மன்னனின் புதல்வனும் போர் செய்தார்கள். (26)

அவர், மகாரதனும் வில்லாளியும் போரில் தேர்ச்சி பெற்ற வீரனுமான அவனுடைய பாண வேகத்தை வீணாக்கி தன்னிகரற்றவராகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு, தந்தையின் வழியான ஆகாயத்தை அடைந்தார். (27)

அப்போது, எதிரி வீரர்களை அழிக்கும் வீரனான இந்திரஜித், நீண்ட கூர்மையான நுனியில் வளர்ந்த அழகிய பறவை இறகுகளுடன் கூடிய பொன் வேலைப்பாடுகளுடைய, வஜ்ராயுதம் போல் வேகங் கொண்ட அம்புகளைத் தொடர்ச்சியாகச் செலுத்தினான். (28)

அந்தத் தேரின் சப்தத்தையும், மத்தளம்-பேரி-படஹம் (என்ற தோற்கருவிகளின்) சப்தத்தையும், நன்றாக நாண்கயிறு இழுக்கப்பட்ட வில்லின் ஒலியையும் கேட்டு, மறுபடியும் அனுமான் மேலே தாவினார். (29)

குறி தப்பாமல் தாக்கும் அவனால் குறிபார்த்து விடப்பட்ட எல்லாவற்றையும் வீணாக்கிவிட்டு, அம்புகளுக்கு இடைப்பட்ட வெளியில் புகுந்து வந்தார். (30)

வாயுகுமாரரான அனுமான் அவனுடைய அம்புகள் நேரே வந்து தாக்குவதற்கு வசதியாக எதிரே வந்து நின்றார். ஆனால், பாணங்கள் அவர் மீது விழும் சமயத்தில், கைகளை விரித்துக் கொண்டு விருட்டென்று மேலே எழும்பி தப்பிச் சென்று விட்டார். (31)

வேகத்தோடு கூடியவர்களும், போர்க்கலை நிபுணர்களுமான அவ்விருவரும் எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தையும் கவர்ந்து இழுக்கக்கூடிய ஆச்சரியமான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள். (32)

- ஹநூமதோ வேத₃ ந ராக்ஷஸோ₅ந்தரம்
ந மாருதிஸ்தஸ்ய மஹாத்மநோ₅ந்தரம் ।
பரஸ்பரம் நிர்விஷ்ணௌ ப₃பூ₄வது:
ஸமேத்ய தெள தே₃வஸமாநவிக்ரமௌ ॥ 33
- ததஸ்து லக்ஷ்யே ஸ விஹந்யமாநே
ஸரேஷ்வமோகே₄ஷு ச ஸம்பதத்ஸு ।
ஜக₃ம சிந்தாம் மஹதீம் மஹாத்மா
ஸமாதி₄ஸம்யோக₃ஸமாஹிதாத்மா ॥ 34
- ததோ மதிம் ராக்ஷஸராஜஸுநு:
சகார தஸ்மிந் ஹரிவீரமுக்த₂யே ।
அவத்₄யதாம் தஸ்ய கபே: ஸமீக்ஷய
கத₂ம் நிக₃ச்சே₂தி₃தி நிக்₃ரஹார்த₂ம் ॥ 35
- தத: பைதாமஹம் வீர: ஸோ₅ஸ்த்ரமஸ்த்ரவித₃ாம் வர: ।
ஸந்த₃தே₄ ஸுமஹாதேஜாஸ்தம் ஹரிப்ரவரம் ப்ரதி ॥ 36
- அவத்₄யோ₅யமிதி ஜ்ஞாத்வா தமஸ்த்ரேணாஸ்த்ரதத்த்வவித் ।
நிஜக்₃ராஹ மஹாப₃ாஹுர்மாருதாத்மஜமிந்த்₃ரஜித் ॥ 37
- தேந ப₃த்₃த₄ஸ்ததோ₅ஸ்த்ரேண ராக்ஷஸேந ஸ வாநர: ।
அப₄வந்நிர்விசேஷ்டஸ்ச பபாத ச மஹீதலே ॥ 38
- ததோ₅த₂ பு₃த்₃த₄வா ஸ தத₃ஸ்த்ரப₃ந்த₄ம்
ப்ரபே₄: ப்ரப₄ாவாத்₃விக₃தாத்மவேக₃: ।
பிதாமஹாநுக்₃ரஹமாத்மநஸ்ச
விசிந்தயாமாஸ ஹரிப்ரவீர: ॥ 39
- தத: ஸ்வாயம்பு₄வைர்மந்த்ரைர்ப்₃ரஹமாஸ்த்ரமபி₄மந்த்ரிதம் ।
ஹநூமாம்ஸ்சிந்தயாமாஸ வரத₃ாநம் பிதாமஹாத் ॥ 40
- ந மே₅ஸ்ய ப₃ந்த₄ஸ்ய ச ஸக்திரஸ்தி
விமோக்ஷணே லோககு₃ரோ: ப்ரப₄ாவாத் ।
இத்யேவ மத்வா விஹிதோ₅ஸ்த்ரப₃ந்தே₄ா
மயாத்மயோநேரநுவர்திதவ்ய: ॥ 41
- ஸ வீர்யமஸ்த்ரஸ்ய கபிர்விசார்ய
பிதாமஹாநுக்₃ரஹமாத்மநஸ்ச ।
விமோக்ஷஸக்திம் பரிசிந்தயித்வா
பிதாமஹாஜ்ஞாமநுவர்ததே ஸ்ம ॥ 42
- அஸ்த்ரேணாபி ஹி ப₃த்₃த₄ஸ்ய ப₄யம் மம ந ஜாயதே ।
பிதாமஹமஹேந்த்₃ராப்₄யாம் ரக்ஷிதஸ்யாநிலேந ச ॥ 43
- க்₃ரஹணே வாபி ரக்ஷோபி₄ர்மஹாந் மே கு₃ணத₃ர்ஸந: ।
ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண ஸம்வாத₃ஸ்தஸ்த்மாத்₃க்₃ருஹ்ணந்து மாம் பரே ॥ 44

அனுமாரை வெல்வதற்கான நுணுக்கத்தை இந்திரஜித் அறிந்திருக்கவில்லை; அவனை வெல்வதற்கான வழியை அனுமாரும் அறியவில்லை; தேவர்களுக்கு நிகரான பலபராக்கிரமம் கொண்டிருந்த அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் வீழ்த்த முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். (33)

குறிதப்பாமல் பாணம் போடுவதில் வல்லவனான அவனால், வீணாகப் போகாத பாணங்கள் சரியாக விடப்பட்டும், அவை குறி தவறிவிடுவதால், அவன் பெருங்கவலை அடைந்தான். (34)

அச்சமயம், அந்த வானரத்தைக் கொல்ல முடியாது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அதைக் கட்டிப் போட்டுவிடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்து, இதை எவ்வாறு செயல்படுத்துவது என்று இந்திரஜித் சிந்தித்தான். (35)

மகாதேஜஸ்வியும் அஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவனுமான இந்திரஜித் அனுமானை நோக்கி உடனே பிறும்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினான். (36)

அஸ்திரங்களால் வாயுகுமாரனான அவர் கொல்லப்பட முடியாதவர் என்பதை, அஸ்திரக் கலை வல்லவனும், தோள்வலி மிக்கவனுமான இந்திரஜித் அறிந்து, பிறும்மாஸ்திரத்தால் அவரைக் கட்டிப் போட்டான். (37)

அந்த ராட்சஸனின் அஸ்திரத்தால் கட்டப்பட்ட அனுமான் செயலற்றவராக ஆனார்; பூமியில் விழவும் செய்தார். (38)

அவர், அஸ்திரத்தால் தான் கட்டப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொண்டார்; பிறும்மாஸ்திர மகிமையால் தன்னுடைய வேகம் தடைப்பட்டதையும் உணர்ந்து கொண்டார்; பிறும்மா தனக்குக் கொடுத்திருந்த வரத்தையும் அனுமான் நினைவுபடுத்திக் கொண்டார். (39)

பிறும்மத் தோத்திரமான மந்திரங்களைக் கொண்டு பிறும்மாஸ்திரம் மந்திரசக்தி ஏற்றப்பட்டிருப்பதையும், பிறும்மாவிடமிருந்து தான் பெற்ற வரத்தையும் சிந்தித்தார். (40)

‘பிறும்மாவின் பேராற்றலை உள்ளடக்கிய இந்தக் கட்டிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்கு எனக்கு ஆற்றல் இல்லை’ என்றும், ‘தான்தோன்றியான பிறும்மாவின் இந்த அஸ்திரக்கட்டு என்னால் பொறுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியதே’ என்றும் எண்ணி அந்த அஸ்திரத்தின் வீரயத்தைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்த்தார்; தனக்கு, இந்த அஸ்திரத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு சக்தியும் பிறும்மாவின் அருளால் உண்டு என்பதையும் நினைத்துப் பார்த்து, (தற்சமயம்) பிறும்மாவின் ஆணைக்குக் கட்டுப்படுவதே உசிதம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். (41,42)

‘பிறும்மா, மகேந்திரன், வாயு ஆகியோரால் பாதுகாக்கப்படும் எனக்கு அஸ்திரத்தினால் கட்டு ஏற்பட்டிருந்தாலும், பயம் உண்டாகவில்லை. (43)

ராட்சஸர்களால் நான் பிடிக்கப்பட்டால், ராட்சஸ மன்னனுடன் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு என்ற நன்மை எனக்கு ஏற்படக்கூடும். அதனால், அவர்கள் என்னைப் பிடித்துக் கொள்ளட்டும்; (44)

- ஸ நிஸ்சிதார்த₂: பரவீரஹந்தா
ஸமீக்ஷயகாரீ விநிவ்ருத்தசேஷ்ட: ।
பரை: ப்ரஸஹ்யாபி₄க₃தைர்நிக்₃ருஹ்ய
நநாத₃ தைஸ்தை: பரிப₄ர்த்ஸ்யமாந: ॥ 45
- ததஸ்தம் ராக்ஷஸா த்₃ருஷ்ட்வா நிர்விசேஷ்டமரிந்த₃மம் ।
ப₃ப₃ந்த₄: ஸணவல்கைஸ்ச த்₃ருமசீரைஸ்ச ஸம்ஹதை: ॥ 46
- ஸ ரோசயாமாஸ பரைஸ்ச ப₃ந்த₄நம்
ப்ரஸஹ்ய வீரைரபி₄நிக்₃ரஹம் ச ।
கௌதூஹலாந்மாம் யதி₃ ராக்ஷஸேந்த்₃ரோ
த்₃ரஷ்டும் வ்யவஸ்யேதி₃தி நிஸ்சிதார்த₂: ॥ 47
- ஸ ப₃த்₃த₄ஸ்தேந வல்கேந விமுக்தோஸ்த்ரேண வீர்யவாந் ।
அஸ்த்₃ரப₃ந்த₄: ஸ சாந்யம் ஹி ந ப₃ந்த₄மநுவர்ததே ॥ 48
- அதே₂ந்த்₃ரஜித்து த்₃ருமசீரப₃த்₃த₄ம் விசார்ய வீர: கபிஸத்தமம் தம் ।
விமுக்தமஸ்த்ரேண ஜக₃ம சிந்தாம் நாந்யேந ப₃த்₃தே₄ ஹ்யநுவர்ததேஸ்த்ரம் ॥49
- அஹோ மஹத் கர்ம க்ருதம் நிரர்த₂கம்
ந ராக்ஷஸைர்மந்த்ரக₃திர்விம்ருஷ்டா ।
புநஸ்ச நாஸ்த்ரே விஹதேஸ்த்ரமந்யத்
ப்ரவர்ததே ஸம்ஸயிதா: ஸ்ம ஸர்வே ॥ 50
- அஸ்த்ரேண ஹநுமாந் முக்தோ நாத்மாநமவபுத்₄யத ।
க்ருஷ்யமாணஸ்து ரக்ஷோபி₄ஸ்தைஸ்ச ப₃ந்தை₄ர்நிபீடி₃த: ॥ 51
- ஹந்யமாநஸ்தத: க்ருரை ராக்ஷஸை: காஷ்ட₂முஷ்டிபி₄: ।
ஸமீபம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ப்ராக்ருஷ்யத ஸ வாநர: ॥ 52
- அதே₂ந்த்₃ரஜித்தம் ப்ரஸமீக்ஷய முக்தமஸ்த்ரேண ப₃த்₃த₄ம் த்₃ருமசீரஸூத்ரை: ।
வ்யத்₃ர்ஸயத்தத்ர மஹாப₃லம் தம் ஹரிப்ரவீரம் ஸக₃ணாய ராஜ்ஞே ॥ 53
- தம் மத்தமிவ மாதங்க₃ம் ப₃த்₃த₄ம் கபிவரோத்தமம் ।
ராக்ஷஸா ராக்ஷஸேந்த்₃ராய ராவணாய ந்யவேத₃யந் ॥ 54
- கோயம் கஸ்ய குதோ வாஸ்த்ர கிம் கார்யம் கோ வ்யபாஸ்ய: ।
இதி ராக்ஷஸவீராணாம் தத்ர ஸம்ஜஜ்ஞிரே கத₂: ॥ 55
- ஹந்யதாம் த₃ஹ்யதாம் வாபி ப₄க்ஷயதாமிதி சாபரே ।
ராக்ஷஸாஸ்தத்ர ஸங்க்ருத்₃த₄: பரஸ்பரமத₂ாப்₃ருவந் ॥ 56
- அதீத்ய மார்க₃ம் ஸஹஸா மஹாத்மா
ஸ தத்ர ரக்ஷோஸதி₄பபாத₃மூலே ।
த₃த்₃ர்ஸ ராஜ்ஞ: பரிசாரவ்ருத்₃த₄ந்
க்ருஹம் மஹாரத்நவிபூ₄ஷிதம் ச ॥ 57